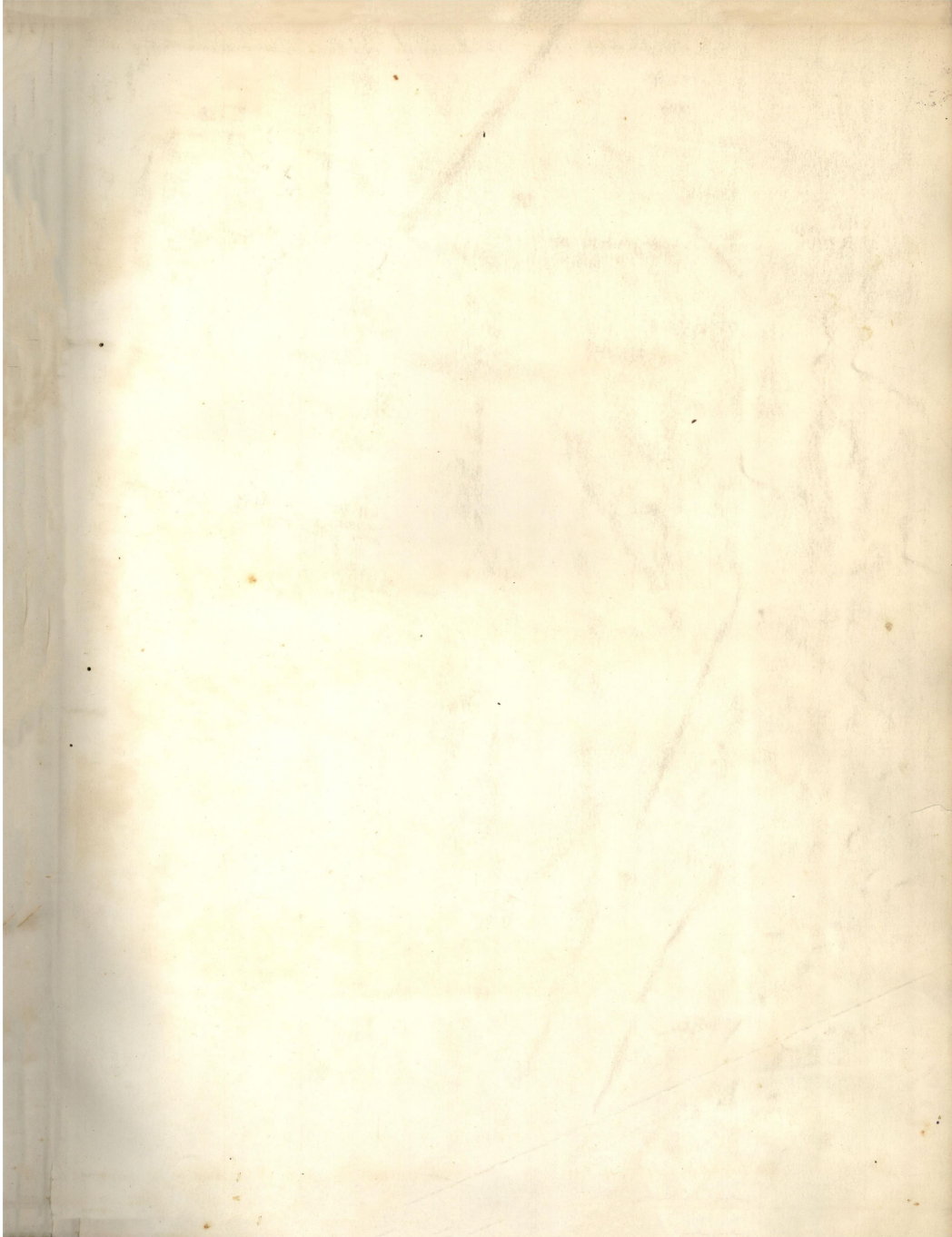
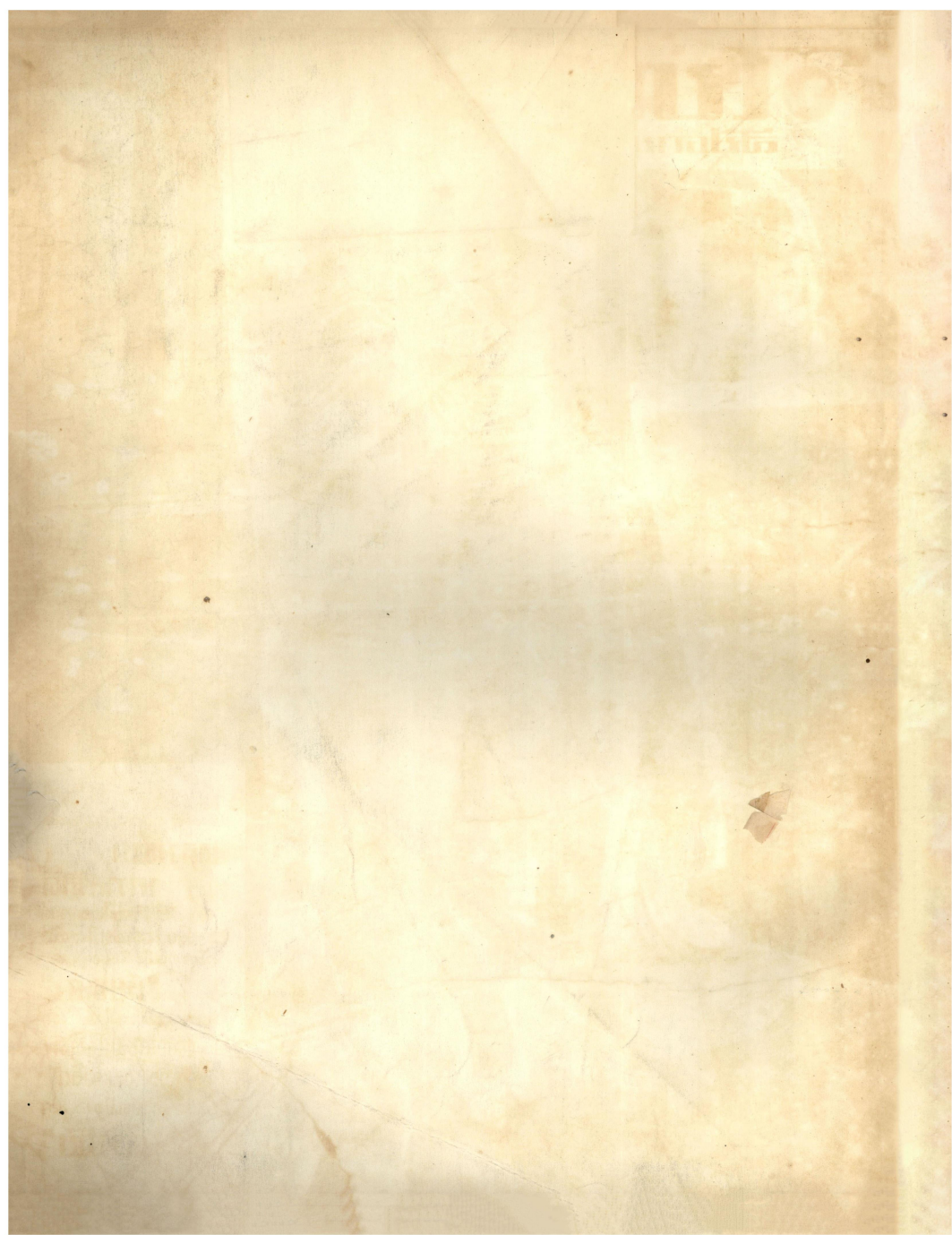








ไอ้ไทย

สี่ปีผ่านไป



ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔
วันอาทิตย์ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙

บทความวิจารณ์
หาว่าสัสดี
‘มร.สิงห์’ แห่งไทยแลนด์
โดย...บรรณาธิการสิงห์มร.
วนิยายการเมืองเรื่องเอก...ของ

"เยี่ยมเอง"
เรื่องประจักษ์ชัดของดีไม่...ของ
พล.ท. วรวิทย์
พล.ท. วรวิทย์
บทวิจารณ์การเมือง...ของ

"ตราภัย"

ฆ่าให้เจ้าไปตาย.ตายเพื่อเกิด! ตายเพื่อชาติเกิด!!



ประวิติยุทธจักร
(สุรสีห์)
สัตตวงษ์

ได้รับคำสั่ง
จากข้าตากแห่งนี้
จะปฏิบัติอย่างไร
ในขณะนี้.....

แบบฉบับจากประวัติศาสตร์

ประมุขภาพยนตร์ • สำนึก เลิศบุษบง
เสนอเหตุการณ์นี้ ในภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ยิ่งใหญ่ สัทธิธรรมชาติ

สักขี มี ขันธมาลย์ • ประชุม จุลลธรรม
ชาติ อินทวิจิตร • สุรสีห์ • เสวตชาติ ร่วมแสดง

ม.จ. ศุภวรรณดิษฐ์ ดิษฐ์กุล

กำกับโดย



ตราสารคดีพิเศษ

1111 21573 20224

3. ไท-สปีดไลท์



จัดทำโดยคณะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไท-รายวัน เป็นพิเศษประจำวันจันทร์



ความจริง “ไท-สปีดไลท์” ฉบับที่ท่านจับขึ้นมาอ่านอยู่ตรงกับวันจันทร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๘๘ หากตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระบรมราชินี ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๘๘ ไม่ แม้กระนั้นก็ตาม หนังสือพิมพ์ “ไท-สปีดไลท์” ก็คง

ขอเชิญพระบรมฉายาลักษณ์มาประดิษฐานบนหน้าปกฉบับนี้ ซึ่งออกจำหน่ายในวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ สิงหาคม ห่างจากวันเฉลิมพระชนมพรรษาถึง ๕ วัน เพื่อเป็นเกียรติแด่นักถึงในพระมหากษัตริย์คุณ.

ในวาระคดีนี้เนื่องในวันเฉลิม พระชนมพรรษา สมเด็จพระบรมราชินี ตรงกับวันที่ ๑๒ สิงหาคม พลัน หนังสือพิมพ์ไท-สปีดไลท์ ขอถวายพระพรให้ทรงพระเจริญยิ่งนิรันดร์ เป็นมิ่งขวัญแก่ปวงประชาชาวไทย ตลอดกาลนาน.



สำหรับฉบับนี้ ... การต่อสู้ ของบุคคลสองจำพวก



ได้เริ่มขึ้นแล้ว บุคคลจำพวกหนึ่งต่อสู้เพื่อ กอบโกย แต่อีกพวกหนึ่งต่อสู้เพื่อคืนธรรมให้อิชีวิตของชนปวงนั้น นั่นคือการต่อสู้ระหว่าง “นายทุน” กับ “กรรมกร” อันเป็นปัญหาการต่อสู้ที่ฝ่ายหลังได้ กล้าคิดริเริ่มด้วยความ

ปรีชาไหวพริบอันมีคัลลายแหลมลึกซึ้งแห่งจิตใจที่โหดโหดหลั่งออกไป เป็นรณนํ้าตาเพราะระบบการเอารัดเอาเปรียบของ “นายทุน” คือ “กรรมกร” ซึ่งเข้าถือเสมือนข้าศึก.

การต่อสู้อันยิ่งใหญ่นี้ ได้ค้นแผนไว้ในนวนิยายการเมือง เรื่องใหม่ เข้มแข็งของ “เรียมเอง” ผู้เขียนเรื่องท่านเองเดียวกันนั้นอันคือชาปารากู คือ “ดงเตรมงู” และ “บ้านเกิด” แต่สำหรับ “ไท-สปีดไลท์” นั้น ผู้เขียน สรรพ์ นวนิยายการเมืองเรื่องใหม่ นี้นั้นอย่างแจ่ม มีชื่อเรื่องว่า “คลื่นใต้ฟ้า” ขอให้ท่านพบกับ “คลื่นใต้ฟ้า” ของ “เรียมเอง” ต่อไป.



ไม่ใช่เพราะ “คลื่นใต้ฟ้า” ถูกบรรจุเพื่อเพิ่มความกว้างขวาง ของ “ไท-สปีดไลท์” ขึ้นมาอีกเรื่องหนึ่งนวนิยายการเมืองชุด “ยุคเก่า” ของ อิศรา อมันตกุล จึงได้หาขบไป แต่ที่เขียนเช่นนี้เพราะเหตุที่อิสรา อมันตกุลขอผลไปส่งสองสามพลา ไปงานระกิกไม ไหว อิศรา อมันตกุลขอว่าเรื่องใหม่ ๆ ของเขาจะประหลาดอย่างเหลืออดก็กำลังเกี่ยวกับการณ์เมือง และต่อต้านผู้ฉ้อราษฎร์



ไป ด้วย. นั่นเป็นเรื่องของนวนิยาย (การเมือง) แต่ว่าโดยสารคดี(การเมืองอีกเหมือนกัน)เรากล่าวถึงไว้ว่าของเรามาเริ่มขึ้นใหม่แล้ว ฉบับนี้ บรรพคสังทนต์ก็เอาเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ แต่ไม่ใช่เล่าซ้ำ ในกาณ์การเมืองสมัยหนึ่งของนายพล



เรือศรี ทลงอ้าง นาวาสวัสดิ์ อภิการณัฐ มนตรี ซึ่งมักคนว่า “นายกฯ ล้นทอง” กลายเป็น “มร.ทลงแห่งไทยแลนด์” เมื่อคราวารกลไปเมืองนั้น.

การเสวนาสภาการเมืองหรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการเมือง ทำนองนี้เราถือเป็นแบบฉบับของสารคดีประจำ “ไท-สปีดไลท์” โดยเฉพาะและเจ้าไว้ว่า ท่านะทำอันจากอื่นไม่ได้ด้วย เพราะโดยที่สำนึก “ไท-รายวัน” และ “ไท-สปีดไลท์” นั้นเปรียบเหมือนแค้นภัยใหญ่ของนักกษัตริย์ค้นคว้าประวัติการณ์การเมืองและการเคลื่อนไหวอันประชาชนนั้นก็สนใจ ถึง



นั้นเราจึงเตรียม “ขอมัยขอมพิบูลย์” ไว้...เตรียม “นายคนนายถกถกถกถก” ไว้...เตรียม “สอ สกพิทักษ์ ที่สิงค์โปร” ไว้...เตรียม “อันอยู่ไถร์วิสภา” ไว้ ล้วนแต่ ของดี ๆ ทั้งนั้น.

ติดตาม “ไท-สปีดไลท์” ของท่านต่อไปทุก ๆ สปีดไลท์ ! ▲

บัญชี..... วิจารณ์.....

ใบ สลิปตา

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔ จำนวนที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

ขอให้เป็นประจำ.. “เกล็ดรึกษาความเค็ม”
เรือน คุณบรรณาธิการรัก.

ผมได้อีกความหลังของ “โท” มาอีกมั่ง “โท-วรายัน” จนกระทั่งถึง “โท-สปีคัท” ๒ ฉบับแล้ว ผมรู้สึกพอใจในความเข้มข้นของหนังสือพิมพ์ของคุณมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “โท-สปีคัท” พอวางกลาภ ผมก็รู้สึกมีอารมณ์ขื่นขื่น มีกลิ่นเหมือนกับคนที่กินน้ำกระวี (แต่ไม่ใช่กลิ่นการเมืองนะ) ถ้าไม่ได้อ่านก็อดคิดถึงทุกสิ่งทุกอย่าง “โท-สปีคัท” ไว้เป็นเพื่อนแก้เหงาทั้งวัน ๆ เขาจะครบถ้วนขนาดนั้นแล้วความนึกคิดก็ยังไม่ขาด มืดมนเจ้าทำนอง “เด็กตัว” ในสภากาแฟที่คนชอบเสียดสีว่าไป คือว่า “โท-สปีคัท” ควรจะเพิ่มหน้ากระดาษให้หนาขึ้นอีกเป็นราว ๆ ๕๐ หน้าบ้าง “ขมิ้น” ซึ่งคุณสกลถึงเขียนอยู่ก็ไม่ค่อย เพราะ “โท-สปีคัท” มีเพียง ๔๒ หน้าเท่านั้น น้อยไปหน่อย สำหรับคอลัมน์ “กระโถน” ของคุณสกล ก็ควรให้มีมาก ๆ ยิ่งเผื่ออ่านยิ่งดีและขอแนะนำให้ทำเป็นรูปกระโถนซึ่งถ้าทำทำจะดีกว่าหรือคุณเห็นเป็นใจ ส่วนคอลัมน์อื่น ๆ เช่นของเจ้าคุณสรวายา ของคุณอิศรา และคุณสกลก็แล้ว แต่อยากขอเสนอให้เพิ่มคอลัมน์มา ๆ สมองฉันยัง คือ คอลัมน์ “กวี” (ซึ่งอาจจะเป็นการเมืองหรือการบ้านก็ได้แต่ทั้งนั้น) ควรเปิดโอกาสให้ผู้ชำนาญ ๆ ท่านมีโอกาสส่งมาบ้าง นอกจากนั้นในกวีนิพนธ์การ กวีก็มีคอลัมน์ “อุโฆษ” เพื่อให้เหมาะสมควรกับประชาธิปไตยหน่อย และถ้าไม่เป็นการนอกเขี้ยวของ นสพ. การเมืองไปแล้ว หากจะมีคอลัมน์ “ดอยขี้หนูหาชีวิต” ยิ่งดีทั้งความมีประโยชน์ ทั้งสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ผมเป็นแค่เพียงเสนอมาในฐานะผู้อ่านเท่านั้น แต่ก็ได้กระแสรวมให้คุณทราบด้วยว่าข้อเสนอของผมนั้นข้อเสนอเพื่อ “โท-สปีคัท” ของคุณสมรพจน์ยังขึ้นที่เป็นสมบัติของประชาชนโดยแท้จริง ขอติการคุยกับคุณไว้อีก่อน โอกาสหน้าผมจะคุยกับคุณอีก ผมขอขอพรให้ “โท-สปีคัท” ของคุณจงก้าวรุดคืบคืบของฐานันดรที่ ๔ ในฐานะตัวแทนของประชาชนคนไทย ประการ “เกล็ดรึกษาความเค็ม” ของมันและยังอยู่ในบรรณพิภพชีวิตกาลนาน.

รักและนับถือ
สันติ.

ก่อนอื่น ผมขอขอบคุณคุณสรวายา “โท-สปีคัท” มาว่า ที่ให้พร้อมทั้งเรื่องคุณในการ “ติพิศอก” ของคุณอีกด้วย การเพิ่มหน้าขึ้นอีกนั้นหวังดีแล้วแต่ด้วยข้อเปลี่ยนที่ถี่เกินไป แต่การเพิ่มคอลัมน์ต่าง ๆ เท่าที่จะขอบนั้นผมก็กลัวจะเสียการอ่านใจอยู่ว่า เนื้อหาของหนังสือของคุณดีอยู่แล้ว โขมาเล่นกันแบบไม่มี แต่ก็จะขอแนะนำเพิ่มเติมอีกนิดหน่อยตามที่ผมมีความประสงค์ มีอะไรที่พิมพ์มาอย่างนั้นผมชอบมาก ๆ สิ่งที่ไม่เป็นก็อยู่อย่างนั้นว่าจะเป็นเรื่องการเมืองหรือการบ้านผมมีแต่ความขบขันไปใช้กับคนอื่น ๆ อยู่เสมอไปแต่ขอรับ แม้ว่าจะหาสิ่งของมีนะ “เค็ม” อย่างเกล็ดก็ทำอยู่บ้างก็ตาม ผมก็ขอพามาให้ความ “เค็ม” นั้นเป็นความเค็มที่ “อร่อย” ด้วย ว่า ง ๖ เจ็บมาอีกจนครบ.

“๓-๓”

หน้า	๕
สรุปและวิจารณ์	๕
โดย วิ. น. แก้ว โกรม, เพ็ญ	
บทวิจารณ์การเมือง	๘
โดย “สวาท”	
เลือกสัปดาห์เงิน	๑๐
โดย ศก อุบลไวพจน์	
ชีวิต	๑๒
โดย เจริญ น้อย	
งานใต้ดินของพันเอกโยช	๑๒
โดย นคร เชมโฮวัน	
กลิ่นใต้	๑๔
โดย เรืองรอง	
หัวทักกันชีวิต	๑๖
โดย “ไร-นาค”	
ในสนาม	๑๘
โดย “นาค”	
หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ “มร. ดัง”	๑๘
โดย บรรพต สิงห์พันธุ์	
เปรสส์คอนเฟอเรนซ์	๒๐
โดย บรรพต สิงห์พันธุ์	
สภา-สปีคัท	๒๑
โดย แก้ว นิรันดร์	
วิทยาการ	๒๔
โดย “ตามว”	
เรื่องต่าง ๆ	๒๔
โดย และ พิศมรรณ	
ตะโกร	๒๕
โดย คล ราเชโร	
ออกอากาศ	๔๒
โดย ตามที่ หินพัน	

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้
โดย บัณฑิต, ออช, ภัก, ศักดิ์, เปอ ในหน้า ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐, ๑๐๑, ๑๐๒, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘, ๑๐๙, ๑๑๐, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๒๑, ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๒๕, ๑๒๖, ๑๒๗, ๑๒๘, ๑๒๙, ๑๓๐, ๑๓๑, ๑๓๒, ๑๓๓, ๑๓๔, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗, ๑๓๘, ๑๓๙, ๑๔๐, ๑๔๑, ๑๔๒, ๑๔๓, ๑๔๔, ๑๔๕, ๑๔๖, ๑๔๗, ๑๔๘, ๑๔๙, ๑๕๐, ๑๕๑, ๑๕๒, ๑๕๓, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๕๖, ๑๕๗, ๑๕๘, ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓, ๑๖๔, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๘, ๑๖๙, ๑๗๐, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔, ๑๗๕, ๑๗๖, ๑๗๗, ๑๗๘, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๑, ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๘๕, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๘๘, ๑๘๙, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๒, ๑๙๓, ๑๙๔, ๑๙๕, ๑๙๖, ๑๙๗, ๑๙๘, ๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๑, ๒๐๒, ๒๐๓, ๒๐๔, ๒๐๕, ๒๐๖, ๒๐๗, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๒, ๒๑๓, ๒๑๔, ๒๑๕, ๒๑๖, ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๑๙, ๒๒๐, ๒๒๑, ๒๒๒, ๒๒๓, ๒๒๔, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๒๗, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๒, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๓๗, ๒๓๘, ๒๓๙, ๒๔๐, ๒๔๑, ๒๔๒, ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๔๕, ๒๔๖, ๒๔๗, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๓, ๒๕๔, ๒๕๕, ๒๕๖, ๒๕๗, ๒๕๘, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๑, ๒๖๒, ๒๖๓, ๒๖๔, ๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๗, ๒๖๘, ๒๖๙, ๒๗๐, ๒๗๑, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๔, ๒๗๕, ๒๗๖, ๒๗๗, ๒๗๘, ๒๗๙, ๒๘๐, ๒๘๑, ๒๘๒, ๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๕, ๒๘๖, ๒๘๗, ๒๘๘, ๒๘๙, ๒๙๐, ๒๙๑, ๒๙๒, ๒๙๓, ๒๙๔, ๒๙๕, ๒๙๖, ๒๙๗, ๒๙๘, ๒๙๙, ๓๐๐, ๓๐๑, ๓๐๒, ๓๐๓, ๓๐๔, ๓๐๕, ๓๐๖, ๓๐๗, ๓๐๘, ๓๐๙, ๓๑๐, ๓๑๑, ๓๑๒, ๓๑๓, ๓๑๔, ๓๑๕, ๓๑๖, ๓๑๗, ๓๑๘, ๓๑๙, ๓๒๐, ๓๒๑, ๓๒๒, ๓๒๓, ๓๒๔, ๓๒๕, ๓๒๖, ๓๒๗, ๓๒๘, ๓๒๙, ๓๓๐, ๓๓๑, ๓๓๒, ๓๓๓, ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๓๖, ๓๓๗, ๓๓๘, ๓๓๙, ๓๔๐, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓, ๓๔๔, ๓๔๕, ๓๔๖, ๓๔๗, ๓๔๘, ๓๔๙, ๓๕๐, ๓๕๑, ๓๕๒, ๓๕๓, ๓๕๔, ๓๕๕, ๓๕๖, ๓๕๗, ๓๕๘, ๓๕๙, ๓๖๐, ๓๖๑, ๓๖๒, ๓๖๓, ๓๖๔, ๓๖๕, ๓๖๖, ๓๖๗, ๓๖๘, ๓๖๙, ๓๗๐, ๓๗๑, ๓๗๒, ๓๗๓, ๓๗๔, ๓๗๕, ๓๗๖, ๓๗๗, ๓๗๘, ๓๗๙, ๓๘๐, ๓๘๑, ๓๘๒, ๓๘๓, ๓๘๔, ๓๘๕, ๓๘๖, ๓๘๗, ๓๘๘, ๓๘๙, ๓๙๐, ๓๙๑, ๓๙๒, ๓๙๓, ๓๙๔, ๓๙๕, ๓๙๖, ๓๙๗, ๓๙๘, ๓๙๙, ๔๐๐, ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓, ๔๐๔, ๔๐๕, ๔๐๖, ๔๐๗, ๔๐๘, ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๑, ๔๑๒, ๔๑๓, ๔๑๔, ๔๑๕, ๔๑๖, ๔๑๗, ๔๑๘, ๔๑๙, ๔๒๐, ๔๒๑, ๔๒๒, ๔๒๓, ๔๒๔, ๔๒๕, ๔๒๖, ๔๒๗, ๔๒๘, ๔๒๙, ๔๓๐, ๔๓๑, ๔๓๒, ๔๓๓, ๔๓๔, ๔๓๕, ๔๓๖, ๔๓๗, ๔๓๘, ๔๓๙, ๔๔๐, ๔๔๑, ๔๔๒, ๔๔๓, ๔๔๔, ๔๔๕, ๔๔๖, ๔๔๗, ๔๔๘, ๔๔๙, ๔๕๐, ๔๕๑, ๔๕๒, ๔๕๓, ๔๕๔, ๔๕๕, ๔๕๖, ๔๕๗, ๔๕๘, ๔๕๙, ๔๖๐, ๔๖๑, ๔๖๒, ๔๖๓, ๔๖๔, ๔๖๕, ๔๖๖, ๔๖๗, ๔๖๘, ๔๖๙, ๔๗๐, ๔๗๑, ๔๗๒, ๔๗๓, ๔๗๔, ๔๗๕, ๔๗๖, ๔๗๗, ๔๗๘, ๔๗๙, ๔๘๐, ๔๘๑, ๔๘๒, ๔๘๓, ๔๘๔, ๔๘๕, ๔๘๖, ๔๘๗, ๔๘๘, ๔๘๙, ๔๙๐, ๔๙๑, ๔๙๒, ๔๙๓, ๔๙๔, ๔๙๕, ๔๙๖, ๔๙๗, ๔๙๘, ๔๙๙, ๕๐๐, ๕๐๑, ๕๐๒, ๕๐๓, ๕๐๔, ๕๐๕, ๕๐๖, ๕๐๗, ๕๐๘, ๕๐๙, ๕๑๐, ๕๑๑, ๕๑๒, ๕๑๓, ๕๑๔, ๕๑๕, ๕๑๖, ๕๑๗, ๕๑๘, ๕๑๙, ๕๒๐, ๕๒๑, ๕๒๒, ๕๒๓, ๕๒๔, ๕๒๕, ๕๒๖, ๕๒๗, ๕๒๘, ๕๒๙, ๕๓๐, ๕๓๑, ๕๓๒, ๕๓๓, ๕๓๔, ๕๓๕, ๕๓๖, ๕๓๗, ๕๓๘, ๕๓๙, ๕๔๐, ๕๔๑, ๕๔๒, ๕๔๓, ๕๔๔, ๕๔๕, ๕๔๖, ๕๔๗, ๕๔๘, ๕๔๙, ๕๕๐, ๕๕๑, ๕๕๒, ๕๕๓, ๕๕๔, ๕๕๕, ๕๕๖, ๕๕๗, ๕๕๘, ๕๕๙, ๕๖๐, ๕๖๑, ๕๖๒, ๕๖๓, ๕๖๔, ๕๖๕, ๕๖๖, ๕๖๗, ๕๖๘, ๕๖๙, ๕๗๐, ๕๗๑, ๕๗๒, ๕๗๓, ๕๗๔, ๕๗๕, ๕๗๖, ๕๗๗, ๕๗๘, ๕๗๙, ๕๘๐, ๕๘๑, ๕๘๒, ๕๘๓, ๕๘๔, ๕๘๕, ๕๘๖, ๕๘๗, ๕๘๘, ๕๘๙, ๕๙๐, ๕๙๑, ๕๙๒, ๕๙๓, ๕๙๔, ๕๙๕, ๕๙๖, ๕๙๗, ๕๙๘, ๕๙๙, ๖๐๐, ๖๐๑, ๖๐๒, ๖๐๓, ๖๐๔, ๖๐๕, ๖๐๖, ๖๐๗, ๖๐๘, ๖๐๙, ๖๑๐, ๖๑๑, ๖๑๒, ๖๑๓, ๖๑๔, ๖๑๕, ๖๑๖, ๖๑๗, ๖๑๘, ๖๑๙, ๖๒๐, ๖๒๑, ๖๒๒, ๖๒๓, ๖๒๔, ๖๒๕, ๖๒๖, ๖๒๗, ๖๒๘, ๖๒๙, ๖๓๐, ๖๓๑, ๖๓๒, ๖๓๓, ๖๓๔, ๖๓๕, ๖๓๖, ๖๓๗, ๖๓๘, ๖๓๙, ๖๔๐, ๖๔๑, ๖๔๒, ๖๔๓, ๖๔๔, ๖๔๕, ๖๔๖, ๖๔๗, ๖๔๘, ๖๔๙, ๖๕๐, ๖๕๑, ๖๕๒, ๖๕๓, ๖๕๔, ๖๕๕, ๖๕๖, ๖๕๗, ๖๕๘, ๖๕๙, ๖๖๐, ๖๖๑, ๖๖๒, ๖๖๓, ๖๖๔, ๖๖๕, ๖๖๖, ๖๖๗, ๖๖๘, ๖๖๙, ๖๗๐, ๖๗๑, ๖๗๒, ๖๗๓, ๖๗๔, ๖๗๕, ๖๗๖, ๖๗๗, ๖๗๘, ๖๗๙, ๖๘๐, ๖๘๑, ๖๘๒, ๖๘๓, ๖๘๔, ๖๘๕, ๖๘๖, ๖๘๗, ๖๘๘, ๖๘๙, ๖๙๐, ๖๙๑, ๖๙๒, ๖๙๓, ๖๙๔, ๖๙๕, ๖๙๖, ๖๙๗, ๖๙๘, ๖๙๙, ๗๐๐, ๗๐๑, ๗๐๒, ๗๐๓, ๗๐๔, ๗๐๕, ๗๐๖, ๗๐๗, ๗๐๘, ๗๐๙, ๗๑๐, ๗๑๑, ๗๑๒, ๗๑๓, ๗๑๔, ๗๑๕, ๗๑๖, ๗๑๗, ๗๑๘, ๗๑๙, ๗๒๐, ๗๒๑, ๗๒๒, ๗๒๓, ๗๒๔, ๗๒๕, ๗๒๖, ๗๒๗, ๗๒๘, ๗๒๙, ๗๓๐, ๗๓๑, ๗๓๒, ๗๓๓, ๗๓๔, ๗๓๕, ๗๓๖, ๗๓๗, ๗๓๘, ๗๓๙, ๗๔๐, ๗๔๑, ๗๔๒, ๗๔๓, ๗๔๔, ๗๔๕, ๗๔๖, ๗๔๗, ๗๔๘, ๗๔๙, ๗๕๐, ๗๕๑, ๗๕๒, ๗๕๓, ๗๕๔, ๗๕๕, ๗๕๖, ๗๕๗, ๗๕๘, ๗๕๙, ๗๖๐, ๗๖๑, ๗๖๒, ๗๖๓, ๗๖๔, ๗๖๕, ๗๖๖, ๗๖๗, ๗๖๘, ๗๖๙, ๗๗๐, ๗๗๑, ๗๗๒, ๗๗๓, ๗๗๔, ๗๗๕, ๗๗๖, ๗๗๗, ๗๗๘, ๗๗๙, ๗๘๐, ๗๘๑, ๗๘๒, ๗๘๓, ๗๘๔, ๗๘๕, ๗๘๖, ๗๘๗, ๗๘๘, ๗๘๙, ๗๙๐, ๗๙๑, ๗๙๒, ๗๙๓, ๗๙๔, ๗๙๕, ๗๙๖, ๗๙๗, ๗๙๘, ๗๙๙, ๘๐๐, ๘๐๑, ๘๐๒, ๘๐๓, ๘๐๔, ๘๐๕, ๘๐๖, ๘๐๗, ๘๐๘, ๘๐๙, ๘๑๐, ๘๑๑, ๘๑๒, ๘๑๓, ๘๑๔, ๘๑๕, ๘๑๖, ๘๑๗, ๘๑๘, ๘๑๙, ๘๒๐, ๘๒๑, ๘๒๒, ๘๒๓, ๘๒๔, ๘๒๕, ๘๒๖, ๘๒๗, ๘๒๘, ๘๒๙, ๘๓๐, ๘๓๑, ๘๓๒, ๘๓๓, ๘๓๔, ๘๓๕, ๘๓๖, ๘๓๗, ๘๓๘, ๘๓๙, ๘๔๐, ๘๔๑, ๘๔๒, ๘๔๓, ๘๔๔, ๘๔๕, ๘๔๖, ๘๔๗, ๘๔๘, ๘๔๙, ๘๕๐, ๘๕๑, ๘๕๒, ๘๕๓, ๘๕๔, ๘๕๕, ๘๕๖, ๘๕๗, ๘๕๘, ๘๕๙, ๘๖๐, ๘๖๑, ๘๖๒, ๘๖๓, ๘๖๔, ๘๖๕, ๘๖๖, ๘๖๗, ๘๖๘, ๘๖๙, ๘๗๐, ๘๗๑, ๘๗๒, ๘๗๓, ๘๗๔, ๘๗๕, ๘๗๖, ๘๗๗, ๘๗๘, ๘๗๙, ๘๘๐, ๘๘๑, ๘๘๒, ๘๘๓, ๘๘๔, ๘๘๕, ๘๘๖, ๘๘๗, ๘๘๘, ๘๘๙, ๘๙๐, ๘๙๑, ๘๙๒, ๘๙๓, ๘๙๔, ๘๙๕, ๘๙๖, ๘๙๗, ๘๙๘, ๘๙๙, ๙๐๐, ๙๐๑, ๙๐๒, ๙๐๓, ๙๐๔, ๙๐๕, ๙๐๖, ๙๐๗, ๙๐๘, ๙๐๙, ๙๑๐, ๙๑๑, ๙๑๒, ๙๑๓, ๙๑๔, ๙๑๕, ๙๑๖, ๙๑๗, ๙๑๘, ๙๑๙, ๙๒๐, ๙๒๑, ๙๒๒, ๙๒๓, ๙๒๔, ๙๒๕, ๙๒๖, ๙๒๗, ๙๒๘, ๙๒๙, ๙๓๐, ๙๓๑, ๙๓๒, ๙๓๓, ๙๓๔, ๙๓๕, ๙๓๖, ๙๓๗, ๙๓๘, ๙๓๙, ๙๔๐, ๙๔๑, ๙๔๒, ๙๔๓, ๙๔๔, ๙๔๕, ๙๔๖, ๙๔๗, ๙๔๘, ๙๔๙, ๙๕๐, ๙๕๑, ๙๕๒, ๙๕๓, ๙๕๔, ๙๕๕, ๙๕๖, ๙๕๗, ๙๕๘, ๙๕๙, ๙๖๐, ๙๖๑, ๙๖๒, ๙๖๓, ๙๖๔, ๙๖๕, ๙๖๖, ๙๖๗, ๙๖๘, ๙๖๙, ๙๗๐, ๙๗๑, ๙๗๒, ๙๗๓, ๙๗๔, ๙๗๕, ๙๗๖, ๙๗๗, ๙๗๘, ๙๗๙, ๙๘๐, ๙๘๑, ๙๘๒, ๙๘๓, ๙๘๔, ๙๘๕, ๙๘๖, ๙๘๗, ๙๘๘, ๙๘๙, ๙๙๐, ๙๙๑, ๙๙๒, ๙๙๓, ๙๙๔, ๙๙๕, ๙๙๖, ๙๙๗, ๙๙๘, ๙๙๙, ๑๐๐๐, ๑๐๐๑, ๑๐๐๒, ๑๐๐๓, ๑๐๐๔, ๑๐๐๕, ๑๐๐๖, ๑๐๐๗, ๑๐๐๘, ๑๐๐๙, ๑๐๑๐, ๑๐๑๑, ๑๐๑๒, ๑๐๑๓, ๑๐๑๔, ๑๐๑๕, ๑๐๑๖, ๑๐๑๗, ๑๐๑๘, ๑๐๑๙, ๑๐๒๐, ๑๐๒๑, ๑๐๒๒, ๑๐๒๓, ๑๐๒๔, ๑๐๒๕, ๑๐๒๖, ๑๐๒๗, ๑๐๒๘, ๑๐๒๙, ๑๐๓๐, ๑๐๓๑, ๑๐๓๒, ๑๐๓๓, ๑๐๓๔, ๑๐๓๕, ๑๐๓๖, ๑๐๓๗, ๑๐๓๘, ๑๐๓๙, ๑๐๔๐, ๑๐๔๑, ๑๐๔๒, ๑๐๔๓, ๑๐๔๔, ๑๐๔๕, ๑๐๔๖, ๑๐๔๗, ๑๐๔๘, ๑๐๔๙, ๑๐๕๐, ๑๐๕๑, ๑๐๕๒, ๑๐๕๓, ๑๐๕๔, ๑๐๕๕, ๑๐๕๖, ๑๐๕๗, ๑๐๕๘, ๑๐๕๙, ๑๐๖๐, ๑๐๖๑, ๑๐๖๒, ๑๐๖๓, ๑๐๖๔, ๑๐๖๕, ๑๐๖๖, ๑๐๖๗, ๑๐๖๘, ๑๐๖๙, ๑๐๗๐, ๑๐๗๑, ๑๐๗๒, ๑๐๗๓, ๑๐๗๔, ๑๐๗๕, ๑๐๗๖, ๑๐๗๗, ๑๐๗๘, ๑๐๗๙, ๑๐๘๐, ๑๐๘๑, ๑๐๘๒, ๑๐๘๓, ๑๐๘๔, ๑๐๘๕, ๑๐๘๖, ๑๐๘๗, ๑๐๘๘, ๑๐๘๙, ๑๐๙๐, ๑๐๙๑, ๑๐๙๒, ๑๐๙๓, ๑๐๙๔, ๑๐๙๕, ๑๐๙๖, ๑๐๙๗, ๑๐๙๘, ๑๐๙๙, ๑๑๐๐, ๑๑๐๑, ๑๑๐๒, ๑๑๐๓, ๑๑๐๔, ๑๑๐๕, ๑๑๐๖, ๑๑๐๗, ๑๑๐๘, ๑๑๐๙, ๑๑๑๐, ๑๑๑๑, ๑๑๑๒, ๑๑๑๓, ๑๑๑๔, ๑๑๑๕, ๑๑๑๖, ๑๑๑๗, ๑๑๑๘, ๑๑๑๙, ๑๑๒๐, ๑๑๒๑, ๑๑๒๒, ๑๑๒๓, ๑๑๒๔, ๑๑๒๕, ๑๑๒๖, ๑๑๒๗, ๑๑๒๘, ๑๑๒๙, ๑๑๓๐, ๑๑๓๑, ๑๑๓๒, ๑๑๓๓, ๑๑๓๔, ๑๑๓๕, ๑๑๓๖, ๑๑๓๗, ๑๑๓๘, ๑๑๓๙, ๑๑๔๐, ๑๑๔๑, ๑๑๔๒, ๑๑๔๓, ๑๑๔๔, ๑๑๔๕, ๑๑๔๖, ๑๑๔๗, ๑๑๔๘, ๑๑๔๙, ๑๑๕๐, ๑๑๕๑, ๑๑๕๒, ๑๑๕๓, ๑๑๕๔, ๑๑๕๕, ๑๑๕๖, ๑๑๕๗, ๑๑๕๘, ๑๑๕๙, ๑๑๖๐, ๑๑๖๑, ๑๑๖๒, ๑๑๖๓, ๑๑๖๔, ๑๑๖๕, ๑๑๖๖, ๑๑๖๗, ๑๑๖๘, ๑๑๖๙, ๑๑๗๐, ๑๑๗๑, ๑๑๗๒, ๑๑๗๓, ๑๑๗๔, ๑๑๗๕, ๑๑๗๖, ๑๑๗๗, ๑๑๗๘, ๑๑๗๙, ๑๑๘๐, ๑๑๘๑, ๑๑๘๒, ๑๑๘๓, ๑๑๘๔, ๑๑๘๕, ๑๑๘๖, ๑๑๘๗, ๑๑๘๘, ๑๑๘๙, ๑๑๙๐, ๑๑๙๑, ๑๑๙๒, ๑๑๙๓, ๑๑๙๔, ๑๑๙๕, ๑๑๙๖, ๑๑๙๗, ๑๑๙๘, ๑๑๙๙, ๑๒๐๐, ๑๒๐๑, ๑๒๐๒, ๑๒๐๓, ๑๒๐๔, ๑๒๐๕, ๑๒๐๖, ๑๒๐๗, ๑๒๐๘, ๑๒๐๙, ๑๒๑๐, ๑๒๑๑, ๑๒๑๒, ๑๒๑๓, ๑๒๑๔, ๑๒๑๕, ๑๒๑๖, ๑๒๑๗, ๑๒๑๘, ๑๒๑๙, ๑๒๒๐, ๑๒๒๑, ๑๒๒๒, ๑๒๒๓, ๑๒๒๔, ๑๒๒๕, ๑๒๒๖, ๑๒๒๗, ๑๒๒๘, ๑๒๒๙, ๑๒๓๐, ๑๒๓๑, ๑๒๓๒, ๑๒๓๓, ๑๒๓๔, ๑๒๓๕, ๑๒๓๖, ๑๒๓๗, ๑๒๓๘, ๑๒๓๙, ๑๒๔๐, ๑๒๔๑, ๑๒๔๒, ๑๒๔๓, ๑๒๔๔, ๑๒๔๕, ๑๒๔๖, ๑๒๔๗, ๑๒๔๘, ๑๒๔๙, ๑๒๕๐, ๑๒๕๑, ๑๒๕๒, ๑๒๕๓, ๑๒๕๔, ๑๒๕๕, ๑๒๕๖, ๑๒๕๗, ๑๒๕๘, ๑๒๕๙, ๑๒๖๐, ๑๒๖๑, ๑๒๖๒, ๑๒๖๓, ๑๒๖๔, ๑๒๖๕, ๑๒๖๖, ๑๒๖๗, ๑๒๖๘, ๑๒๖๙, ๑๒๗๐, ๑๒

นักคือ ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในสังกัดพรรค
สมาชิกสภา ซึ่งทำให้หลักการเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติกระเบียบราชการ หา
คุณค่าบางอย่างได้ไม่ ข้อที่ข้าพเจ้าขอมา
ยืมกว่านักคือ ราษฎรทุก ข้าราชการ
ทุก กอกลางสรรพวัตถุทั้งหลายให้แก่
บ้านเมืองดีกว่าบ้านช่องซึ่งมีเงินอุดหนุน
ฝ่ายค้านเท่าหนักยิ่งแก่แทนของจังหวัด
นั้น จึงถูกปล่อยทิ้งให้เสื่อมโทรมล้าสมัย
เพราะเหตุอย่างเดียวกันคือ "เป็นสมาชิก
ฝ่ายค้าน" เท่านั้นเอง

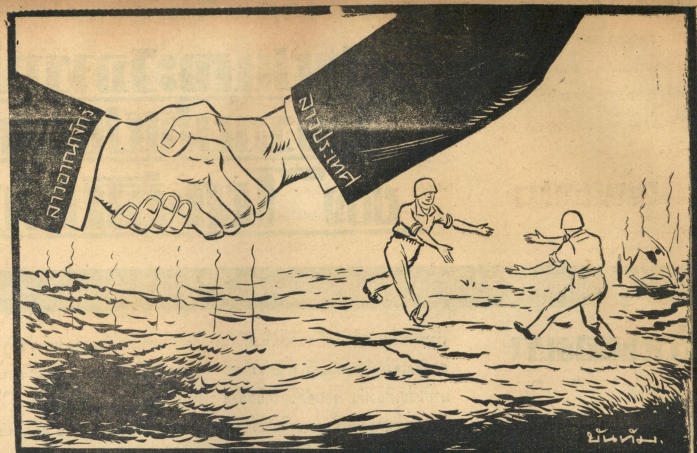
ดังนั้น คำมั่นสัญญาขอให้เลือก
สมาชิกรัฐบาล จึงมีสภาพเป็น "หน
ทุศีล" ได้ด้วยเช่นเดียวกัน.

นอกจากความสัญญาในเรื่อง ที่
จะให้รัฐบาล แก่บ้านและผู้ที่อยู่
บ้านคนละคันแล้ว เห็นที่จากกันว่า คำ
มั่น สัญญาอย่างอื่น ๆ ก็ยังคงมีมาก
กว่านั้นอีก คงจะเห็นได้จากคำมั่นสัญญา
ของพรรค รัฐบาล ในการ เลือกตั้ง
ที่ถูกต้องกว่า เมื่อการเลือกตั้งเสร็จ
ไปแล้ว สถานะก่อสร้างของรัฐบาล
ก็ได้อีกขึ้นอีกมากมายหลายแห่งเพราะ
ฉะนั้นประมาณไม่ได้ว่า "หนี้
สิ่งธรรม" หรือ "หนี้ทุศีล" จะมีกิริยา
อย่างไรสักเท่าใด เมื่อล้าสมัยแล้ว
ของเหล่านี้ในประเทศไทย คือลัทธิ "หนี้
สิ่งธรรม" หรือหนี้ทุศีล ซึ่งยังอีกหลาย
การทั้งทางภาคแล้ว กันเปล่าไว้ในระ
บอบร่างนั้นแล้วด้วยกัน ต้องยอมยก
ให้แก่รัฐบาลไทย ซึ่งถือถือว่ายัง
เป็นหนี้ จึงเป็นหนี้ของรัฐบาลนี้แล.

อย่าไรก็ตาม เพื่อให้หนี้ว่ารัฐ
บาลได้ใช้จ่ายยืมขึ้นเป็นจำนวน เงิน
เท่าใด และมีหนี้สินในประเทศนอก
ประเทศเท่าใด จะได้นำตัวเลขมา
เปรียบเทียบให้เห็นกัน

ในปีพ.ศ.๒๔๕๐ รัฐบาลมีรายได
๖๕๕ ล้านบาท รายจ่าย ๑,๒๖๖ ล้าน
บาท หนี้ในประเทศ ๖๕๕ ล้านบาท
หนี้ต่างประเทศ ๒๕๕ ล้านบาท รวม
หนี้ ๙๑๐ ล้านบาท

ในปีพ.ศ.๒๔๕๑ รัฐบาลมีรายได
๑,๖๖๖ ล้านบาท รายจ่าย ๑,๘๘๘



“ความสามัคคีและสวัสดิภาพของลาวจนเจริญ”

ล้านบาท หนี้ในประเทศยกยอกมา ๘๕๒
ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยกยอกมา
๒๖๕ ล้านบาท รวมหนี้ ๑,๑๑๗ ล้าน
บาท

พ.ศ. ๒๔๕๒ รัฐบาลมีรายได ๑,๕๘๘
ล้านบาท รายจ่าย ๒,๓๑๐ ล้านบาท
หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น ๑,๐๐๕
ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยกยอกมา
เป็น ๑๓๐ ล้านบาท รวมหนี้ ๑,๒๒๕ ล้าน
บาท

พ.ศ. ๒๔๕๓ รัฐบาลมีรายได
๑,๕๘๕ ล้านบาท รายจ่าย ๒,๖๖๕
ล้านบาท หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น
๑,๓๖๕ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศ ยก
ยอกมา เป็น ๑๑๕ ล้านบาท รวมหนี้
๑,๔๘๐ ล้านบาท

พ.ศ. ๒๔๕๔ รัฐบาลมีรายได
๒,๕๐๐ บาท รายจ่าย ๓,๕๘๗ ล้าน
บาท หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น
๑,๗๒๐ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยกยอก
มา เป็น ๑๕๐ ล้านบาท รวมหนี้ ๑,๘๗๐
ล้านบาท

พ.ศ. ๒๔๕๕ รัฐบาลมีรายได
๓,๐๕๕ ล้านบาท รายจ่าย ๕,๖๓๗

ล้านบาท หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น
๒,๕๘๕ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศ ยก
ยอกมา เป็น ๒๓๕ ล้านบาท รวมหนี้
๒,๘๒๐ ล้านบาท

พ.ศ. ๒๔๕๖ รัฐบาลมีรายได
๕,๑๕๐ ล้านบาท รายจ่าย ๕,๒๕๐ ล้าน
บาท หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น
๕,๘๘๐ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยก
ยอกมา เป็น ๒๓๐ ล้านบาท รวมหนี้
๖,๑๑๐ ล้านบาท

พ.ศ. ๒๔๕๗ รัฐบาลมีรายได
๕,๑๕๐ ล้านบาท รายจ่าย ๖,๖๖๐ ล้าน
บาท หนี้ในประเทศ ยกยอกมา เป็น
๖,๒๖๐ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยก
ยอกมา เป็น ๓๒๐ ล้านบาท รวมหนี้
๖,๕๘๐ ล้านบาท

พ.ศ. ๒๔๕๘ รัฐบาลมีรายได
๕,๑๕๐ ล้านบาท รายจ่าย ๕,๔๖๐
ล้านบาท หนี้ในประเทศยกยอกมา เป็น
๕,๒๕๐ ล้านบาท หนี้ต่างประเทศยก
ยอกมา เป็น ๓๓๕ ล้านบาท รวมหนี้
๕,๖๘๕ ล้านบาท

ความถี่เฉลี่ยใน ๓-๕ ปีมานี้ เพียง
ไม่กี่ครั้งงาน ดังรายจ่าย ก็เห็นได้ว่า
เฉพาะหนี้ภายในประเทศ และภายนอก

ประเทศรวมกัน ก็มากกว่ายอกมาไว้
ของรัฐบาลเสียแล้ว ถ้ารัฐบาลหาเงิน
ได้มาโดยไม่ต้องจ่าย เพียงแต่ใช้หนี้ก็
ยังไม่เพียงพออยู่เอง ตามตัวเลข
ที่หยิบยกมา แสดงว่าหนี้สินท่วมราย
ได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ คือ หนี้สิน

ในประเทศและนอกประเทศรวม ๘๘๐
ล้านบาทแต่รายได้เพียง ๕,๑๐๐
บาทเท่านั้น พ.ศ. ๒๔๕๕ ทำการกระเบื้อง
ขึ้นเล็กน้อย แต่แล้วในปีพ.ศ. ๒๔๕๖
๕๗-๕๘ หนี้สินก็ท่วมหนักขึ้นมก
มากมายทีเดียวในปี ๕๘ หนี้สินยกยอก
มาถึง ๕,๖๘๕ ล้านบาท แต่รายได้เพียง
๕,๑๕๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง เมื่อได้มาก
จ่ายไป ก็ขึ้นการไว้เพราะมีเงินเหลือ
เพื่อใช้หนี้สิน จึงเป็นไปไม่ได้โดย

มีหนี้ซ้ำรายจ่ายก็มากกว่ารายได้เสีย
อีก หนี้สินเฟื่องฟูจนเรียกว่า ทุมา

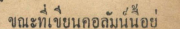
บัดนี้ เราเห็นลัทธิหนี้สินอันชั่วย
เถกหนึ่งคือ "หนี้สิ่งธรรม" หรือ
"หนี้ทุศีล" อันเกิดจากการเลือกตั้ง เราไม่
รู้หาหนทาง เลี่ยงประเภท หลั่งใจ ระงุดสติ
เท่าใด เราจึงคิดว่า รัฐบาล
สร้างสรรค์การเมืองขึ้นหนี้สิน ไม่เป็นอย่าง
ก็ยังไม่พอ ทุกวันนี้ แทนที่รัฐบาล

แม้ว่าการศึกษาค้นคว้า ทดลอง
ค้นคว้าโดยวิธีอื่น ๆ อีกมาก เช่น
การนำ ๑๐ ปีที่แล้วมา ดูขึ้นและโซ
เวียกซ์บีบี กับเทคโนโลยีปัญญาประดิ
ภาพเพื่อศึกษาร่องรอยการติดกัน
ชั้นผิวโดยวิธีอื่น ๆ ได้เช่น เสร็จร้อย
ของโซโซโซโซโซโซโซโซโซโซโซโซ
การวิจัยด้วยวิธีอื่น ๆ กันบ้างอีก
ความก้าวหน้าของกัน ขึ้นทั้งประ
เทศทั้งสองโดยชุมชนเราเพื่อ
ศึกษาภาพการเห็นแล้วที่กลาย
กัน เหมือน ระหว่าง หุ่น มีสติ
โท กับ หักไข มลทิน เล็ดลอด
ทุกวิธีอื่น ๆ ทั้งการทดลองกัน การ
ตรวจกันขึ้น ขึ้นขึ้นกับกันขึ้น
ส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวกับเงินใช้ ทาง ๆ

คนนี้คือแม่เมื่อเรารู้ว่าน้อง ทง
 อยู่นั้น ก็พยายามบังคับเขาให้มีการ
 เราว่าเพื่อทำบุญตามศรัทธาของพ่อ
 ผู้ที่โรยหม่นหม่นให้ไปเพราะความ
 คือ มาโนะ ซึ่งมิดุส ฐิณท์ทำ
 ประสงค์ ถ้าวันของน้อง เพราะเขา
 รู้จักแต่หัว ๆ วันวันจากวันผู้ขอ
 เขาเข้ามาช่วยเขาให้ เพราะ
 เขาไปขึ้นรถที่รถจากที่ประจำที่
 มอัสโลว์มาแล้วก็ขึ้น สมิทตัน
 ความโลภกับสอง และเพื่อที่จะให้
 การเราจากนั้น มีรถจากนั้น
 คงไว้แต่ชื่อ ถ้าผู้รู้บ้างก็ให้
 ขึ้นที่กรมมอัสโลว์ ซึ่งมีผู้รู้
 กระบะจะได้มีมอัสโลว์ เมื่อปลายเดือน
 กรกฎาคมและใช้รถกับน้องเมื่อ
 ต้นทางจากและใช้รถกับน้องเมื่อ
 เชื้อดอฟ ฐิณท์กับเขาไปรถที่เรา

บรรพชาสัทศังหลายแห่งเหล่า
นี้ แกล้งให้เห็นว่าการเร่ร่อนสำคัญ
ความขึ้นคือหาพรตละทิ้งความเป็นไป
ตามระบบ และกระแสนี้ลงใจ
เร่ร่อนทำให้มีเหตุแค้นความปรารถนา
ไว้นี้แต่แรก เพราะหาข้อให้ร่ำวันใหญ่
ก็ใคร่ร่ำทั้งคืนวันเดียวด้วยแลก็รู้
สละตน. การเร่ร่อนเร่ไกลใคร่
ทำจนเกินที่ ๓๐ เดือน และ
หลังจากร่ำเร่ไกลนี้ถึงมา ชะนี
ก็ปรากฏขึ้น เมื่อขึ้นถึงกัณฑ์
เข็วครั้งขึ้นเกิดเห็น อันที่วิกรวรา

แต่ทว่า ข้อเสนอเรียกร้องที่ดิน
กินแค่นี้ของ ภู่งู ไร้บริวาร ยืนเฝ้า
ทางเข้านอก โขงทาทันใจ และอย่า
ปราศจากเชื้อโรคโรยเลย. “ภู่งู
ไม่มีสิทธิ์กินไก่หรือเหี้ยกับ กินเป
ไก่ ๆ ที่อยู่ในความคุ้มครองของส
ภาพไซโครแคปทีน.” เรย์ลัด
ผู้ประจักษ์ร่วมกันชี้ว่า หนูเกาะคุ
นั้น อีกรูและแอมะริกาได้ตกลง
มอบให้ในสมัยของ รัสเซย์ ตาม
ของสัญญาฉบับเก่า สำหรับเป็นสิ
กแทนทรัพย์สินของ เขาว่าทำส
กับภู่งู ซึ่งกันอยู่โพธิ์งัยก
เคียวเท่านั้น ภู่งูนั้นเป็นสายปราชัย
ในขณะเคียวคน หนังสือพิมพ์ว่า
และคิดแล้ว อันเป็นปากเสียง
คีย์ ของรัฐบาลรัสเซียซึ่งสั่ง
คำนั้นหมายความว่า ภู่งูเป็นของ
คินคิงเมื่อเหตุผลนี้โดย “ถ้า
ว่ายังมีสิทธิ์ที่จะขอคืนแดน
โลดได้ ก็ควรจะพิจารณาของ
ไต้หวัน โขงไม่ต้องการผู้
และสถาปนาขึ้นสภาพที่เคารพ
นั้น.” หนังสือพิมพ์ทั้งสอง ให้ความ
เห็น.



ปรากฏว่าจึงมีกติกาลึงเก็บ เขา ของ ๑๓ หิน เพื่อ
กลืนให้มีความเท่าเทียมกันเพื่อสมบอดเพราะ
ว่ากระแชาลซึ่งล่องลงแล้วจึงพบกัน สองครั้ง
รวมเวลาเพียงชั่วไม่กี่ขณะเท่านั้นเอง เมื่อวิ-
เชียอาตมยชาติเข้ามาเช่นนี้ จึงมีกติกานี้ไว้
จึงมีกติกานี้ไว้เช่นนี้ นอกจากจะยกว่า ผู้มี
ใจไว้ให้เท่ากันทั้งผู้ถูกกลืนและกลืน จึงเป็นการ
ไม่ยุติธรรมอะไรผู้เป็น จะ ต้อง ถูกกลืน วัตถุกับ
ข้อกลืนกันด้วย แต่เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ที่กลืนกับ
บปเป็นไปตามปกติของผู้อื่นจะอย่างไรไม่ทาง
จะเหลืออะไรได้ การจะจารลงในเมื่อไม่มีที่ไว้
จะกินหรือไปโดยสิ้นเชิง แต่ก็จะระงับไว้ชั่ว
คราว เพราะระงับอยู่จะต้องเป็นทาง ไป ประชุม
ปัญหาตลอดอยู่หรือที่กลืนจนหมด ดูเหมือนว่า
จึงมีกติกานี้ให้เท่าเทียมกันโดยสันตติภาพนั้น นอก
รัฐมนตรีไว้เขต ทั้งนี้ด้วยความพยายามที่จะขอ
ความไม่ไปโดยสิ้นเชิงเท่านั้น เวลา ทางพันธุ
ป็นกำลังมีความวิจิตรวิกลไกเป็นอันมากว่า วิช-
ณิกเหตุจะเป็นฝ่ายเหนือพันใด วิชเชยเชยเป็น
แต่เพียงอย่างจะต้องกินกันคือความเชื่อ ทำแบบ
เคียวกับเคียวระลอกเคียว นอกกรู้นั้นก็ผู้มา
เคียวนั้นจะวิจิตรวิกลไกขึ้นให้มีความสงบไป สัม-
พันธ์ภาพทางกรู้นั้นอย่างเปรี๊ยะ และให้วิ
เชยคือผู้เป็นทั้งเชยคือทั้งเคียวไว้เป็นบ้าง โดย
ทั้งนี้ก็มีสัญญาสันติภาพที่คือไม่ไปโดย

ทางฝ่ายสีเขียวปรากฏว่าได้
เคยแสดงนำออกกว้างขวาง ให้ผู้
เห็นมาแล้วเห็นกันเมื่อเราว่า ที่กรุง
ลอนดอน ในครั้งนั้นสีเขียวก็ว่า
กินเกาะอย่างไป และสีโกน ซึ่งอยู่
ทางฝั่งตะวันออกของเกาะออกไปให้
เหมือนกัน แต่ทว่ามาขึ้น เมื่อเห็นว่า
ผู้เป็นไม่มีความมั่นคงใจกันบ้าง ชาว

ของสีเขียวบ้างเลย ก็การที่คงกินให้
โดยมีเงื่อนไขเสียแล้ว แต่ทว่าสีเอนไป
ก็รู้สึกเสียใจออกมาขึ้นไม่ทราบ ว่า
เป็นอะไรกันแน่ นอกจากการสันนิษฐาน
กันว่าสีเขียวอาจจะเกลียดผู้เป็นให้ของ
สัตว์หรือเมื่อกินให้ถอน ตัวออกไปจาก
ฐานที่พึ่งทางกรู้นั้นก็เห็นผู้เป็น และ
โอคินาวาให้ตกเกลียดก่อนก็เห็นได้

การเมืองของประเทศ ถ้าหาก
ว่าเล่นกันระหว่างญาติพี่น้อง ก็เป็น
อย่างหนึ่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
เวลาเลือกเอา ก็ว่า ผู้คน อย่างหนึ่ง
แต่กลืนลงเสียเล็กน้อย เช่น และ ชั่วไว้
แล้วก็ตาม แต่เมื่อคราวที่อาหารญาติ
กัน ก็ให้กลืนแล้วกันอย่างง่าย
อย่างเช่น การญาติกันระหว่างลาว
กับลาวอิสสระ ซึ่งเรียกตัวเองว่าขบวน
การประเทศลาว และถูกผู้ขึ้นท้าวเป็น
คอมมิวนิสต์เพราะไปยึดถือใช้ขบวน
ประชุมวิธีคอมมิวนิสต์ และมาประชุม
ขึ้นและเข้า อันที่จริงประชุมของลาวกับ
ลาวอิสสระนั้นใช้ข้อใด เป็นพี่น้องกัน
แต่ทว่าผู้สำรวจลงมา ซึ่งเห็นนายกรัฐมนตรี
มนตรีลาวมีศักดิ์เป็นพระเชษฐา ส่วน

เจ้าสุภานุวงศ์ หัวหน้าขบวน การลาว
อิสสระเป็นพระอนุชา และยังเป็นพระ
หลานอา ของ พระเจ้า ศักดิ์สว่างวงศ์
ชาวพระชนมายุ ๘๐ ปีเศษ ซึ่งขณะ
นี้เสด็จไปประทับในฝรั่งเศส เพื่อรักษา
พระองค์ เหตุที่พระเชษฐาและพระอนุ
ชาผู้นี้จะไม่ถูกสังหารนั้นก็น่าจะมีมากกว่า
ว่าพระเจ้าสุภานุวงศ์ทรงเป็นเชื้อหนุมาน
ที่คอยช้างกระจนแรงไม่เห็นคอยนักการ
ที่ให้ลาว คอยในสหภาพของฝรั่งเศส
เพราะว่าลาวจะไม่มีความไปขึ้นเอกราช
อย่างแท้จริง คอยเหตุว่าสหภาพของ
ฝรั่งเศสนั้นก็หักคอกหัก ท้าพระกันขม
เกินทนมากมายแก่เสียเหน็ดเหนื่อย

ตัวเหี้ยมหนึ่ง เจ้าสุภานุวงศ์
จึงมีหน้าที่ไปประชุมกับขบวนจากคนพื้น
เหนือสุด เมื่อ ประมาณ 100 กว่าปีที่แล้วนี้
ก็เพื่อที่จะทำการ ต่อสู้เพื่อ ให้ลาว ได้ เป็นเอกราช
และมีอิสระเสรีภาพอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็น
เอกราช อย่าง ครึ่งๆ กลาง อย่างลาวที่พระ เจนฐาน
ทรงอำนาจอยู่ในขณะนี้ ครั้นเมื่อสงครามอิน
โดจีนยุติลงด้วยการที่สัญญาสงบศึกที่นครเวินนา
เมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๕ ซึ่งกำหนดให้ขบวนการประเทศ
ลาวอิสระ ทรงครอบครองสอง ฝั่งหลักทางภาคเหนือ
ฝั่งหลักทางใต้ ทั้งจังหวัดหนึ่งเมือง แต่ทว่า
เมื่อใจไว้ว่าให้มีารเลือก ตั้งเพื่อ รวมกันให้เป็น
อันหนึ่งอันเดียว กัน อย่าง เช่น เวียดนามเหนือ
และเวียดนามใต้ แต่ทว่านับแต่ปี ๑๙๕๔ ความมา
จนกระทั่งบัดนี้ นับเป็นเวลาร่วมสองปีเศษ พระ

เจนฐานและพระอนุชาทั้งสอง ได้ทำการสู้รบปรบ
มือกันอยู่ตลอด บางคราวก็รบกันอยู่ประปรายแต่
ซึ่งไม่ปรากฏว่าใครจะชนะ เป็นผล เพื่ออะไร
ทั้งนี้ ก็เพราะขบวนการประเทศลาวไม่ได้รับ
ความเอาใจจากฝ่ายใดเลย จาก ประเทศคอมมิวนิสต์
เช่นเพราะว่าพรรคคอมมิวนิสต์คิดกัน

ครั้นมาเมื่อต้นเดือน เดือน พ
นี้ทั้งสองฝ่ายมาขึ้นทำการ เห็นว่าขึ้นทำ
การสู้รบกันต่อไป ก็กระทำประโยชน์
ใหม่ได้ จึงได้ตกลงเจรจายุติการกันเสีย
ที่ สถานที่ที่เราได้กระทำกันที่เมือง
เวียงจันทน์ นครหลวงของลาวโดยที่เจ้า
สุภานุวงศ์ เสด็จไปประชุมเอง และ
เมื่อไปถึงได้ทราบการต่อสู้อย่างวิจิตร
เหนือเป็นอย่าง ค้างฝ่ายค้างคองอยู่ด้วย
วิธีซึ่งเงินใช้ทำการประจบสอประนอม
นำใจกันกว้าง การเจรจาดำเนินไปด้วยความ
ความราบรื่น เมื่อทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ
ความสงบใจรวม ๕ ข้อด้วยกัน คือ หนึ่ง
คือหยุดยิง ท้าทั้งฝ่ายการ ของการค้ำ
วางชีวิตอยู่ร่วมกัน สอง, ระบุว่าว่าจะ
ไม่มีสิทธิเสรีภาพ อย่างเป็นประชาธิปไตย
กับ สาม, เลิกทำการสู้รบกัน สี่, ให้ทั้ง
หัวฟะงัก กับขมิ้น เห็นเข้าไว้ประมวญ
ภายใต้รัฐบาลของลาวและให้กองทหาร
ของขบวน การ ลาว อิสสระ ซึ่งเว
ลานนี้อยู่ ประมาณ ๖๒,๐๐๐ คนเข้าไป
รวมกับกองทหารของรัฐบาลลาว และ
ห้า, ทั้งสองคณะรวมกันขึ้น สอง คณะ
ฝ่ายหนึ่งเป็นการเมือง อีกฝ่ายเป็นการ
ทหาร เพื่อควบคุมแผนการให้เป็นไป
ตามความตกลงที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อ
ตกลงกันเช่นนี้ โอ. เก. แล้ว เจ้าสุภา
นุวงศ์ ก็มาถึงฝั่งใต้ทางในความยัง
ค้ำคองอยู่ของกมิ้นให้ช่วยเอาใจขึ้นทำการ
สู้รบอีกด้วย

เป็นอันว่าบัดนี้ ลาวกลับคืน
เข้าสู่ความสงบเรียบร้อยแล้ว ภูมิระ
เทศ ซึ่งมีพลเมืองอยู่ราว ๑, ๕๕๐,
๐๐๐ ก็คงจะเหมาะสำหรับนายพราน
ใหญ่ที่จะเข้าไปทำการ ขุดปล้นล่า
สัตว์กันต่อไปเพราะลาวเป็นพื้นที่ซึ่งชาว
มิสควิ์ใหญ่ ๆ สำหรับล่าอยู่อย่างร่ำรวย
เช่น ช้าง เสือ และ วัวป่าชนิดนี้ แต่



“เสียงโชค !”

บทวิจารณ์การเมือง ■■

ภายในประเทศ

ระบบศักดินา ตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองปี ๒๔๗๕ มาถึงจนบัดนี้ เรา

ได้กล่าวมาแล้วถึงระบบศักดินา และว่าระบบนี้เองไม่ได้ทำให้ประเทศไทยเจริญเท่าที่ควร ในบางกาลจะมีผู้เปลี่ยนแปลงการปกครองจนกระทั่งรัฐมนตรีนับสมัยรัฐบาลขุนนางก็มี ที่ใกล้เคียงพระยามรณธองจึงมีมติพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชพิธีทรงตั้ง ที่โหม่ส่วนทำให้ชาติไทยล้าหลัง ท่านเหล่านั้นยังมีชีวิตอยู่ด้วยกันทุกคน และเพื่อระส่ำระสายให้สูญสิ้นไป บรรดาผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองหลายท่าน มีท่านจอมพลแปลก พิบูลสงคราม, คุณควง อภัยวงศ์ และพลเอกมังกร พรหมโยธี ไก่ขอเวรคืนบรรดาศักดิ์ ที่คืนโดยสมบูรณ์นั้นก็คือ คุณควง และพลเรือเอกสฤษดิ์ กมลนาวิน ส่วนที่เป็นพวกกฏหมายมั่งกรณก็คือ ท่านจอมพล ป. กับ คุณมังกร สองท่านนี้ยังใช้ราชทินนามประกอบชื่อของตนอยู่

เราจะไม่เข้าใจในข้อว่า ระบบศักดินาที่กล่าวมานี้ อยู่เนื่อง ๆ ขึ้น โดยเฉพาะอย่างนี้ท่านอธิบดีตำรวจเล่า ศรัยานนท์ก็ชอบพูดเรื่อง ๆ ขงเอามาเป็นข้อตำหนิการปกครองแผนดินสมัยก่อน ท้ายความกล่าวของเขายังไง ก็ว่าระบบศักดินาที่เราเอาอย่างมาจากการปกครองของสมัยโรมัน คือทรงมีคำ "ฟัวเกิลลิม" อันก็เกี่ยวพันกับการปกครองที่ทรงแทนที่กันและสืบทอดได้ตลอดจนกัน เราก็เอามาอย่างนั้นแล้ว แม้สมัยนี้มีบรรดาศักดิ์ก็ใช้กันอยู่ไทยเป็นเครื่องหมาย พิธีพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคุณดำรงอยู่ บุคคลเหล่านั้นก็ไม่ได้มีสิทธิพิเศษอะไรกว่าชนสามัญดังที่ปรากฏอยู่ตาม รัฐธรรมนูญ แล้วนั้น เมื่อสรุป ความ คุณแล้วระบบศักดินาเนี่ย จึงเข้าใจว่าเป็นความ เป็นไป ยโสของบุคคลที่เห็นตัวพิเศษกว่าคนอื่น และคิดดูพื้นฐานแล้วตัวและไรทรัพย์สินไรอำนาจ โดยใช้อำนาจไม่เป็นธรรมแก่ผู้ที่ต่ำชั้นวรรณะ เหล่านี้เป็นความเข้าใจกันอยู่ในบ้านเราเนี่ย

ที่มั่วสุดนี้ ใครเล่าที่มีพฤติการณ์ระบบศักดินาอยู่ในขณะนั้น ไม่ใช่บรรดาศักดิ์เสียแล้วคือว่าอย่างถึงคุณและออสเครเลียซึ่งขึ้นประเทศ แม้ไทยประชาธิปไตยก็มีมืทลอคมีสตร แม้ที่ถือกันข้างของอังกฤษก็เห็นชัดได้แก่เจ้าฟ้ามีระย "ฟัวเกิลลิม" ศักดินา และขุนนางพวกนี้จะประพฤติตนออกนอกกฎกติกาแห่งชนชาติไทย มีความเสมอภาคกับพลเมืองสามัญทุกประการ หากจะมีสายสพหาหรือผู้ยากไร้ไม่คิดอะไรกับประเทศไทยเสียเลยครึ่งเดียว ซึ่งชนชั้นกรรมาชีพปกครองก็เปรียบเทียบบุรณกันมีหน้าอกทั้งสองข้าง ตามศัพท์ที่เราใช้กันแล้วเหมือนอย่างนั้น และถ้าพูดถึงเทียบบุรณแล้วคุณเหมือนอย่างไม่มีสมมุติของสพหาพินได้แก่ข้าราชการมากเท่ากักรัฐบาลท่านจอมพล และกับมีความจริงที่ท่านได้สพหาพินเหล่านั้น ระยองทองชนไปทุกคนที่หาไม่



■ "ตราพัน"

ที่ก่อนนั้นนำเคารพนักคิดก็มีมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่านิสัยระบบศักดินาไม่ได้อยู่บรรดาศักดิ์ หรือเหรียญตราหรือมุ่งหน้าใจกระเบน แต่อยู่ที่บุคคลที่เมื่อนามมากว่าตัวหาหา.

ในหมู่ ๒-๓ วันนี้ดูเหตุเรื่องระบบศักดินากันใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม และคุณควง อภัยวงศ์ต่างซักกันว่าแต่ละคนก็เคยยศศักดินา ซึ่งประชาชนพลเมืองยอมรับแล้วว่า มีอยู่ด้วยกันทั้งสองคน แต่ท่านจอมพล ป. มีมากกว่าคุณควง เพราะท่านกำลังมีอำนาจอยู่และคุณอภัยวงศ์ท่านจอมพลแต่ละคน ก็มาอำนาจก็เคยยศศักดินาไม่รู้จัก ซึ่งเราจะกล่าวต่อไป

เบื้องนี้เราอาจจะกล่าวไว้ ที่ท่านจอมพล ป. กับคุณควงก็เคยยศศักดินานั่น ก็คือท่านพลเอกประชาชนพลเมืองได้เคารพพิทักษ์ เช่นให้ทหารตำรวจและลูกเสนาธิการหรือวันชาติก็ได้รับอนุญาต มีประเทศไหนที่ต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างประเทศฝรั่งเศสซึ่งท่านทั้งสองได้ศึกษาอยู่เป็นเวลามากมาย ผู้เขียนไม่เคยไปอเมริกาด้วยเงินไปยังฤดูที่ไม่สมควรรัฐธรรมนูญ ออสเครเลียแม้กับค่าเท่ากันสมมุติหนึ่งสี่ธรรมมาเล่มหนึ่งเท่านั้น การขึ้นยศศักดินาในสิ่งทั้ง ๆ พลกลองประชาชนเช่นนี้คือระบบศักดินา เพราะว่าคนตระกูลรัฐธรรมนูญของเรานั้นมีมากด้วยคนและกับกันด้วยชนชั้นลอคมา ที่กันกันด้วยกรรมการ ๔๐ คนก็ไม่ได้ขึ้นยศศักดินา ไม่เห็นระบิความศักดิ์สิทธิ์กรณีไหน.

อนึ่งยังมีของอีกเล็กน้อยที่บ่งชี้ระบบศักดินา ที่เวลาประชุมสภานักแทนราษฎร ข้างที่นั่งนายกรัฐมนตรี มีโต๊ะเขียนมืคนมากุณเขาวงกตซ้ายขวาไทย ซึ่งผู้เขียนได้เคยขอขงให้ไปดูคนส่งเล็กด้วยว่ามีนักคิดจาบยระยประชาธิปไตยอย่างไรของกล การเกณฑ์ข้าราชการผู้ยอมเอาใจใคร่ให้รัฐมนตรีก็ การเกณฑ์ข้าราชการและนักเขียนให้ไปรับส่งรัฐมนตรีเมื่อไปดัดในต่าง ๆ ก็ดี เป็นระบบศักดินาเหมือนกัน เพราะทำให้เสียเวลาของชาติไปโดยไม่ใช้เหตุ เพียงรัฐมนตรีมหาไทยด้านจังหวัดนครปฐม หรือราชบุรีเท่านั้น ก็ต้องแห่มาขึ้นมัสกกันเต็มสถาน ราษฎรที่มากิดอกการงานต้องคอย เพราะเจ้าเมืองนายอำเภอและนายตำรวจต่างไปเข้าแถวให้ท่านขึ้นมทก คงทั้งนายประจำไว้หลายชั่วโมง ซึ่งความเร่งกระจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้

(อ่านต่อหน้า ๓๔)



ตอน ๔

มือขวาถือหัตถ์แม่ มือซ้ายถือเท้าพ่อ
แล้วนำตาลูกทั้งสามพรานก็ถึงราวสายฝน
ภาพประกอบโดยฝีมือ "พนม"

ร.ต.ค. สมรรถ แม่นับขึ้น แยกทางกับนาย อำเอ และปลัดอำเอที่วัด มะขามเตี้ย แล้วก็เดินทางกลับสถานี่ดำรงโดยจักรยานยนต์. เขาตรงไปที่บ้านพัก "ท่านรอง" คือ ร.ต.อ. แถบ สุวรรณวุฒิ เพื่อรายงาน พฤศจิกายนที่ได้จัดทำลงไปตั้งแต่ ๑.๐๐ น. ด้วยความร่วมมือของนายอำเอและปลัดอำเอ ซึ่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประการ. ร.ต.อ. แถบ ยิ้มที่มุมปาก เปิดซองบุหรืให้ร.ต.ค. สมรรถ หนึ่งม้วน หนึ่งพระเอก แล้วก็พูดว่า

"ก็ เป็น อัน เว้ยร้อย, ไซ้ ไหม ? นายอำเอก็คงไม่ขัดข้อง ?"

"ทุกอย่างเรียบร้อยครับ. นายอำเอ ระบายว่าเป็น วิสามัญฆาตกรรม. เราใช้เวลาเพียงสี่ห้านาที ในการชันสูตรศพ. เวลานั้นผมเอาศพไปทิ้งไว้ ที่ศาลาวัด. ละให้ลูกน้องจัดการไปเผาเรื่อง"

"ก็แล้ว ผมจะไปปล่อยไอ้ควายน้อยออกจากกรงเสียที. เปลี่ยนข้าวหลวงไปหลายมื้อแล้ว". ร.ต.อ. แถบพูดกลางหัวเราะอยู่ในคอ

"ผมคิดว่ามันคงไม่มีคำสัพเพเหระ" ร.ต.ค. สมรรถพูดอย่างท้าวใจแต่ก็ระมัดระวัง น้ำเสียง ไม่ให้กลายเป็นออกความเห็น "เราจจะให้เสียเขาช่วยไอ้ควายหู น้สั๊ก ๕๐ บาทจะดี ไหมครับ ?"

สวด กุรุม:โรจิตา เข้มข

เสียดสีบ้านเงิน

ขบวนการการเมืองเรื่องเอก

ขบวนการเข้มนิตตผลตามสปีตาทอจบ



“คุณไป ทวง อะไร กับ มันเล็กล่ะ... เรืองขอมน... ไม่ใช่เรื่องของเรา.”

ร.ค.ธ. แล้วยกเสียงสูง “คุณก็ท้วงว่า... เลี้ยงการควักเงิน ๕๐ บาทให้ได้อะไร... นี่? ชิงเอาแต่เล็กตัว... อิงไม่มีหัวใหญ่. ควักให้มันห้า. ๕๐ บาท กอกร้อย... รัชชระกิม มันก็ห้าบาทเขาไปแล้ว. เป็นค่าเชื้อไฟ ใช้น้ำมัน เชื้อเขื่อนตัวใหม่... ของเจ้าแก้มก็มาขายไปตลอดวัน. คุณอย่าไป ทวง มัน หนอย เลย คนอย่าง ไร่ เปรม.”

ประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมา เปรม... ย้อมทองที่ถูกไขนุญจากออกผาจากกรง... จนถึงกักตุนข้าวในชั้น ประสานมืออยู่... หน้าโต๊ะ ร.ค.ธ. แลย.

“ข้าไม่มีขาเห็นเงื่อนงำเลยของ... อย่างเมื่อคืน. แต่ก่อนบ่ปล่อยเง... ไป เงืองทองบ่รองของข้าอันหนึ่ง”

เปรม เบิกตากว้างก็ยกความผิดให้... แต่แล้วก็ตั้งรับพิเคราะห์ทันที เพราะ... รอยพิทักขบคายด้วยรอยยิ้ม อันเป็นผล... งานของสามมยุเรณเมื่อเย็นวาน.

ร.ค.ธ. แลยหัวเราะอย่างขมขื่นที่... เห็นท่าทางของ “ไอ้ควาย” ซึ่งมีผล... ชาวกรุงว่าสวดควายจึง ๆ เพียงเล็กน้อย... “ฟังให้เข้าใจนะ. เดียวจะว่าข้า... ไม่ชด” ท่านรองพูดอย่างอาการเขา... งาน “ข้าปล่อยเงเพราะสงสาร. เมื่อ... เงืองออกไปแล้ว เงืองก็รับรองว่า เง... ะไม่ ทำความ ยุ่งยากให้เจ้าแก้มแล้ว... อีกต่อไป. ถ้ามีอะไรก็บอกเจ้าแก้ม ข้า

ระถือว่าเงเป็นควักคว. เจ้าใจไหน?”

“ผมเขาใจแล้วครับ.” เปรมพูด... อย่างที่ตนตั้งใจด้วยความดีใจ “ผมจะ... ไม่ยุ่งกับเจ้าแก้มเลยขอด้วย. ความจริง... ผมก็ไม่ค่อยเลยด้วย”

“เฮ้ออย่างเง. นี่เรื่องบ่อยากจะ... เจ้าทรงอีกหรือ?”

เปรมหน้าซีด. ยืนตัวแข็งไม่กล้า... พูดย่อใจอีก. ร.ค.ธ. แลย จึงท้วงว่า... “ไปได้! แล้วอย่าลืมนำให้ข้า... เห็นหน้าอีก.”

ไอ้ควายแห่งทุ่งสามพราน นั่งลง... ยมก็เอี้ยวตัวมิดีระยะ แล้วก็เดินกลับตัว... ออกไปจากหน้าโต๊ะของ “ท่านรอง”... ด้วยความเกรงขาม. ทว่าเขาระงอน... อยู่สักครู่แล้ว ก็กลับเมื่อใดลงมาเดิน... ปล่อยให้เงออกไปเอง เพราะรู้ดีว่าคน... อยู่นอกเขาวังโรงพัก ข้าง ๆ กับควาย... ที่นั่นซึ่งเกิด ไร่บ่อระ คนหนึ่ง เดินสูง... ผ่านผาออก.

สิ่งแรกเปรมนึกถึงก็คือแม่. แม่... ได้ไปเห็นหัวเขามาก และได้เวียนมา... เข้มถึงกรงขัง แม่ได้เห็นบาดแผล... ที่เขากุดตำรชอ้อม แล้วยังแสดง... ความเป็นห่วงมาจนทุกวันนี้. เขาได้... ทราบจากแม่ เมื่อวันว่าพ่อหาตัวไป... ยังไม่กลับถึงบ้าน. แม่แสดงความวิตก

ถึงพ่อ ตลอดจนถึงตัวเขา. ไม่มีอยู่... หาเลย แม้กำลังอยู่ในความทุกข์อย่าง... มหันต์. เปรมคิดตั้งใจเมื่อคิดถึง... ความรักของแม่. เขารับเดินคุ่มเพื่อจะ... กลยให้ถึงบ้านอย่างเร็วที่สุดแต่พอผ่าน... ตลาดเขาก็ตกพนายบม้ง มาก เพือนเก่า... ของพ่อ. นายบม้งเข้ามาขายข้อมือ มง... หน้าเขาคับบ่แวทสกลแล้วถามว่า... “เงี้งะคิดอย่าทำยังไร พอยท่าน... พระครูแล้วหรือ?”

เปรมบ่ง คือด่าถามที่ถูกลามอย่าง... ไม่รู้ตัว มงหน่นายบม้งแล้วถามว่า... “นายพุทธังอะไร ธนบ่งไม่รู้ เรื่อง... เลย.”

นายบม้งทำท่าประหลาดใจ... “เงี้งะไม่รู้ เรื่อง? เงี้งะไปไหนมา... ทือ, ไร่เปรม?”

“ถ้าจริงเขาจับตัวฉันไป. เพิ่ง... ออกมาได้ก็เลยบ่เื่อง”

นายบม้งยังงั้นไปอะไรก็เลยหนึ่ง... ลึกกันตั้งใจอย่างขอลไม่ถูก. เขาแ่น... ใจว่าเปรมคงบ่งไปเงี้งะอะไรเลย

“เงี้งะไปทักมาแล้วหรือยัง?”

“วิก? วัธะไรนา?” เปรมมอง... คาบอย่างสงสัย

“วัธะฆาตเค็ย”

“ถ้ามี? วัธะฆาตเค็ยมีอะไร

หรือหน้า?”

นายบม้งถอนใจเขาๆ ยกมือขึ้น... คมให้ลั่นหลานชาย

“เงี้งะไปก็แล้วกัน. ไปเค็ยวัน... ไปเร็วๆ.”

เมื่อเห็นว่าเปรมบ่งวิ่งอยู่ นาย... บม้งก็จับแขนเจ้าหน่นิ่งให้เดินตามไป... เปรมไม่ฟังทางว่าเจ้าใจได้. เขาพูด... อย่างไม่พอใจว่า

“ฉันจะไปหาแม่. ฉันไม่ไปหรอก... วัธะฆาตเค็ย.”

“โอ้, เจ้าใจ ว่าเงี้งะไปหาแม่ แม่... เขากอยเงี้งะอยู่ทัก. พอก็อยู่ด้วย.”

“พ่อ” เปรม ทวน คำอย่างบ้าใจ... “พ่อกลัมนานแล้วหรือว่า? พอยอยู่ทัก... เหมือนกันหรือ? ธนก็ใจจริง.”

พูดแล้วเปรมก็วิ่งจากที่ออกเดิน นาย... บม้งเดินตามไปอย่างใจใจ. นึกจะกลับเสียหลาย... ครั้ง เพราะไม่อาจเห็นหน้าไอ้หลานชาย แต่... ก็คิดได้ว่าเปรม คงจะ พึ่งการเขาในเวลานั้นนี้... จึงจะวิ่งไปตามไปจนกระทั่งถึงวัดระฆาฆมเค็ย

พอเขาล้านนัก ซึ่งวิ่งร่วมไปเค็ย... คนพิกล เปรมก็เห็นคนขึ้นมุงกันอยู่... ในศาลา. เขาหันหน้ามาทวนนายบม้ง... แล้วถามว่า

“แม่อยู่ไหนล่ะ?”

“อยู่ทิศศาลา” นายบม้งตอบทันที... เพราะรู้ สักว่าบ่คอบใจใคร เรื่องก็คง... วยใจไว้.

(อ่านต่อหน้า ๒๕)

ไม่มีหน้าตาหลังโลสก็ มีแต่ความตั้งใจจะดำรงชีวิตอยู่เพื่อต่อสู้กับธรรมชาติแล้ว... ลูกทุ่งสามพรานขอสาบานไว้กับความมืดของบ้าน... โลกนั้นแม้จะมีมืด แต่เปรม บ่ยอมท้อถอยกับคำว่าความมืดก็ออกไปอย่างลูกผู้ชายโพสือ!

กามาต อับเดล นัสเซอร์

เมื่อวันที่ ๒๖ ก.ค. ๕๘ โลก
ทั้งโลก ต้อง สท้านหัวโผน และตื่นตัว
ไปกับข่าวอันสำคัญยิ่งยุคหนึ่ง ชาว
นั้นได้เกิดการที่ประเทศอียิปต์ ประกาศ
โอนกิจการบริษัทคลองสุเอซ ซึ่งเป็น
ของฝรั่งเศส มีอียิปต์เป็นหุ้นใหญ่
และมีอเมริกา กับ สหประชาชาติ ร่วมถือหุ้น
อยู่ด้วยเป็นของคนอย่างเปิดเผย.

ทุกประเทศพากันหัวฉีกก้น
อียิปต์ และพิศวงสงสัยไปมาก ๆ

กัน อียิปต์ประเทศเล็ก ๆ ซึ่งไม่เคย

แต่ยกกำลังเข้ายึดครองประเทศมหาอำนาจมาแล้ว นอกจาก ครอบครองอียิปต์
ผืนดินทุกภาคเป็นเวลาช้านานแล้ว เพราะเหตุใดจึงกล้าแสดงบทบาท
แก่โลก และทำไมถึงมีการลุกขึ้นสงครามโลกครั้งที่สามเช่นนี้.

แต่อยู่หน้า โลกถูกชักให้หายไยโดยรวดเร็ว โลกคำตอบที่ว่าเบื้อง
หลังของประชากรอียิปต์ ๗๓ ล้านคนนั้น มีบุคคลผู้ยิ่งใหญ่หนึ่งเป็นเอกชัย
อันแกร่งกล้าของประเทศอียิปต์.

เขาผู้นั้นคือ นายพันโท กามาต อับเดล นัสเซอร์ ประธานาธิบดี
ของประเทศอียิปต์ ผู้ซึ่งได้รับสมญาว่า "บุรุษเหล็กแห่งลุ่มแม่น้ำไนล์"

นัสเซอร์ เกิดเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๘ ณ เมืองเล็กซานเดรีย โดยมีบิดา
เป็นเจ้าหน่อกษัตริย์ราชวงศ์แห่งเล็ก ๆ คนหนึ่ง ชีวิตในวัยเด็กของเขา
ถูกใช้ให้เปลี่ยนเปลี่ยนไปอย่างไยสำหรับประโยชน์ ในทางศาสนาและ
คึกคักของ นัสเซอร์เป็นคนไม่เอาถำในการศึกษาจึงมักสอบตกอยู่ ๆ และ
ต้องใช้เวลาอันยาวนานกว่าจะผ่านพ้นการเรียนมาได้.

ชีวิตชีวิตของนัสเซอร์ ถูกชักให้หันมาพิจารณาเมืองมาตั้งแต่อายุ ๑๖ ปี
โดยวันหนึ่ง ขณะที่เขาเดินท่องเที่ยวไปมาที่ถนนนั้น ยังได้ยินไปประท้วงการ
คั่งอื้อ (อย่างไม่มีเงื่อนไข) ระหว่างตำรวจกับประชาชนเข้า ด้วยความหัว
คนอง เขาก็เลยผสมเข้ากลุ่มม็อบเป็นฝ่ายประชาชนด้วย ทั้งที่ตัวเองก็ไม่
รู้ในสายปลายเหตุว่า การประท้วงดังกล่าวนั้นสืบเนื่องมาจากอะไร แต่
ในที่สุดเมื่อการคั่งอื้อสงบลง และเขาเป็นคนหนึ่งที่ถูกข่มขู่ไปเสียทั้งยัง
นัสเซอร์ จึงประจักษ์ความจริงว่า ประชาชนกลุ่มที่ก่อความวุ่นวายนั้นคือพวก
"อียิปต์หนุ่ม" และนี่เองคือก้าวแรกสำหรับชีวิตทางการเมืองของเขา.

เมื่อถูกปล่อยตัวออกมา นัสเซอร์ ก็คงได้ไปสมัครเป็นสมาชิกของ "อียิปต์หนุ่ม"
ทันที เขาเริ่มพบปะกับพรรคพวกหนุ่มที่มีเลือดร้อนแระคว้นความรักชาติได้ดิบได้ดี
ลาออกไฉนที่อื่นเกรงจะกลับมาจับที่หลายจนมาก นัสเซอร์ ชอบอาศัยนั่งและนั่งปรกติไป
เรื่อย ๆ และระหว่างที่ฟังนั้น เขาก็เข้าร่วมการชุมนุมตามท้องถนนต่าง ๆ เป็นกิจวัตร
สุดแห่งแค้นสำหรับพรรคพวก ระอือหัวค้อนหัว.

แต่ครั้งไหนก็ยังไม่ใช่สำคัญเท่ากับการนี้ เขาเป็นผู้ประกอบการ
สโตร์ในโรงเรียนที่เขาเรียนอยู่ ผลก็คือเขาถูกไล่ออก พร้อม

(อ่านต่อหน้า ๓๗)



นัสเซอร์ กับบุตรชายอาลีมัน

บาบิโลนใต้ดิน

- ๔ -

เมื่อผลัดแผ่นดินใหม่

เมื่อรัฐบาลจอมพลป.พิบูลสงครามลาออกไปและนายควง อภัยวงศ์
ได้จัดตั้งรัฐบาลขึ้นบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อกลางเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘
นั้น เหตุการณ์ภายในประเทศก็ปั่นแปรไป เหมือนผลัดแผ่นดินใหม่
ความประหวัดพรนทิวอาจจะเกิดความไม่สงบภายใน ประเทศ มีอยู่
ทั่วไปทั้งในบรรดาประชาชน และข้าราชการ ทหารและพลเรือน ที่สนใจคือ
เหตุการณ์บ้านเมือง แต่เนื่องด้วยการยอมเสียดุลและความเห็นแก่
บ้านเมืองมากกว่าส่วนตัวของจอมพลป. ประกอบกับการใช้ปฏิธานและ
ไหวพริบของรัฐบาลใหม่ ทำให้เหตุการณ์อันล่อแหลมและเลวร้ายอันตราย
ในระยะนั้นผ่านพ้นรอดปากเห็บอย่างยากไปได้อย่างหวุดหวิด ข้าราชการ
คิดเอาเองว่าถ้าเกิดการไม่สงบภายในเช่นในระยะนั้น กองทัพญี่ปุ่นซึ่งก็
กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในประเทศไทย อาจฉวยโอกาสเข้ายึดครอง

จอมพล ป. และนายควง อภัยวงศ์ ที่ผลัดกิ่งครองดินแดนมาจากรัฐบาลศรีธนญชัย.



ของ

บ้านเอกนิธิ

โศก เขตร เฉลิมนิธิ

เมืองไทยเคยที่เคยเป็นได้ เข้า
ทำนองทานาอันทะเลาะกัน ทาสอยู่
เลย หยขึ้น ปลดมันไปกิน เล็บเอง
ใครจะทราบบ?

เหตุการณ์นี้เข้ามาเมื่อ ๑๒ ปี
ครึ่งกลาวนี้ ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าคน
ไทยนั้นแม้จะมีนิสัย แดงแย่งชิงค้ำกัน
ซึ่งเป็นธรรมชาติ ของ นักการเมืองก็ดี
แต่เมื่อถึงยามคับขันและเข้า ด้วยเข้า
เข้ามาแล้ว เขาเหล่านั้นก็ยอมจะคำทิ้ง
อภัยส่วนรวม ของประเทศชาติมาก
กว่าตนเอง และถ้าข้อคิดของข้าพเจ้า
นี้เป็นสิ่งถูกต้อง ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่า
เมืองไทยที่รักของเราจะ ยังมีสภาพ
อยู่ได้ชั่วกาลปาวสานนี้.

นักกีฬาที่ออกมา รุกและ รุกกัน
นั้นคือ นักการเมืองที่กล้าทำเป็นระบอง
รุกก็ว่าแล้วและชนะชนะนั้น ในโลก
นี้ไม่มีใครที่จะอยู่ค้ำฟ้า หรือชนะไป
ตลอดกาลได้ ย่อมมีวันหนึ่งที่จะ
พ่ายแพ้ลงได้ ผู้ที่คิดว่าชนะชนะ
ทุกอย่างไป ในที่สุดก็แพ้ตนเองใน
วันหนึ่งข้างหน้า เพราะการแพ้ชนะ
ในทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย
นั้น ผู้ที่คิดชนะคือประชาชนทั่วไป
อยู่ที่นั้นโค่นล้มโค่นโค่นโค่นไป

เมื่อวิกฤต ทางการเมืองใน ระบ

นั้นผ่านพ้นไปแล้ว รัฐบาลนายควง
อภัยวงศ์ภายใต้การ สนับสนุน ของนาย
ปรีดี พนมยงค์ ก็เริ่มบทบาทอันบุคคล
สำคัญที่คุมชะตากรรม ของบ้าน เมืองก็
ถูกเปลี่ยนแปลงไป นักคิดนักถกถ
ถกใหญ่ก็ด้วยบุคคลในคณะรัฐบาลเป็น
ผู้เริ่มกัน ต่อมาก็เลิกกันหนึ่งผู้
วิชาการทหารสูงสุดและครั้ง ตำแหน่งแม่
ทัพใหญ่ขึ้นแทน แต่คนที่วิ่งแล้วคือ
ตำแหน่งโยธาธิการเอง เจ้าคณะ
พลทหารพลเสนา หัวหน้าเปลี่ยน
แปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕
ได้รับ แดง จึง ให้เห็น แม่ทัพ ใหญ่ และ
ผู้บัญชาการ ทหารบก แทนจอมพลป.
พล.ท.หลวงเสนาโยธารักษ์ (ชิต มั่น
คิดป. สيناโยธารักษ์) เป็นรองแม่ทัพ
ใหญ่และรองผู้บัญชาการทหารบก แต่ใน
ขณะนั้นเจ้าคณะพลตำรวจเสาะกระ
และอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นความ
จึงแล้วพล.ท.หลวงเสนาโยธารักษ์
งานในตำแหน่งที่สามนั้นเป็นส่วนมาก
นอกจากนั้น บรรดาแม่ทัพนายกองก็มี
การโยกย้ายเปลี่ยนแปลงกันหลายคน ผู้
ที่ใกล้ชิดจอมพลป.ถูกกวาดล้างออกไป
จากตำแหน่งที่สำคัญ ๆ เกือบหมดสิ้น
แต่ตัวข้าพเจ้าก็ คงอยู่ในตำแหน่งเดิม
และ ประจำอยู่ใน กองบัญชาการ กอง



นายปรีดี พนมยงค์ หัวหน้าเสรีไทยในประเทศไทย

กฤษฎีกาที่เพิ่ชวบรรดาลงมา
แผน การณ์ ทาง ทหาร ของ
รัฐบาลใหม่ ได้ถูกเปลี่ยนแปลง
ไปอีกชั้นหนึ่ง อย่างหนึ่งคือเป็น
หลังมือ กล่าวคือ แทนที่จะมี
แผนการแต่งตั้งคนขึ้นเป็น โดยบิด
เมืองเพื่อชวบรรด เป็น “ปรากฏส
ด้วย” ขึ้นสุดท้าย เช่นที่จอมพล
ป. พิบูลสงคราม ทำหนควไว้ รัฐ

บาลใหม่ได้ตกลงใจที่จะสืบทอดใน
กรุงเทพพระมหานคร นี่เอง!

การเปลี่ยนแปลงแผนการดัง
ความของกองทัพไทย ในสมัยรัฐบาล
นายควง อภัยวงศ์ ดังกลาวนี้ ข้าพเจ้า
ใครจะอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้ท่านผู้
อ่านมีความเข้าใจเล็กน้อย ใน
ทัศนะของข้าพเจ้านั้น เห็นว่าเนื่องจาก
เพื่อผลในทางการเมือง มากกว่าทาง
ทหาร เพราะในขณะนั้น ประชาชน
พลเมือง และบรรดา ข้าราชการทั่วไป
ไม่พอใจ ที่จะอพยพไป อยู่เพื่อชว
เนื่องด้วยเขย่งกันทุกการ และคิด
ไปด้วยโรคภัยไข้เจ็บนานาชนิด ราช

(อ่านต่อหน้า ๓๒)

คนไทยแม้จะมีนิสัยชิงค้ำกัน อันเป็นธรรมชาติของนักการเมือง

แต่เมื่อถึงยามคับขัน เขาก็ระรวมกันเพื่อผลประโยชน์ของชาติ

และสามารถรักษาประเทศไทยที่รัก รอดพ้นปากเหยี่ยวปากกาไปได้เสมอ!

"เรือนผมเอง" เขียนชวชนวนการเขียน เรื่อง

ดัดจริตดัดจริต

บทที่ ๑

ห้องแถวโกโรโกโสในตึ้งอยู่หลังตลาดเก่า ในตรอกที่เราเกือบลืมกันแล้วว่ามีอยู่ที่นั่น พระเพลิงซึ่งเสาะหาญมาหลายครั้ง ทำให้น้ำนี้ทั้งบ้านลิดหลุดตาไป คิกรวมใหม่ ๆ เกิดขึ้นแทนห้องแถวมาจากและฝากราคา ถนนหนทางอันเต็มไปด้วยหลุมและบ่อก็แปรสภาพไปเป็นถนนลาดของเกือบไม่มีอะไรสักอย่างเดียวจะอยู่ในสภาพเดิมของมัน นอกจากห้องแถวโกโรโกโสในตรอกนั้น ปราสาทผู้คนและขบวนพลุกพล่าน ส่วนใหญ่ของหน้าถึ้นปกนอกจากหมายเลขที่ ๓๐/๒ ซึ่งเรากูณณะน้ำให้มา

เพียงพิจารณาจากภายนอกก็เห็นได้ว่าห้องนั้นสะอาดสะอ้านกว่าห้องอื่นๆ นับแต่ที่ถนนดินที่ปราสาทขยง หน้าถึ้นที่ปราสาทเป็นปลิวโฆษณาของบรรดาผู้ที่สมัครเข้าเลือกตั้ง เข้าไปในห้องที่ได้รับความสว่างจากแสงแดดค่อนข้างพอสมควร หน้าถึ้นบนหนึ่งจึงแจ่มอยู่เป็ออกซ้ำ ๆ เมื่อข้าพเจ้าก็มิชอันเคยเบา ๆ แล้วหญิงผู้หนึ่งก็เยี่ยมหน้าออกมาขึ้นตามประตูอยู่ เด็กชายอายุประมาณ ๓ ขวบยังไม่เสียผ้าห่อหุ้มจนขึ้นเดือยอยู่สละเอวหล่อน หน้าตาบรอกว่ายังอ้ออยู่ แต่ก็อันจนกระทั่งเรากลเห็นได้ว่ากำลังตั้งครุ่นแก่ หล่อนไม่สละอะไร แตกั้เรียบๆ พอไปวัดไปวัดได้ แต่งกายสะอาด กิริยาที่ทราสุภาพ ยิ้มลยปรากฏอยู่บนใบหน้า

พอเห็นเรา เรามันนั้นก็ อื่นครวสาน โยในแนวเกี้ยว นัยน์ตาที่ขี้อละเอียงกร้าวขึ้น ขณะถาม

"คุณมาจาสตพณ์หรือคะ?"

ตัวนี้ หน้าชื่อ เหมือนไม่เข้าใจ ความหมายของกระทุ้ง ลามันนี้ แต่ข้าพเจ้าก็ตอบในทันทีทันควันว่า

"เปล่า, แต่เขื่อน นวล ชลลันน่าใช่ไหมละ? ขอเวลาเราสักประเดี้ยวได้ไหม?"

สีหน้าของหล่อน ออกความสงสัย นัยน์ตา ของ หล่อน เติมไป ด้วย ความทวากลสิ

"คุณเป็นใครกันคะ? คุณต้องการอะไรจากดิฉัน?" เสียงของหล่อนสั้นๆ เติม "ดิฉันไม่ต้องการอะไร ไม่ต้องการพูดถึงใคร"

เมื่อเหลืงออกไม่เข้าใจดิฉันแล้วส่วนปลดเครื่อง ถ่าพวง และเครื่อง ประกอบที่พาออก บอกว่าเสียงขึ้นๆ และเรื่อตาเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้เป็นบรรดาที่คู่สลับหน้าเรา

"เราอยากได้เรื่องและรูปสักสองสามรูปเท่านั้นแหละ นวล สักทีบลังกันสิคะสิมเพรา" เขายาวคาง "อย่างที่คุณกำลังยืนอยู่เดี๋ยวนี้นี้ เหมือนอุ้มลูกของคุณที่ซาลงกับมันเอง ออกมาข้าง

นอกอีกสักได้ไหม" เขื่อนหน้าไปทางซ้าย หล่อน นิ่งแหละ—นาน—ก็แล้ว"

กลอกเวลา หญิงผู้หนึ่งเห็นมือนอกตัวนสกรกที่กัก เพราะความกระตั้นหั้นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หล่อนนำเราเข้าไปข้างใน ซึ่งพื้นลาคาด้วยซีเมนต์ เกือบไม่มีอะไรเป็นเครื่องประดับห้อง นอกจากโต๊ะเงาเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง เก้าอี้ ๓-๔ ตัว ตามข้างฝา

เต็มไปด้วยภาพ ของการภาพ ยนตร์และนักกร้อ ซึ่งยังกักมีมากรักกักหนึ่งสี่พิมพ์ด้วยสัปดาห์ ยังเขียนภาพไปสกรักก็สกรอย ตามกลางภาพเหล่านั้น มีภาพขยขยจนกว่า ๑๒ ภาพใน

กรวยไม้สีดก ๆ แฉงอยู่ มันมีภาพของชายหนุ่มในเครื่องแบบทหาร ยศชั้นสิบตรี พร้อมด้วยเครื่องหมายซึ่ง

แสดงว่าเคยประจำการหรือผ่านสมรภูมิในเกาหลีมาแล้ว

ข้าพเจ้ามอง คิระะไปทางภาพนั้น พร้อม ด้วย กระทุ้ง ตาม ชันแค้น อยู่บนสีหน้า

นวลคอยอย่างพากหมัใจว่า "นั่นพี่แชนะคะ" เพิ่งกลั้มมาจากเกาหลีที่กลับแล้ว"

แต่เมื่อข้าพเจ้ายื่นอกลยไปถามว่า "ทำไมเธอถึงอยากขึ้นนักวามารากสหพันธ์กรรมกรหรือเปล่า?" ความระแวงแคลงใจและทวากลสิก็กลั้มมาสู่สีหน้าและนัยน์ตาหล่อนอีก

"อย่าให้ดิฉันพูดอะไรที่ไปกักว่า" หล่อนบอก "พี่แชนะดิฉันไม่อยากจะหาเรื่องเคืองใครไปสัก..."

"อ้าว,ทำในสหพันธ์ทำก็ควรควรวะเคืองกัน กักไหนสหพันธ์กรรมกรพยายามช่วยเหลือพวกเธอ อย่างออกหน้าออกตาไปใช้?"

นวล สั้น คิระะ อย่าง ไม่สบายใจ "ดิฉัน ไม่อยากให้ พวกนั้น เขามาเป็นฝ่ายเราเลย เราอยากอยู่แค่ลำพังมากกว่า"

ข้าพเจ้ากรกหล่อนต่อไป อย่างสุภาพ แต่กั้จริงใจว่า "ขอบคุณที่ตอบว่าเป็นไปสัพพันธ์กรรมกรนะ?"

ริมปากของหล่อนขมขมิ้น นัยน์ตาก็เพ่ง ข้ามคิระะ เราออก ไปข้างนอก เหมือนระพพยายามกลั้มภาพอันนี้เป็นมงคลต่าง ๆ ซึ่งผ่านพ้นไปแล้ว

"พี่แชนะไม่อยากจะสกรักสโครักอะไรกะเขาหรือกัก?" หล่อนว่า "พี่แชนะอยากอยู่บ้านกรรมกรที่นั่น แต่ก็มีคน

รากสัพพันธ์ ๔ คนมาหาเขา พุกากันอยู่นาน เห็นคากักนั้นว่าพี่แชนะต้องร่วมมือสโครักพวกคองงาอื่น ๆ ด้วย เพื่อความพร้อมเพรียงกัน คิระะ

คานว่าไม่ต้องการอะไรสักคิระะ

คำขวัญของสหพันธ์กรรมกรมีว่า "รวม กันพวก เราอยู่ แยก แยก กันพวก เรา" สลาย ฉะนั้น,ในการสโครักปิดโรงงานคราวนี้ใครไม่ร่วมมือคนนั้นจะต้องเจ็บตัว!

แยกออกมาอยู่บ้านคนเดียว เพราะใกล้
กำหนดคลอดเต็มที่แล้วแต่พวกนักร้อง
อื่นกรานให้ พี่แทน สโรคดี บิ๊ก โรงงาน
ด้วย ไม่เห็นจะเขี้ยว...

“ข้าพเจ้า” ตอนพี่ผม “มีการใช้
กำลังกันด้วยหรือนะ?”

“คนหนึ่งใน ๔ คนแยกออกแล้ว”
นั่นแหละคือพี่ “เออคงไม่อยากให้ตัวเธอ
เขี้ยวไม่ใช่? บอกเขาว่าให้หัก
หัก! เกรงสโรคดีโรงงานจะ...
ประโยชน์ส่วนรวมของกรรมกรด้วยกัน
นี่เป็น ขาม คัยชน ของ อนาคต พวกเรา
รวมกันพวกเราอยู่ แยกแยกกันพวก
เราสลาย เราจะไม่ยอมเป็นแกะดำอยู่
ในพวกเราไม่ได้อีก บอกเขาว่าไม่ต้องทำ
อะไรร่วมในการสโรคดีโรงงาน เลย
เท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเรียบร้อย...
คิดกัน คิด ว่า พี่ แทน นะ ไม่ อด ช่างอะไร
หรอกนะในการที่จะร่วมมือในการสโรคดี
ด้วย เพียงแต่แลกเอาออกมาอยู่คนเดียว
เพราะเห็นว่าการใกล้ คลอดเต็มที่เท่า
นั้น แต่พวกที่มาจากสหพันธ์ไม่ยอม
ทำด้วย เพราะฉะนั้นพี่แทนก็จึงทำ
ไปไป”

ข้าพเจ้าหยิบซองกระดาษเก่า ๆ
ที่ขุดอยู่ในกระเป๋ากางเกงขึ้น ม้วนที่
ข้อความสองสามม้วนที่กลั่น นวลเห็น
ดังนั้นก็นั่งออกมาอีกแผ่นไว้.

“เกียวกะ” สี่หน้าของหล่อน
เก็บ ไปด้วย ความ คั้นกระ หก ตกไป
“คุณคงไม่เอา เรื่องที่กลั่น เล่าให้ฟังไป
คัพเพิมไม่ใช่อะไรคะ? ถ้ามันปรากฏใน
หน้าหนังสือพิมพ์เมื่อไร พี่แทนจะถูก
เขาเล่นงานแน่ เวลาพี่แทนอยู่กับ
พวกมันในโรงงานแล้วละ ข้างที่มันจะ
ทำให้อะไรต่ออะไรกันแน่ แต่คุณคิด
พิมพ์เรื่องที่คุณกลั่นไป เกียวกะก็

เก็บเรื่องใหญ่ไว้ทำมันเอง”

หล่อนนั้น เกียวกะ พร้อม ลูกที่
สโรคดี แล้วเริ่มร้องให้ ตัวมันยก
กลองค้อนแก๊งขึ้นแบบขึงแก้ม และ
ฉ่ายควายเหล็กโซ่ นวลไม่เข้าใจ
ที่รักคนนั้นอีกต่อไปในขณะนี้.

ข้าพเจ้าบอกหล่อนว่า “อย่าวิตก
วิจารณ์ไปนวล ฉันไม่มีความปรารถนา
ที่จะให้แทน หรือเธอ ได้รู้ ความ เกิด
ขึ้นเพราะเราหรอก ขอขอยก
ครั้ง ที่เธอให้ความสรวกแก่เรา.”

ข้าพเจ้าและท่านพากันถอยออกมา
ที่รถซึ่งเราออกทั้ง ไวที่ปาก ครอบชุด
ที่ออกถนนเอง ตัวนวลเขี้ยวว่า. “เป็น
ข่าวที่น่าสนใจอะไรอย่างนั้น? มะ...มา
หยุดงานกัน มีคนแนะนำอะไรด้วย
พร้อมควายโซ่ของกัน มันจะเป็นข่าว
น่าประหลาด.”

ข้าพเจ้ายก โหล่ พลาง พิมพ์ ว่า
“แล้วมีประโยชน์อะไร? แทนจะ
เกรงที่ร้าน นวลกำลังจะออกลูก ให้
ประโยชน์อะไรเราไม่มีเหตุผลฐานะขึ้น
ขึ้นข้อเท็จจริงเหล่านั้น นอกจากปากคำ
ของนวล.”

“โรดสสาร” ตัวนวล
“นั่นแหละ... ลังถึงเป็นเหยี่ยวข่าว
ไม่ได้อีก”

จากปากครอกนั้น ตัว
และ ข้าพเจ้า คง ไม่ทำ การ
ของสหพันธ์เพื่อขอหนังสือหรือ
บัตรผ่านประตูเข้าไปในโรงงาน
นำศาลหลายเลข ๓ ซึ่งพวก
กรรมกรกำลังก็อยู่ ศาลา
เทศบาลเป็นอาคาร ๒ ชั้น ก่อน
ข้างเก่า แต่กว้างขวาง คณะ
กรรมกร จังหวั่นไม่กล้าสั่ง
(อ่านต่อหน้า ๒๕)



“นี่คุณฉัตร วุฒิชัย แห่งหนังสือพิมพ์ “ชีวิตใหม่”
อยากขอพบคุณสักประเดี๋ยว แต่เป็นฝ่ายเราเสมอมา”

ภาพประกอบโดยนิมิต “แทน”



"เมื่อตอนนั้นแกไปส่งเสียงหนวกหูข้างโรงพัก ที่รวมทำงานกันไม่ได้เสีย..."

ท้ายไปเหมือนกันนะ"

"แหม! เริ่มทีเกิดนายห้าง
ว่าคนนายห้าง ระคิดถึงการสิ่งโกไม่
ทราบ?"

"อ้อ! อันนี้มันเป็นอย่างนั้นนะ มัน
เป็นวงใหญ่ วงโคกก็เคยนะ!"

"เรื่องมันเป็นอย่างนี้ไง ก็ออกมาเถอะ
นายห้าง ใครเขายังไม่ให้บอกเขี่ย
ว่าไม่ยอมชำระทั้งที่มันหักอก วิวา
ใครไม่ยอม เผล่ คำ กระภาษ ก็ออกฉนั้น
เถอะ"

"โอ! อันนี้ใช่ช่วงนั้นนะ แต่มัน
เป็นวงใหญ่ วงโคกนะ"

"รู้แล้ว...ฉันรู้แล้วว่าเรื่องใหญ่
เรื่องโคก แต่มันเรื่องอะไรล่ะ?"

"อันนี้วงคองขี้ก้นนะ"

"อ้อ! เรื่องคองขี้ก้น ขี้ก้น
อะไรของนายไม่ทราบ?"

"ขี้ก้นคองขี้ก้นนายห้าง"

"เฮ้! เมื่อวานฉัน... ฉันเห็นมี
ขี้ก้นคองขี้ก้นขี้ก้น ขี้ก้นคองขี้ก้น
นายนายห้าง"

"โอ! อันนี้ไม่ใช่ของฉัน ของ
นายคองขี้ก้นคองขี้ก้น ของเขาตั้ง
เสียง แค่อะไรคองขี้ก้นคองขี้ก้น"

"อ้อ! แล้วยก ก็ แล้วยกขี้ก้นของ
นายนั้นนะเรื่องคองขี้ก้นคองขี้ก้น"

"ส่งส่งมาตามสายฉันนะ ใคร

ทำมาไรที่โดนรู้หมดนะ"

"อ้อ! เขาก็...เขาคือ"

"ไม่ใช่ที่เกี่ยวกับนายห้าง เขาก็
หลายที่นะ เครือข่ายแสงนี้โคกหลาย
ก็ขึ้นมา"

"อ้อ! นี่ยังเป็นงานชิ้นใหม่ใน
เมืองไทย เกล่ไม่ใช่เล่น"

"ถูก แล้วนะ นาย ไม่ ใช่ เล่น เล่น
จริงจริงก็เคย รู้ว่ามันเป็นอย่างนั้น
นายฉันจะเล่าให้ฟัง"

"เล่าเล่าไป...เล่าไป"

"การที่ฉันคองขี้ก้นคองขี้ก้นมา
นั้นนะ เพื่อหวังเป็นอนุสรณ์แห่งอาร
ยะธรรมนายนายห้าง"

"อ้อ! แล้วไงต่อไป"

"เพื่อประเทศชาติและเพื่ออำนาจ
ประโยชน์การมันถึงกับฉันนะ ใครมี
เครือข่ายแสงนี้ ระ เห็น มีอะไรอะไรโคก
หมดนะ ตามรายการของสถานีส่ง
แสงนายนาย"

"มีรายการ อะไร ยังล่ะหรือนาย
ห้าง"

"โอ! หลายอย่าง หลายพัน
อย่างนายนาย ละการ, ภาพยนตร์, วง
เพลง-วงเพลง, ดิเก, การแสดงต่างต่าง
และข่าวทั่วหัวขี้ก้น"

"ข่าวทั่วหัว เป็นข่าว อย่างไหน
กันไม่ทราบ?"

(อ่านต่อหน้า ๓๒)

แล้วแบบโดย "ภกฏ"



บุ๊คกีฟ (เคปิง)

ประเภทว่าผิด

เสียด้านบ้านไร่เบ็ดเตล็ดหา แชนส์ดีขาว ลูกสาวเรื่อง ถ้าคิดทำสิ่งผิดทำไร
กรรมบ่อ ร่องเท้าเตะหน้าตาด ปลายตอน แผลขึ้นประคอบ เกล็ดนอบ
กรรมบ่อ กระเป๋าทรงแผ่นเบียดน มรรทุกหมาก, นางรัก, บำบัดขันธ์และ
ตัวเก็บ (สามเคียรหรือเคียดน หรือ ห้ามะเขือ)

ประเภทตั้งต

เขื่อนในลำธารคอก ชนคโสมเขนไม่ถือเอา นุ่งผ้าพันคอกคอก ไม่สวมรองเท้า
แก้ แผลขึ้นประคอบ กรรมบ่อเคียดน



ไชยสีเขมา



ชัยชนะอันยิ่งใหญ่

รายการแข่งขันชมมวยของเวทีราชดำเนิน หมู่นี้ คึกคักน้อยโดยเฉพะรายการที่เรียกว่าศึกคารทอง เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๕ สิงหาคมนี้ เวชชารองหน้าหล้าโหล มา ดู ได้อย่างนำปลื้มใจเพราะมวยนำดูหลายคู่ คิดค่าดูแล้วก็ไม่น่าเสียดายเลย.

เคนจิ ฟูกุจิ แชมป์มวยเวลเตอร์เวทแห่งดินแดน อาคิตะอุซึฮะ สดงไม่ล้ายมือ ในการเป็นแชมป์ของเขาค้นสามารถ ครบแดง แชมป์มวยเวลเตอร์เวททั้งไทยและสากลของเวทีราชดำเนินได้อย่างน่าดูมาก ความรวดเร็วในการใช้หมัดแบ้นและฟุตเวิร์ค ค่อนข้างคล่อง



เคนจิ ฟูกุจิ

พ่ายตามารถไปอย่างน่าดูที่สุด

ดูจริง แต่หน้าหนักหมัดเวลาจากของสามารถหนีกว่า สามารถชิงชนะชกแมน ไปอย่าง ชาวสาด ใน การ ชก มีกำหนด ๑๐ ยก

ฟูกุจิสามารถ ฟัดต่อกองถล่มต่อสู้ไปอีกว่ากำลังไม่พอสันเขี้ยว ฟูกุจิถึงถึงจะอยู่ที่ท่าใดก็รีบหนีจนเกือบ อย่างจริงใจและได้รับการสนับสนุน จากการเชียร์ของเมืองไทยแล้วไม่แพ้หรือการ จะได้เพิ่มเข้าไป โลกอีก ๓ ขวบเป็นเวลเตอร์เวทสากลหรือโลกอันเป็น

และก็ เห็นที ที่ฝ่ายสามารถ แกว่งฟูกุจิถึงได้ ในครั้งนี้ ทางเวทีราชดำเนินก็ประกาศไครมครามออกมาว่า ในไม่ช้าแน่แหละจะส่งศึกไทน์ แห่งฟิลิปปินส์ ฟูกุจิ ต่อสู้มาศรแดง มาแล้ว ที่มิดลา มาฟากก็มีความอย่างนั้น นอก. ก็เห็นที่คาดหมายว่าไม่ช้าหรอก พระเชษฐา พระคุณ ขึ้นนี้ แผ่นมวย เมืองไทยคงจะได้มีการต่อสู้บนผืนผ้าใบอีกครั้ง อีกครั้งหนึ่งและคงขอให้สามารถไกร่บรมเมือเกรียมทวงลงมือฝึกซ้อมเสียแต่เนิ่น ๆ เเก้ เพื่อชัยชนะอันสำคัญยิ่งอีกครั้งหนึ่ง

ในรายการ เคียวกันชัย ที่สามารถเขียนฟูกุจิถึงได้ ประชก อุมคักก็กลัว ค่าแห่งแชมป์มวยไทย รุ่นมิกเกิลเวท ของเวที ราชดำเนิน มาได้ อีกครั้งหนึ่งโดยชนะคะแนน สยพฟ้าพันลุลเกียก ขาวขาว สดกและ หุกฟิวกักประยุค ระชนะ มือกอาทิ ในยกที่สิบยกยี่เพราะหมัดขวกร่งส่งสายพาลไปถล่มถึงเส้นใต้ของคาง ๕ นาทีถึง ๓ ครั้ง ๓ ครั้ง ซึ่งก็ถือว่าชัยชนะของประยุคในครั้งนั้นมีความสำคัญไม่น้อย เพราะครั้งหนึ่ง เขาเคยถูกสายฟ้าฟาด ภัยอันตราย นักชกเอา มาแล้ว

(อ่านต่อหน้า ๕)

นี่ นายกรัฐมนตรี ถวาย "ลิ้นทอง" ข้างนา

สวัสดิ์ กล่าววาทะหลายครั้ง โอษฐ์พลีส่วนอัมพรในงาน "สายบุญญาสุพรรณ" โดยไม่คิดว่าบ้านเมืองจะมั่นคงเหนือกว่ารัฐบาลของตน ทักการปฏิวัติรัฐประหารกับคู่แข่งเมืองขึ้นมา แต่ในขณะนั้นเองบรรลือกลับก็เข้ามากระซิบบอกความลับให้ทราบ ภายใน ๓ นาทีต่อมา นายกรัฐมนตรีหนุ่มๆ "หลอมบม" แล้วหายไปจากเวทีส่วนอัมพร โดยพวกที่มาร่วมงานในที่นั้นไม่มี ใครรู้เบาะแสเลย.

นั่นมันเป็นวัน ๒ วันต่อมา วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ เมื่อ ๖ มีนาคมที่ๆ แต่เป็นวันแรก ของการยึดอำนาจของคณะกรรมาธิการรัฐบาลว่า "คณะรัฐประหาร" ในโอกาสที่ได้เป็นรัฐบาลก็ปรึกษากฎหมายจักร์เพื่อตนเองจนจบมัน.

เก็บพม่าเข้าไปคลุกกับเมือมาขึ้นหนึ่ง เสียงขึ้นคนแรกที่กองทหารยานเกราะ แล่นทลงของอากาศกรมพลกึ่งข้างซ้ายของค่ายไปถึงท่าข้างวังหน้า ที่หน้าประตูที่ด้านซ้ายของประตูชัย ปักที่ พมมิ่งกั นายทหารบก ๔ นาย พร้อมพลขึ้นกล ระขอ โขมกักข่าว ประกาศที่ท่าคากไม่มั่นคงเข้าไปพบรัฐบุรุษอาวุโสในที่นั้น ท่ากรังที่ กรัง คำนเมื่อครั้งกรมพลเพลงวรวิชัยการณเห็นท่าไม่กั จี้ขี้กั สักไม่ยอมให้เข้า ยกถันหนึ่ง เสียงนายทหาร ร้องสั่งการ รวบรวมพลขึ้นมบาลกล่าวถึง "แถว - เกรียม - บิง!"

กระสุนจากปืนเล็กของทหารกรังกรอเรีย ทลาย ประตูกัน แน่น พนาเข้าไปก่อน ครั้นแล้วกระสุนก็ถล่มถากรลงถึงแก่กั เข้าไป เลื่อน ยาน พิชัยประกู ฟังพินาศลง ทหาร ครูเข้าเข้าไปหาตัวรัฐบุรุษอาวุโสในยกที่นั้น แต่ผลทวงปรีดิ์ "สมอง" ของกองมราชฎีรูกักการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๕ มิถุนา ๑๕ ล่องหนไปเสียแล้ว

รัฐบาลของขั้วนาสวัสดิ์ใน

ขณะเกิดรัฐประหารนั้น มีนาย ทิวกชัยนาม เป็นรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศ พลโท วีร

วิจิตสงครามเป็นรมท.ว่าการกลาโหม นายทิจกร อุติคานนท์ เป็น รมท. คลัง นายทริฎู ลีแสงสว่างการเกษตร, พะยะสุนทรพิช เป็น รมท.ว่าการสาธารณสุข, นายทองอินทร์ ฎีกรัตน์ เป็น รมท.ว่าการอุตสาหกรรม, ม.ล. ฎีโรเตชาวิรค์ เป็น รมท. คมนาคม พล.ท. วิลาศ โอสถานนท์ เป็น รมท. พานิชย์, นายชฎี เชวงศักดิ์ เป็น รมท.ว่าการมหาดไทย, หลวงจันทร เป็น รมท. ยุทธวิธีรมมอกกับทางหนึ่ง, ฎีโรเต, บุญนาท การการศึกษา, พล.ท. ฎีโรชัชกร ชฎีกลาโหม, นอกนั้นนี้ รมท. คือ นายจำลอง การเวง

ທາງອຳນາດສັງຄົມ

"ឈរ. ចាំបង្អស់"
ដោយ ហាមស្រោចចាំ

นายเคียง ศิริขันธ์, นายทองเปลว
ชลภูมิ, ม.จ. นนทียาวดี สวัสดิ์วิชมัน
นายเชือน พานิชวิทย์, นายวิโรจน์
กมลพันธ์ (๒๔ ส.ค. ๘๕) ทุกคน
พากันเบิกหนี้บนกลไยหมก.

คนรับราชการพากันคิดกันไป
แทบหมดทั้งชุดมี ดร. ทองเปลว
สลภูมิ รมต. จ่าลอง ดาวเรือง
รมต. ทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ รมต.
ถวิล อุดลันโท โยมน จันทนัท
ส.ส. เพชรบุรี และนายไสว
สุทธิพิทักษ์ เลขาสภาผู้แทน
ราษฎร ละเพาะสองคนทั้งนี้
จับกุมนี้ มีทั้งนักขู้ในต่าง
ประเทศ.

เหตุการณ์ไกลไกล ในคืนวันที่ ๔ พ.ย. ๕๐ นั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและใกล้กับอาการวิรูปบุพพ และสมัยวิรูปบุพพ วิรูปบุพพชาโร ปภิกขุพมจก ต้องปลงมคังละทิ้งร้างแล้วไปอาศัยบ้านคนพลัดถิ่นที่นั่น หมู่หนึ่ง ในสวนหลังกลาฟลู นายอภิตักข์อยู่บ้านนั้น วันจึงได้กล่าวไปพร้อมกันเขียนนามขอไว้ให้ไว้ใหม่ว่า "ได้มาพักที่นั่นนะ ไยมาคั่นนั้น จะขอจดจำความเอาไว้ต่อไป ถ้ายันวันวิรูปบุพพจะไม่ลืมตบตาเลย" ไม่

จากนั้น ด้วยความมอเคราะห์ข้อกองทัพอเรือ นายทหารเรือชั้นอาวุโสหนึ่ง ได้มาเรือเร็วรับนายวิรัตน์ไปยังท่าเรือปากเกสส์ (เวลานี้มีเครื่องบินทะเลมาลงที่ปากเกสส์ และคลองเตยวันละแห่งๆ ละ ๓ ชั่วโมง) และเดินทางไปที่เกาะเซนต์ปอลส์ สิงคโปร์.

ย้อนกลับมากล่าวถึงนายกรัฐมนตรี—
มนตรีชนบทของ ดวลย อารังนาว่าสวตค

รัฐประหารเกิดขึ้นกระชั้นหัน

ยังผลให้รจมนตรทั้งคณะแตกตั้นไปหมด.

นายกรั้วนครหลวงต่าง ๆ ต้องเหิรฟ้าไปฮ่องกง
ปลอมแปลงเป็นพ่อค้าจีนใหม่ ชายเครื่องเดิมอยู่นั้น!

ซึ่งหนึ่งคือหม่อมพ้านนังเจ้าว่า ไก่
เหินทางออกท่าการญะบุรี ลอยเข้า
เขตกะมาไปแล้ว บ้างก็เหินว่าเดินทาง
เข้ามาไปทางเข็ญคง บ้างก็ว่าสถานทูต
จึงถูกเขาเรือเล็กไปส่งเขื่อนกระเส
ก็ตั้งทักขัย แก่ความจริงนั้น นายก
อ้างมัยคงพักอยู่ในพระนคร ที่บ้าน
พ่อค้าในลำเพง ถึงกันคืนหนึ่งได้
ไปถูกพยานคนที่โรงโฮกเคียน และได้
พยานท่านอื่นทั้งหนึ่งคือพี่พี่ สอด
ลายนันตร์ แก่อยู่ ต่อมาท่านนั้นสืบ
ส่งจากวันที่เกิดรัฐประหาร ซึ่งนายก
รู้มั่นคงอ้างคงได้อ่านข่าวของอมพล
ผู้แล้ว (ในขณะนั้น) ผู้หลังนักการเมือง
ผู้เข้าเนืองกับองค์องค์การรัฐประหาร
แต่ความจริงนั้น ความนี้ทำให้
เพราะคุณเจ้า ปีมัยยักที่กระทำรัฐประ
หารโดยเอวกรเอวระออกม้าง ทั้งนี้
ไม่สืบตามเลยสืบกันเดียว.

นายกษัตริย์ นาวาสวัสดิ์ ได้ถือโอกาสในเวลาที่ฝ่ายบ้านเมืองกำลังก่อกวนผู้คนกันอยู่อย่างซบเซาเช่นนั้น คณะรัฐประหารเองก็ยังไม่กล้าเอาคอมพลีต “ราชอาณาจักรสงคราม” พญูชนไปยื่น เพราะ “ผู้นำ” ในขณะนั้นยังไม่มีผู้นำของฝ่ายประชาชนนัก จึงอยู่



(อ่านต่อหน้า ๒๖)

จอมพลไผ่ผิงยังไม่ยอมปึกอาหารแสดมป้ารุ่งศาสนา๕๐๐.
 บณิลปลัดก,ชีววิงกัม,ดินสอเขียนคิ้วและเครื่อง'ปรุงเส่น'ที่'่งปวง.
 ด.ช. 'บัญญัติ' โคนหงษ์สือพิมพ์ค้อนหน้าค้อนหลังหน้าค้ำหน้าแดง

แปดปี คอบเขลอบเรบช

ฝ่ายรัฐบาล

แปดสคอนเฟอเรนซ์นี้ศุครที่
 ๑๐ เดือนนี้ ครัวครนเป็นพิเศษ
 เพราะมี "ด.ช.บัญญัติ" เป็นตัวชูโรง
 ครวญ์ลูกทำนนายก "ครม.ปลก"
 คูเอหน่าขั้วว่า ท้าหน้าหลัง ไปเล่น
 ป่าทักโหนะก้อ อยู่ไปเที่ยวตัวว่า
 กระทบกระเทือนคนอื่นเขานะ ถ้าไม่
 เชื้อจะลงโทษ ให้คนไปมันทัก บิน
 หน้ขั้น เพราะหน้สือพิมพ์ได้มา
 พ้องว่า แหมไปค้ำว่าเขาหัวสับทศ
 หนค.

คำถามแบแรก ก่อนข้าง ลักัญ
 ได้แก่ส.ส.เทพ โชติขนิช ทหัวหน้า
 พรรคเสรีรัฐกร สักโรเลข ไปแสดง
 ความยินดีตอนพณินเสฮอร์ หน้
 ยอขี้ป ในกาธิกกลองเฟอชและเครม
 กอทพิระสือักฤษฝรังเศส หน้สือ
 พิมพ์คานนายกรัฐมนทรวัว ทำนนายก
 ระกักรอย่างไหรือไม่มี

จอมพลคอบสิหน้ไม่เสยว่า "ใน
 เรื่องทักยวแก่การนแสดงความคิดเห็น
 เกี่ยวแก่การเมืองระหว้าประเทศ ความ
 รมยประชาธิปไตยขั้นนี้ เป็นหน้าค้ำของ
 รัฐบาล ความรู้ตรวมบุญกัระยไไว้เช่น
 ประภาศังสงคราม รัฐบาลธิลลิตชอมใน
 พระยรามาโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 พหุทังเสนอรัฐธลาอีกครั้ง, แยออย่าง
 เช่นนี้เราเคยปฏิบัติมา อีกประการหนึ่ง
 ในการทักระ คังรัฐบาล ขวิหาว ประเทศ
 ความรักลิตชอยย้อม อยู่กับรัฐบาลโดย
 สันเสิง รัฐบาลนนี้โค่นพรคักกัม
 นังเ็นสณามากักสูก ความไคเสยยอม
 เป็นหน้าค้ำของรัฐบาลขั้นผู้แทนประชา

ชน การที่ส.ส.เทพสักรเลขไปเช่น
 นั้น ถ้าทำให้ประเทศไทยอยู่ในฐานะ
 ล้าชาก ไทยค่างประเทศเขาเข้าไ
 ว่าเราเอนเอียง ไปทางใดทวงหนึ่ง ก็
 เน้นการ วมลิตชอย ของ ส.ส. เทพเอง
 รัฐบาลนโคย แลลง ไปแล้ว ว่าเรา เป็น
 สมาชิกสหประชาชาติ กัญบัตรสห
 ประชาชาติมิประการใด ย้อมมีกรั
 กลธักยสันติภาพพร้อมมูลแล้ว พรรค
 ส.ส.เทพไม่มีหน้าค้ำเป็นรัฐบาลที่ประ-
 ชาชนไคความวางใจ เป็นเช่นส่วนน้อย
 รัฐบาลไม่วัยู โดยดินเชิง แลแล้ว
 ประชาชนระวิน้อย ส.ส. เทพเอง
 เลอิก "ไม่หาทว้าย้องกันระ
 ครว" "

นายก "ยังไม่มีเนนการลิต ไม่มีช้อง
 กัน ไม่รักลิตชอยทว ฒเเองไม่คอย
 เห็นฝ่ายค้านของประเทไหนเขาทักกัน
 เรื่องใหญ่ ๆ เช่นนี้ ค้อง ป่อย หน้ค้ำ

รัฐบาลอย่างเช่นอเมริกาเขาเรมีความ
 คึกเห็น โชเนชานนัก็เกลลงเอง อัง-
 กฤษก็ยเค้น วะเชยก็ยกลกันน อินเคย
 ก็เนฐี ไม่มีพรคักนไชนนอกาก
 ส.ส.เทพ แลลคักสุคในโลก

นสพ. "นัสเซอร์" ยักครอง สุเชช
 ทำนนายก เห็นว่า เป็น การ ชอย ธรรม
 หรือไม่

นายก "ยังไมไ่รยบายเลอิกทัง
 ๒ ฝ่าย แคระรัฐกั้แการประชุม
 ของสหประชาชาติ เกี่ยวแก่ เรื่องนี้เท่า
 นั้น นอกนั้นไม่เกยวข้องทว ความรู้
 ลักยังไมไ่อาทกล่าวยลิกไค"

เลอิก "ที่รัสเชยทุนหลัง
 อัยปค้อย ฆดะกัลึงเคยริมกองทักกัน
 ทำนนายกไมคักททางย้องกัน สดางะ
 การนี้ ระครว"

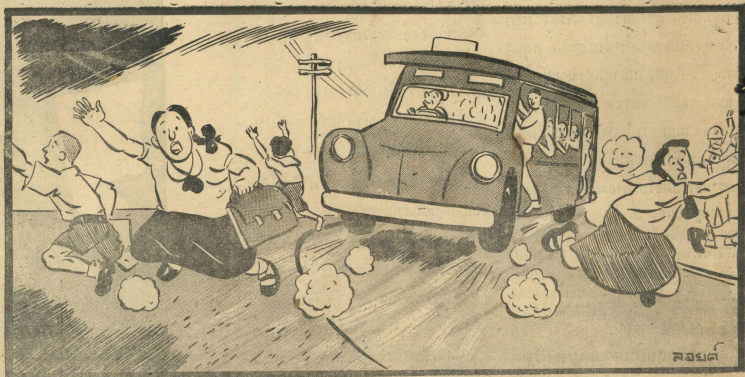
นายก "ไม่ย้องกัน"
 นสพ. "ถ้าเสยหาย"

นายก "การเสยหายทว้าไป
 การเรื่อง รัฐบาลยักทลกรวินคัย กัก
 สันทักไมไ่ เราค้องรัฐกรัถนรย
 รวมรายนชาวจักรณัน ๆ แลแล้ว จั
 ทักสันจาวะทว้าอย่างไ"

ฝ่ายชนทญ่ชัว ในคณรัฐบาล
 วินนัคเระแลลทว ๓ เกลอ ชอมพล
 ดิน พระองคัรวรณ ขั้วน้นแน ก.ช.
 ชัญญามาแลแล้ว วินนัส่วนทวระกัย
 กอຍมื่อ ขวา เสยแสด เพ็ชร เช้าทาคน
 หน้สือพิมพ์โยทมก ท้าทลวงสุย
 บุหรัรัฐกรัวมใหญ่ ๆ นัง เเหมือน หน้
 ยักไท-สัปคัทนัแสดะ พอนั้นลือ
 พิมพ์เห็นท้าทลวงคักกักกกันอย่างพอ
 ไม่ให้เสยมารยาค ส่วนจอมพลผู้เฒ่า
 ทำนเรยไออวคิณกระพริตคานะ ๆ คัก
 ลึงคักคักความหลังและทำนผู้ญิงคักทุกข
 คักยาคของทำนไปคณเคยว. นาสังสาร.

คำถามของหน้สือพิมพ์คานว่าที่
 รัฐบาลคิระยักอการ ๕ คางคัก ย่าง
 งาน๒๕๐๐ โดยยักกลงในบุหรัและล้า
 ยางขั้นนัเน รมยคณนถล้องลัปลัคัก
 ชิววิงกัม กิณเสยเขียนคิ้ว และเครื่อง
 เสริมสวตต่างๆ ไคหรือไม.

นายกทวระกัก "ระไปคณผู้
 ญิงเขาทำมาย ฒมกอยแทนคักก็ไค
 เห็นะไมไ่อา ไมมีผู้ลแ่งทวามุจรัง
 (อ่าพค่อนหน้า ๔๐)



"สวรัคชันพรหมของเค็กชวยบัญญัติ"



“ตัวไปใจอยู่ ก่ออยู่กระต่ายไป”

สภา-สิปดาบท

ข้าพเจ้าไว้เมื่อสิปดาบทก่อน

แล้วไหมละว่า สิปดาบทนี้สากต้อมมีระเบียบวาระประชุม และนี่เรื่องมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านได้อย่างเต็มที่ตามเคย พอได้รับระเบียบวาระแล้วอ่านดู งามของสภานัดนี้หนาแน่นเหมือนกัน กระทั่งเอ่ยว่าพระราชบัญญัติไทย มีครบถ้วนทีเดียว แต่กระทั่ก็เป็นของฝ่ายค้านส่วนใหญ่ กล่าวคือในกระทู้ว่านสักระทั่นี้เป็นของฝ่าย “ผู้ก่อ” เพียงกระทั่เดียวเท่านั้น ว่าพระราชบัญญัติจะบัญญัติเป็นข้อหรือรัฐบาลคือพร.บ.ส.ส.คราะห์ผู้มีบุตรมาก อีกหนึ่งกับเป็นรายงานของคณะกรรมการสามัญพิจารณาเปิดเมฆขาวทางการประชุมรอบ.

ก่อนที่จะขึ้นสู่ประชุมก็ต้องรำกัณฑ์ในสระเสด็จแทนธรรมนิมิต เพราะตอนเช้าๆ อย่างนี้ดีเพราะใจของเหอ...มีระชา, กานแฟ หรือปาริษยธรรม เป็นอาการของคนไข้ได้ความสาก พอร้องทั้งนั้นทวนระชาเกินพออายตลกลอดตาเร่เย็บ

ถ้าเข้าไว้ในโลมสร ก็พยพท. ม.ร.ว. น้าเพชร เกษมสันต์ รม.กลุมหนุ่มนั่งชกกาแพ้อยู่ตามลำพัง จังไรเจ้าท่า พอเห็นหน้าเข้า รัฐประหาร

หนุ่มกลากเก๊าให้รั้ง พร้อมกันกล่าว ว่า “แห่ม” อายกพอยู่ก็เคยว” ข้าพเจ้าก็ว่า ม.ร.ว. น้าเพชร ต้องการจะพระเรื่องอะไร... มีพระเรื่องอะไรเลือกละ นักการเมืองนักก้องเรื่องการเมืองนั้นเอง เพราะว่าขณะนั้น ม.ร.ว. น้าเพชร ำ ได้ออกเครื่องแบบทหารออกมาเล่น การเมือง แล้ว อย่างเต็มที่ ไม่เหมือนอย่างแต่ก่อน ใส่เครื่องแบบก็เล่นการเมืองด้วย ควีนพลอดเครื่องแบบออกเล่นการเมือง ก็คงพรรคชาติประชาธิปไตยจนแล้ว ก็เห็นหัวหน้าพรรคเองเลยก็เคยว.

ความวิริยรัฐประหารหนุ่มผู้ มีเจกนารมณั่การเฝ้าการเมืองอย่างจริงจังมานานแล้ว ได้ขึ้นมาทรากรฐานของประชาธิปไตยจริง ก็ว่าสมัครเลือกครั้งมากที่สุดแล้วซึกเทยลล, สภาจิงหัว และสภาผู้แทนที่กบย อย่างนั้น...ผ่านมาหมดแล้ว แต่มีสมาชิกสภาผู้แทนไม่ได้รับเลือกตั้ง เมื่อคราวเลือกตั้งเมื่อไม่กี่วันก่อนถึงถึงข้อสมัคร “ผู้ใหญ่” เจ้าที่ให้ออกตัว และไปนอก

เสียบ กลัมนำไปเข้าทำรงตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีสธารณะสุข เลยออกสมัครผู้แทน แต่ยังไม่พามาสมัครเล่นการเมืองให้ได้อีกก็ลาออกจากการพรรคพรชชน มีนโยบายสนับสนุนรัฐบาลกับเขาเหมือนกัน อยู่ทางพรรคสนับสนุนรัฐบาลพรรคใหญ่ คือพรรคเสรีมนังคศิลา ก็ก็กระแอื้อยังคัยใหม่ ไม่ให้พรรคอื่นมาสนับสนุนรัฐบาลเสียบ และบังคับรัฐบาลลงไปเสียบด้วยว่า ตำแหน่งทางการเมืองถ้ารัฐบาลแต่งตั้ง ต้องเอาสมาชิกพรรคเสรีมนังคศิลาเอาพรรคอื่น ไม่ให้ทำนั้น เพราะพรรคอะไรก็ตาม ม.ร.ว. น้าเพชร ก็ร้อนหัว เพราะเป็นเลขาธิการรัฐมนตรี สาธารณะสุข แต่เป็นหัวหน้าพรรคชาติประชาธิปไตย ถ้าข้อยกนั้นออกไปก็ต้องเลือกเอาทางหนึ่ง ก็ว่าถ้าจะยื่นเสียบเอาไปก็ต้องขยับพรรคของตน แล้วก็มาสังกัดเสรีมนังคศิลา เอ! แล้วม.ร.ว. น้าเพชร ก็เข้าชาติทหารพลพณัย์ข้าพเจ้าเข้าวันนั้นก็กว่า ถ้าทางพรรคเสรีมนังคศิลาเขาจะออกข้อยกอย่างนั้น ให้ได้ก็ยอมเสียสละค่าแห่งเสียบ เรื่องระยพรรคไปมีทางเลย เพราะอะไร หรือ ก็เพราะว่ารัฐบาลกับพรรคเสรีมนังคศิลาขึ้นมา แล้วก็พรรคกลัมนำ

บังคับรัฐบาลเสียบอย่างนั้น ไม่เห็นด้วย สว่างซึ้งก็ควมมาขึ้นอย่างนั้นมันเย็นประชาธิปไตย แยกคอมมิวนิสต์นั้น แต่ถ้าเรากันก็ชลาออกจากเสียบ สัมภาษณ์แทนพระนครต่อไปตามที่ตั้งใจไว้ ไม่เปลี่ยนแปลง.

นั่งฟัง ม.ร.ว. น้าเพชร คุย ไปฟังเสียบเพิ่น ให้ชวณามะอื่กันที่หนึ่งก็เห็น ส.ส.เสกแล้ว (ความเรียงควรจะไม่แค่ว) รม.ปิ่นทั้งขอนแก่น ำเลยออกชอถ ที่งานวันแ่ง เกิดส่ายออกๆ เข้ามาในโลมสรพร้อมทั้งพรรคชาชกเขือเอะแอ่ง แอ่ง แทพธนะสิริพหุ คนในโยคนนี้ นึกแล้วไปสีกต้องเข็นกระทั่แน่ๆ พอเห็นข้าพเจ้าเข้าก็เรียกทักทายที่เกี่ยว พื่อทั้งสักระคายอย่างนั้นให้ เข็นเอาไปไม่เข็นกระทั่ กัดถามนายกรัฐมนตรี เลวๆ ักกักรพาทกรังเลออสุทธะ ระหว่างอัยยักกับ ๓ มาท้านาพาวันทก ไม่ไ้เรื่องเล็ก ๆ ะกาน เรื่องใหญ่มากบางท่านอาจทรงสยัว่า แล้วมันเขืออะไรกัน ประ เทศ ไทยละ ก็เขือก่อนข้าพเจ้า ะ ถ้าก็อัยยัก กระทั่ และ แ่งเสียบที่ ส.ส. แลก็ักถามให้ฟัง

ส.ส. แลแล้วให้ขยับประเค็ดขึ้นถามถึงนโยบายต่างประเทศและนโยบายทั่วไปไทย รู้ลึกอย่างไรต่อกรที่ นัสเซอร์ ได้คิดคลอสรุจ วนเกิดพาทกกับอัยยักและประเค็ด ส-รัฐบาลที่ให้อและสนับสนุนฝ่ายใด ถ้าเกิดสลากรขึ้นหรือฝ่ายคนใดก็ให้ออัยยักบังคับขั้ไทยจะเข้ากับฝ่ายไหน เอ, เรื่องอย่างนี้มันักยาก.เหมือนกันและข้าพเจ้า ไม่เคยเสียบด้วย เขาถามนายกรัฐมนตรี ไว้ให้ท่านตอบก็แล้วกันมาออกข้อยกตัวไป ก็ว่า

พอพูดถึงกรังเลออสุทธะ นายบุญช่วย ศรีวงสิทธ์ (ส.ส. เจริญนคร) แห่งกรุงเทพฯ ขึ้นฟังข้อยกก็แปรขั้ว่า กระตือรือร้นเสียบทำให้ก้องกลอดกรงของเรานั้นมากก็ ถ้าไทยเราชกถองกลอดกรงนี้ให้ ผลประโยชน์จะเกิดแก่ประเทศไปไม่คัยก็ เขียว (อ่านต่อหน้า ๒๑)



คุณหญิงอุดมการณ์ ศรีธำนาถ ประดับเข็มดอกไม้แก่ท่านผู้หญิงละเอียก

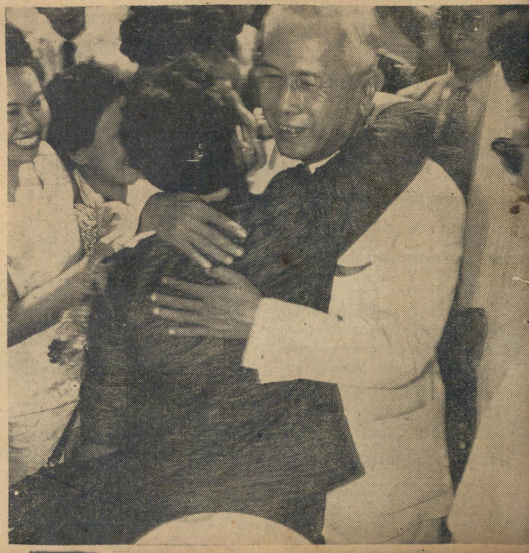


จอมพลฟื้น รณนภากาศตฤณกณีย์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ "เชกแบนด์" กับท่านผู้หญิง

ฉันจะปฏิบัติหน้าที่อันมีเกียรติครั้งนี้ด้วยความมุ่งหมายเพื่อประเทศชาติ



ท่านผู้หญิงละเอียกพิบูลสงคราม ในการประชุมสมัชชาเต็มคณะ ณ ประเทศลาว





หลวงวิจิตรวาทการเดินทางกลับมารับราชการเอกอัครราชทูตพร้อมกับ ก้าวส่งมอบหมายกับพระองค์เจ้าวรรณ ๔



ท่านผู้หญิงให้สัมภาษณ์เมื่อตีพิมพ์ว่า ๒๐ นาที ก่อนจะออกเดินทางไปยังประเทศ ๒๕

นอก ไปเป็นประธานองค์การโลก
รอร์แลนด์นั้นว่าเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ของหญิงไทย



อีกสองเดือนพบกันใหม่...จอมพล. พิบูลสงครามโบกมือเมื่อเครื่องบินเหวี่ยง ๒๖



ผลงานของนักเรียน

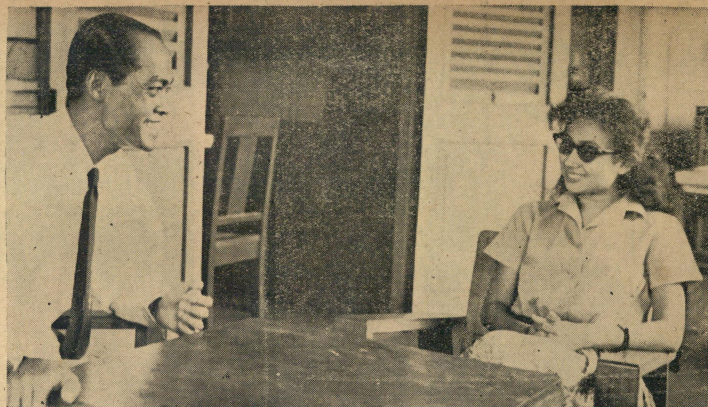
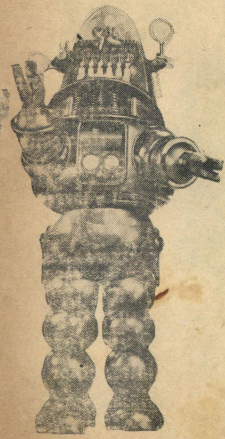
จากห้องทดลองวิทยาศาสตร์

ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ ที่น่าสนใจ เราได้ชม กันเมื่อไม่กี่ วันมานี้ คือ "ความกลัว" Forbidden Planet ของบริษัทเมโทรฯ คงจะจำสิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งในเรื่องนี้ได้ นั่นคือ เจ้า "ร็อบบี้" หุ่นคนรีไฟฟ้ายักษ์ที่เมโทรฯ นำมาร่วมแสดงกับตัวบทของ "ร็อบบี้" นั่นเป็นวิชาเกี่ยวกับวงจรอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากเมโทรฯ จะให้มันพูดตามบทตลอด ๆ ไปแล้ว "ร็อบบี้" ยังสามารถทำงานโดยใช้ตัวละครได้อย่างดี อาทิ เช่น ขับนำ ซิงกาเพ ผลัดเสื่อผืนผืน รอยคนรีไฟฟ้าน และขับยานอวกาศให้มันบินของ นายร็อบบี้ ก็สามารถช่วย ให้ผู้ชมจินตนาการได้เหมือนกัน.

เกี่ยวกับ "ร็อบบี้" คราวนี้

เมโทรฯ ลงทุนทำนักกลศาสตร์สร้างหุ่นยนต์กลศาสตร์ และงานวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับไฟฟ้า มีขนาดตัวสูง ๗ ฟุต ๘ นิ้ว ที่ห้องทำงานฝ่ายอากาศ กว้างหน้ากว้าง ที่สมมติเป็นช่องปากนั้น ติดเครื่องขยายเสียงซ่อนไว้ข้างในให้

(อ่านต่อหน้า ๔)



"ผมกับคุณรัตนภรณ์ อินทรกำแหง คาราวานไทยฝ่ายหญิงกำลังนั่งคุยกันนิดหน่อยครับ"

เรื่องตลกขบขัน

เทลิงอา माम

ถ้าจะพูดกันว่า "เชอร์" ก็เอา...ผมรู้ว่าเชอร์เน่ เชอร์หนึ่งเรื่อง "เพลิงอาฆาต" (Tribute to A Badman) ที่ฉายที่โรงหนังดัง เป็นหนังขายาวแบบซินมาสเตอร์ โคโยของสิ่งใดก็ตาม มีกลิ่นอายเหมือนหนังที่หนังเรื่องหนึ่งของผมแล้ว ผมจะเขียนเกี่ยวกับหนังเรื่อง "เพลิงอาฆาต" นักเล่นหนัง คุณถามผมสมมติสนว่าลูกตลกแล้ว

ที่ผมว่าเชอร์เน่ เชอร์อย่างไร ? ผมคิดว่า ๑. เชอร์ Climax ของเรื่องในปลาย ๒. เชอร์ เรมส์คักเน่เชอร์ แต่คงวิเศษ, เชอร์ โอวัน ปาปัส คาวหนังที่เรารู้ซึ่งเขาเขียนว่ามาจากแผ่นหนัง ๔. เชอร์ วิค มอร์ โรว์ โห้หนุ่ม หน้าขาว ซึ่งผมเล่นมา แต่เรื่อง "เลือกการณ" (Blackboard's Jangle) ว่าโดยเรื่องนี้เป็นเรื่องเก่าของกรรม ๆ นั่นแหละ แต่เขาอาจสร้างเรื่องของเขาไว้ ที่ผมได้เขียนขึ้นเมื่อวันก่อนมา แต่ทุกวันนี้เขาได้ส่งวันก่อนมา คาวอยู่แต่กับเด็กที่เขาวางกวีไว้ให้เล่น

นั่นสิสำคัญ เรมส์คักเน่เชอร์เน่เชอร์ของเขาก่อนซึ่งความพวักคนร้ายขอไมยวี่และหน้าของเขาคือ ความเห็นของเขา แสง สาส์นกัน เหมาะ เขาจะก๊อชเรื่อง "เพลิงอาฆาต" เมื่อมีคนร้ายที่เขาใช้ชีวิตและความคิดทางกฎหมายเถื่อนของเขา.

การลงโทษโดยวิธีแขวนคออันอาชญากรรมอย่างใหญ่ของเขาคือทำให้ทุกคนเกลียดและกลัวมันแม้สร้างโดยปาปัส นักเล่นอาชญากรรมนักร้องชาว กวิกที่เขา เกือบ เลี้ยงไว้หากในที่สุดมันเห็นถึงข้อ ไม่ชอบหน้าเขาที่โกนหัว และแม้กระทั่งโอห่มหนังที่กระเซอะกระเซิงมาทางหน้ามันก็กลายเป็นคาวอยู่ไปในที่สุดซึ่งข้อที่ว่าก่อนมันเห็นถึงข้อ ขบขันก็ความทราตรของเขาคือ

ผู้พูดไว้วิ การลงโทษแบบใหม่ของเขาถาม ว่าทำไมไม่แขวนคอหรือคน แต่เขาลงโทษสามคน ร้ายที่ทราตรกรรมพอ มีตัว การ คักก็มี ออกทำให้มันไม่ได้อีก คักก็ออกรอบหน้าจากตัว ซึ่งสาม ออกแล้วกันให้มันเข้าที่ของเขาคือเขาอาจไม่เกิดวันด้วยเขาไปตลอดคักมันกันเห็น อันจะอะไร เหลือมคักทำมาลง

แสงแดดแผดเผาเราหมดเร็วแรงสุดที่จะจากคักไปไหน แต่แล้วเขากลับปล่อยให้คนร้ายได้วิธ อัสสระ ภาพโดยให้มันเห็นให้มัน ๆ ไป เลี้ยงโดยเร็วแทนที่ เขาจะฆ่า ให้มันกิน ความเห็นหรือมันก็ไปส่งอ้อเลื้อย โกลนสนมิล

ผมอยากจะทำดัง ดัง เมื่อหาแต่...น้อย แต่ผมจะเน้นหนักไปยังคักของเร่มส์คักเน่เชอร์ เขาพยายามเล่นให้คักเห็นว่าเก่าที่เคยเล่นมา ผมไม่ได้หมายความว่าให้คักใช้ คักออกหน้าแล้ว และใช้เข้าที่กระโถงคักอยู่ประจักษ์ แลผมพบ โดย ซึ่ง จะหาทุกที่จากคักหนึ่งวัน หากผมพบถึงที่ หึงสียง มหาวา ร้ายของเขาต่างหาก ซึ่งเร่มส์คักเน่เชอร์ก็ดีกว่าเมื่อครั้งก่อนคักก็เคยมาแล้วครั้งหนึ่ง.

โอวัน ปาปัสงานออกหน้าใหม่ นั่น ผมว่าเขาคือคนเร่มส์คักเน่เชอร์คนเล่นให้เหมาะสม แต่เล่นเรื่องนี้เรื่อง เกือบ เท่าที่ผมเคยดูผมคิดว่าหน้าและโพธิ์ เป็นโพธิ์ ให้เห็นมันคักผมเขียนบทภาพยนตร์ให้มันเล่นได้กวี.

ไว้เด็กหนุ่มวิค มอร์ โรว์เน่ ไม่เลวอยู่ หรือคักว่าหรือคักว่าคัก ๆ ไม่เข้าที่ ซึ่งแะกันที่รู้งิคิดว่าคักของ

แก่เธอไป หนึ่งวัน ๆ อย่างที่
ทาสชน ๆ อย่างที่ได้อาศัยเหมือน
กัน ในหมู่คนเลวทราม โห่หมอลึกถึงรัก
จนต่อไป.

การพากย์หนังไทย

ผมว่าผมจะพูดถึงหนังไทยเรื่อง
“บ้านทรายทอง” ซึ่งกำลังฉายอยู่ที่

โรงหนังเฉลิมกรุงในขณะนี้ ใครจะ
เขียนเข้าจริง ๆ ผมชักใจว่า ยังไม่
ควรเขียนถึงเรื่องนี้ แต่ควรเขียน
ถึงเรื่องนันทพาสย์เสียก่อนดีกว่า เรื่อง
หนังจริง ๆ ทั่วโลกเห็นไทยเอาไปพูดกัน

คราวหน้า เพราะเกี่ยวกับหนังเรื่องนี้เขา
ก็กำลังฉายอยู่ ถ้าผมวิจารณ์ลงไป
เข้าของหนังก็อาจดูเกินกว่า ผมไม่
เล่นกับนักพูดสุภาพของไทย ทั้ง
นั้นผมก็จะพูดถึงเรื่องการพากย์.

ใครจะพากย์หนังไทยเรื่องนี้ ผม
ไม่ต้องการลงในนักก็ได้ แต่ผมจะ
กล่าวกันว่า ที่พากย์หนังเรื่องนี้แล้ว
มันดีกว่า ความพากย์เรื่องนี้ไม่ใช่ก็ค่อนข้าง
มากทีเดียวพากย์หนังของ ผู้สร้างรายวัน

มา ทำให้ได้รู้ความลึกซึ้งของหนัง ทำให้
ผมคิดว่ากำลังสร้างหนังไทยขึ้นบ้าง ๆ ไป

นั่น แม้จะให้คนไทยพากย์ภาษาไทย
เพื่อคนไทยและฟังก็ตาม ก็ขอขึ้นที่
ข้อแรกแต่ ความบันเทิงใจให้แก่มวล

ไทยทั้งทางภาพและทางเสียง(พากย์)

ไม่ใช่เอา ความ ขบขัน ภาพ แบบหนัง

ข่าว หรือหนัง ห้องเทียบ ยิงคน ตก ปลา

ดะไรทำนองนั้นเลย เพราะเขาเห็น

คุณพอลกับมีความลึกซึ้ง ผู้สร้าง

หนังก็เห็น ว่าอะไร ความลึกซึ้ง หวัง

ขึ้น เรื่อง จกคน (ไม่ใช่ยก) คนเอง

แม้จะเป็นเรื่องวิเศษจากบทประพันธ์อัน

แพร่หลายอย่างใดก็ตาม.

ผมคิดเล่น ๆ ว่าเป็นเรื่องที่น่า

อึ้งไม่น้อยแล้วสำหรับหนังไทย ซึ่ง

หัตถ์อังกฤษ ฝรั่งเศส ครึ่งจุลลัญจกทุกด้าน

(จากข่าวรายวัน ๖ ส.ค. ๕๘)

หมู่คนที่มาของชาวนั้น ก็สืบเนื่องมาจากการเสียผลประโยชน์ของกลุ่มคนในตนเอง ในกรณียักยอก
คลองสุเอซของฝรั่งเศส ประธานาธิบดีได้แก่แห่งอียิปต์ และการอาณัติอาหรับอยู่ภายใต้ผลประโยชน์ที่กลุ่มคนไทยอย่าง
ลุ่มคนเอง ทำให้กลุ่มคนในคลองสุเอซอียิปต์ เมื่อใดที่ผลประโยชน์ของกลุ่มคนไทยจะเกิดขึ้น กลุ่มคนไทย
ที่มีความรับผิดชอบ ในการแสวงหาสันติภาพแก่ไทย ข่าวการครึ่งจุลลัญจกทุกด้านของหัตถ์อังกฤษและฝรั่งเศส
ด้านที่แสดงข่าว บุก ก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นได้อย่างเด่นชัดอยู่แล้ว ทั้งนั้นกลุ่มคนในกรณีที่เกี่ยวข้องว่า อียิปต์ควร
ต้องผลประโยชน์ของกลุ่มคนในไทย ก็ทำให้เป็นเหตุผลเพียงพอ ที่จะเห็นด้วยกับนโยบายชาตินิยมที่เป็นธรรมได้พอเพียง
ไม่ ควรกันข้ามทุกประเทศที่มีคนจะทุ่มเทความเพียรเพื่อไทยในอียิปต์ เป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับทุกประเทศ ที่ต้องถูก
ดูเลือกเหมือนกันในระยะเวลาอันสั้น ฉะนั้นการที่จะเอาผลประโยชน์อันจะได้นอกจากอียิปต์มาเป็นของชาวยิปต์ก็จริง จึง
เป็นการกระทำที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากดินแดนของอียิปต์ ย่อมเป็นของประชาชน
ชาวอียิปต์ การเสียซึ่งของกลุ่มคนในไทย ทำให้อเมริกันซึ่งเป็นพันธมิตรกัน ไม่กล้ายอมรับรองที่เป็น
ข้อผูกพันใด ๆ ในการประชุมระหว่าง ๒๕ ประเทศซึ่งจัดขึ้นโดยอังกฤษ ฝรั่งเศส และมิหนำซ้ำยังมีทั้งที่ระโธเนอซึ่ง
ทางอียิปต์ได้เสียอีกด้วย ฉะนั้นข่าวการยกเลิกการเข้าจับกุมผู้ลี้ภัย จึงทำให้มองเห็นได้ว่าคงจะเกิดขึ้นเพื่อที่จะ
การช่วยเหลือกันเอง ซึ่งเห็นจากไม่ว่าของกลุ่มคนในอียิปต์ที่เคยเข้ามาที่กักกันอยู่ ก่อนที่จะเข้าไปสู่เลือกประเทศ
เจ้าหลังใด ๆ แต่ในขณะนี้ทั่วโลกกำลังวางใจหาสันติภาพ ก็โดยแล้วข่าวนี้จึงได้เกิดขึ้นได้ หรือแม้จะยอมรับ
ได้สันติภาพของกลุ่มคนในอียิปต์ ระวังอยู่กับการเตรียมกำลังรบเท่านั้น มิใช่อยู่ที่ความถูกต้องและข้อเท็จจริง.

โสเภณีสามพันถูกตรวจแต่ไม่เข้า

(จากข่าวรายวัน ๖ ส.ค. ๕๘)

การแก้ไขกฎหมายใด ๆ ก็ตาม หากจะกระทำให้โดยผลอย่างจริงจัง ก็จำเป็นต้องที่จะต้องคนไปลงถึงที่เหตุเสียก่อน
แล้วนักคิดของเรื่องนี้ ถึงกับพิศมัยคิดว่า “ก็ไปแก้ที่คน” เช่นเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายโสเภณี ก็จำเป็นต้อง
ที่จะเอาเรื่องถึงคนในอียิปต์นั้นแหละที่จะยอมให้ว่า ใครบ้างที่เห็นชอบที่จะแก้ไขโสเภณี อาจจะมีคนหลายรายก็ว่าได้ บัญชา
ทางสังคม เหล่านี้เห็นด้วยกับเราโดยเหตุผลแล้ว เราควรจะช่วยกันหาหนทางไปเสีย หนทางที่จะแก้ไขโสเภณี
ออกมาสู่ท้องตลาดที่ระงับไป แต่ถ้าหากเราไม่มุ่งที่จะแก้ไขแต่อย่างใดทาง สังคมก็จะอยู่อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ คือ
ปราบปรามเพื่อให้อีกหลาย ย่อมไม่มีวันที่จะสำเร็จได้อย่างแน่นอน เราคงไม่ได้มีว่าพวกโสเภณีเหล่านี้ ยังกักกัน
และคงจะหาอยู่ซึ่งแนวถ้อยมรรยาตนั้น ฉะนั้นเมื่อพวกเขาพ้นโทษออกมาแล้ว ก็จะต้องทำมาหากินของเขาต่อไปอีก
อย่างไม่มีปัญหา.

ฝ่ายค้านถูกรังแกเรื่องชีวิต

(จากข่าวประชานิยม ๑๖ ส.ค. ๕๘)

นี่คือเป็นชีวิตที่น่าอัศจรรย์ใจ ถึงความเป็นที่ประชาชนไทยของรัฐบาลปัจจุบัน ถ้าหากว่าชาวไทยเป็น
ความหวังแล้ว.

ประชาชนที่ระพลอสัญญาในเหตุการณ์นี้ด้วยไม่ว่าโดยเหตุใด เพราะการที่ในสมการการเมืองในระบอบ
ประชาธิปไตยนั้นไม่ว่าจะถึงกับมีการร้องขอชีวิตกันเลย นอกจากนั้นยังระที่ประชาชนเห็นแก่ผลกำไรชีวิตกัน จึง
เป็นผลเสียหลายไม่ ใช่ข้อใดในระบอบโลกนี้เองเช่นนี้ เพราะคงไม่มีประชาชนคนใดที่จะเลิกเพ็ดฆาตคนชาติไป
เป็นอยู่หรือประเทศ ความจริงอันมีมนุษย์เรานี้ก็ว่า วิวัฒนาการขึ้นมาแล้วมาล้าช้า ราชยุคนี้ ยุคเหล็ก ยุค

ทาส เราให้ความนับถือมาแล้ว คือ
การต่อสู้แย่งตัว ด้วยการต่อสู้กัน
ชักร่อนอย่างก็อก ก็อกความเป็นผู้
ใหญ่เหนือคนหรือคนนั้น แต่ความ
เรวนี้ที่เราได้มีในก่อนมารวมตัว
กัน ทำให้เรารู้จักการต่อสู้กันก็อกก็อก
ผลและทาง ความคิดและการ เช่นว่า
ซึ่งเราประมาทกันว่าแสนง่าย แต่
โดนเล่าขานจึงเกิดขึ้นได้ ในตอนที่
เราเจอได้ประกาศว่า เราเป็น อาระ
ประเทศแล้ว สมดังสัจจะจริงชาว !

จักรวรรดิทาง

แผนการยุบสงคราม

(จากข่าวเอกราช ๑๐. ส.ศ. ๑๘)

ในเช้าวันนี้ความคืบหน้าว่า "แผน
การต่อสู้กับโซเวียต" ของ
พรรคกลาง จักรวรรดินิยม คนนี้ ทก
เพื่อหวังที่จะทำลายสันติภาพ อันเป็น
ของปรวณของมวลชนพลโลกนั้น
มีวิธีการนายประภากร ไม่ว่าการกระทำ
นั้น ๆ ราชอาณาจักรบอกเสียงของ
จักรวรรดินิยมเอง หรือพรรคาสุนั้น
เครื่องเพื่อเผยแผ่ ให้ผู้ใดสันติภาพ
ทั้งหลายเกิดความเข้าใจกันขึ้น ทั้ง
เช่น กระแสข่าวที่ว่า พรรคแนวพม่า ถูก
ยุบพรรคยึดถือของทหารของจีนแดงซึ่ง
สร้างการหาวการแบ่งแวงทางการเมือง
ไทย ดังนั้นเราจึงขอประชุมคณะ
รัฐมนตรีช่วยว่าราชการ และให้มติให้
สยามไปสืบสวน ทบทวนว่า มีมูล
ความจริงแค่ไหน แต่แล้วก็ได้มีการ
ตอบยืนยัน หากสถานที่ตั้งราชทูต
ของประเทศไทยได้เสียแล้ว ข้าราชการไม่มี
มูลความจริงแต่อย่างใดเลยแม้แต่การ
เคลื่อนไหวภายใน ของ รัฐบาลพม่าเอง
ก็ไม่มี

เอ... ? ถ้างั้นข่าว คือตอบ อันนี้มา
จากไหนกันนะ ชื่อ... จากระเบิด และ
อยู่ที่ไหนของพลเรือน ขอฝ่ายคณะนัก
ทั้งนี้

พล ราชเทวี.

□ มร. ดังลิ่ง

ต่อจากหน้า ๑๘

โลกให้นายคง ออชิงค์ จีนไปนั่ง
เขียนนายกรัฐมนตรี ให้เป็นจีน
หน้าพอพิงกัน นายคงจึง ได้โดย
จีน เกือบขึ้นที่ตอน เมือง เมื่อเวลา
๒ ชั่วโมงหนึ่ง ในนามของพ่อค้า
จีนซื้ออะไรไปไม่ได้ แต่เมื่อไป
ฮ่องกงแล้ว ก็มีคนที่จะทำกันใน
หมู่ประชาชนของจีนในฮ่องกงว่า มี
เซอร์ดังลิ่ง เป็นพ่อค้าขายเครื่องเค็ม
และหนังสือตัวๆจากเมืองไทย ปกติ
คนจีนไม่ค่อยสนใจในการขายในเมือง
เท่าไรนัก นายคงจึงไปยื่นที่หน้า
ของชาว จีนในฮ่องกง ประคบอัย
มีเซอร์ดังลิ่ง มีรูปพรรณสีฐาน
เป็นคนที่อยู่ข้างๆทุกคนก็ พ่อค้าจีน
ไม่มีใครกล้าที่จะยื่นขายรัฐมนตรี
มาจากเมืองไทย.

ต่อจากนี้ พลโทหลวงฯ สงคราม
รัฐบาลราชไทยได้ถูกแทนที่ไปอยู่ฮ่องกง
หนึ่ง เดือนหลวง "ปากหมา" ของราชไทย
ไปอยู่ที่ฮ่องกง ซึ่งไปมีเรื่องเกี่ยวกับ
มีเซอร์ดังลิ่งแห่งไทยแลนด์ และไม่ได้มาทาง
การจะขึ้นไปอยู่ฮ่องกงอีก.

เป็นที่เปิดเผยในระหว่างต่อมาว่า
นายกรัฐมนตรี ไทย พลตรีของ
เมื่อไปอยู่ฮ่องกงใหม่ ๆ ไม่ค่อยได้ไป
เที่ยวเตร่หรือหาความสำราญในสถาน
ที่ต่างๆ เพราะ สันติบาลของไทยใน
ฮ่องกงเมื่อเป็นคาสปัส สันติบาล
เหล่านั้นเป็นพวกค่านิยมจีนไปทั่วอัน
ตัว รัชทายาทก็กลัวไทยเป็นกลาง
อาจขึ้นได้ เพราะฉะนั้นในระหว่าง
นี้ มีข่าวว่านายคงจะไปอยู่ฮ่องกง
แน่ ๆ หลวงจรัสจึงไม่อาจปรากฏตัว
ในที่เปิดเผยได้ และเดิมของคนที่
ที่กล่าวมานั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ค่อย
ไปยุ่งเกี่ยวกับ

มีเซอร์ดังลิ่งหรืออาจจะไปตั้ง
ท่าเรือใกล้กับจีน ที่ท่าเรือไรซ์นา
บ้าง เพราะมองไปทางไหน พลก็เข้า
ทำการค้าขายกัน ทั้งนี้ แม้แต่เด็ก ๆ
ก็ไม่มีมอง มองคิด ขึ้นอยู่กับนายคง
ดังลิ่งไป ในนามของพ่อค้าขายเครื่อง
เค็ม คนจีนในฮ่องกงก็เหมือนคนจีนที่

ไป ในโลกที่ ซอมบี้ โลกปลาเค็มกัน
ทั้งนั้น สันติบาลเดิมเป็นของพระเจ้า
กลางในฮ่องกง เมื่อพ่อค้าขายปลา
เค็มในเมืองไทยไปอยู่ฮ่องกง พ่อค้า
จีนในฮ่องกงเข้ามา คึกคักมาก ขึ้นแล้ว
มาจตุรทุก วัน มีเซอร์ดังลิ่ง ถ้า
เป็นคองจีนของ คองกำลังผู้ขาย
ก็พ่อค้าเหล่านั้น ไทยก็คึกคักมา
พ่อค้าจีนในกรุงเทพ เลยกลายเป็น
ตัวแทนพ่อค้าปลาเค็มไปอยู่ (และใน
ขณะนั้นเองพ่อค้าจีนจำนวนมาก)

ในระหว่างที่ไทย นายกรั
มนตรีขึ้นของ คองกำลังผู้ขายเป็นพ่อ
ค้าปลาเค็มอยู่ในฮ่องกง ก็ทำการซึ่ง
ครั้งแรกนั้น เพียงของนอกกลุ่มเท่านั้น
กลืนเรวู และ เป็นที่ถ่วงน้ำหนัก
ความสำคัญของตัวนั้นเอง นอกจาก
สินค้าของเค็มแล้ว ยังมีหนังสือ
ข่าว มี และขายก็กลายเป็นสินค้าของ
มร. ดังลิ่งส่งถึงอาณาจักรไทย ใน
ขณะนั้นเอง ทหารของคองกำลังของ
คองกำลัง จักรวรรดิไทย — คองกำลัง
ก็ออกวิ่งกัน เข้าพบกันของคอง
เซอร์ดังลิ่ง อธิการพลทก ผู้
เป็นเลขาของกษัตริย์ไทย จาก
นั้น คอง ดังลิ่งก็เข้าพบ พลพล ป.
พิบูลสงคราม ซึ่งต่อมาได้เป็น
นายกรัฐมนตรี ภายหลังที่คองดังลิ่ง
ประหารนายคง ออชิงค์ ที่หน้า
ให้กระทำการนายกรัฐมนตรีไป. ทั้ง
จอมพลแปลก และหลวงอดุลย์นิมิต
ผู้ใหญ่ในเมืองไทยและอาจได้ในคณะ
รัฐประหารในขณะนั้น จึงได้มีการ
ประชุมกันใน คณะ รัฐบาล การจะให้
หลวงจรัสนายกรัฐมนตรี กลืนเข้ามา
ไทยไม่มีที่ถ่วง.

จากนั้นโฆษกประจำกระทรวง
ฝ่ายคองรัฐประหารทางไว้ ซึ่ง
หลวงจรัส หรือคองจรัสรับทราบ
และยืนยันรับรอง คนนี้ คอง
ดังลิ่ง จึงถือโอกาสไป
คิดกับที่หน้านายกรัฐมนตรี

ที่ฮ่องกง และนำคองจีน รัฐ
รองของกษัตริย์ไทยมาให้คณะรัฐ
ประหารทราบ คองจีนนั้น ก็
เหมือนเขี้ยว จะไม่เล่นการ
เมืองต่อไป.

แต่ ภัยอันตรายที่หนักหน่วง
ของเจ้าคณะสัญญาจากคนสำคัญใน
คณะรัฐบาลในขณะนั้นบ้างก็คอง จะไม่มี
การขึ้นถึงเหมือน ๘ รัฐมนตรี ในคณะ
รัฐบาลของนายคงลิ่ง ซึ่งถูกโร
มลายู (ในตอนหลัง กลายเป็นทหาร
จีนมาก คำให้ การของอิตา เล่า ศรี
ยานนท์) บึงตายหมดตัวแล้ว ที่
บางเขน คือ คร.ทองปลั่ง, นายท่า
ลง, นายทองอินทร์วิวัฒน์ และนาย
ถวิล อุดล. ท่านนายถวิล รวย คอย
ในการคิด ต่อคองรัฐสภาไทยขณะ
นั้น เขาก็ว่าไว้ในสัปดาห์คองดังลิ่ง
จึงได้กันทางไปรับตำแหน่งคองดังลิ่ง.

ในวันที่คองจีนมาถึงคองเมือง
ผู้เข้านี้ไปรับท่านนายกรัฐมนตรี พร้อม
ก็อยู่แทนที่สืบเชื้อสาย มาอยู่ในยุค
สาลังศิริมีได้ท้าวธรรมาทักศาลา
รักษาคือไปหน้าขั้วแม่ในครั้งนั้น ให้
คองหนังสือพิมพ์ว่า ในฮ่องกงไม่ยก
สันนาทีกองการสงคราม ซึ่งถูก
ส่งไปจากที่เขาคองและ, เกณฑ์
ซอลงชาทหารทั้ง ๑ แต่ไม่ได้ก็กัน
เพราะคนมาก คุณหลวงคองดังลิ่ง ได้
ยืนยันกับกษัตริย์สมเด็จพระเจ้า "ผม
ว่ามีวิธีการที่จะจัดการกับเขา เอาแต่
ทำการค้าขายทางเกิดดีกว่า"

จึงดังกักตักหมาย ของ นาย
รัฐมนตรีขึ้นของ เพราะปรากฏว่า
ท่านไม่ยอมและต้องการเมืองดี
ขาด ได้คืนวันนั้นและทำการค้าขาย
กันทางประเศจากคราวนั้นมา โดย
ต้องเป็นผู้นำของกษัตริย์ สห
ไทยเศรษฐกิจ (ถนนสี่พระยา) เลย
กลายเป็นนักธุรกิจแทนที่จะเป็น
นายกรัฐมนตรี ในอนาคตต่อไป. △

บรรพต จันทน์

ยุควิชัยชัย

□ สภา-สัมปทา

ต่อจากหน้า ๒๑

ระลอกแรกคือพระภิกษุสงฆ์ที่ออกมาเห็นด้วย ก็ระลอกเสนอบุญล พิจารณา เพราะเราไม่สังกัดกับฝ่าย สมนัสนนบุรีล มีนัยอยู่บ้างที่จะไรความไรชอบ อย่างน้อยฝ่ายค้านเขาไม่ได้จะหาไรอีกจนเกินไป.

อ้างแล้ว ส.ส. แคว้ว ๆ เขารู้ว่าสิทธิการพิทักษ์ (ความรับผิดชอบแล้ว) กรณีพิพาทเรื่องคลองสุขเกษนั้น นอกจากจะเป็นกรณีข้อกล่าวหาแล้ว ยังแสดงเจตนาเพื่อไปอีกว่า ในฐานะที่เห็นเลขาธิการพรรคเศรษฐกิจอยู่ระโยคเสนอให้ทางพรรค ให้ออกแถลงการณ์แสดงความเห็นต่อเห็นใจข้อเรียกร้องของนักการเมือง ที่ระโยค ออกแถลงการณ์แสดงความเห็นก็ถือว่ากล่าวและกล่าวอิดสระ ซึ่งได้รวมกันไว้ ซึ่งหมายถึงสันติวิธีโดยเกิดขึ้นแล้ว ก็กระทำเช่นนั้น เพราะนโยบายของพรรค นั้น มีหลักการว่าเราจะถูกมีสิทธิทุกประเทศในโลกนี้ จึงคิดว่าเราไม่มีการแสดงออกและเห็นว่าพรรคที่เราเสนอไปเสียเลยก็ดีกว่า แต่เรื่องนี้อยู่กับฝ่ายหัวหน้าพรรคก่อนนะ สำหรับประเทศหน้าพรรค ส.ส. ทิม ภูพันธ์ นั้นเห็นข้อควรด้วยแล้ว.

พอ ส.ส. แคว้ว ๆ พยายามไม่พ้นจากคำ ส.ส. เทพ โชตินุชิต จำเลยชั้นหัวหน้ากองคดีฯ ว่า จึงแนบ ก็เห็น หอยเพิ่ม สุนทรย์ พันธ์วน โสมง เข้ามารวมในสโมสร ยังไม่พ้นกระดิกตัว ก็ถูกบรรดาเพื่อนร่วมชาติบ้าง หมุนมาถากถางบ้าง สัมมุญญ์ก็พูดเรื่องก็เลขาธิการพรรคกระแสนะ เป้งว่า, ไม่เป็นไร มีได้ หัวหน้าพรรคอยู่เรื่องหัวเราะก็ว่ากันว่า "ลูกแล้วกลัวอย่างอื่น" เอะ! ให้มันได้ขยับขึ้นมา ถึงจะอยู่ร่วมพรรคกันดี ว่าอะไรก็ว่าตามกันบ้าง

ส.ส. เทพ ๆ อ้างว่า "ตกลง จะไปสั่งแถลงการณ์ของพรรคไปยังอีกปี และกล่าวเสียเลย"

ทุกคนไป หาข่าวกันไปเสียเพี้ยนเถิดนะ ลีซัน ไปฟัง การประชุม เน้น-เหล็กไปเห็น ส.ส. แคว้วคนกำลังทยอยกันชนที่ประชุม จึงนึกขึ้นได้ พอขึ้นไปนั่งประจำที่เท่านั้น ประธานกล่าวเรียกประชุมเลยก็เลย.

"วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๑๒ คนกรของที่ประชุมแล้วข้าพเจ้าขอเรียกประชุม"

ความเรียงจำนวนสมาชิก ก็ยังมีเพียงครึ่งๆสุลาตามเคย เก้าสิบสมาชิกว่างเป็นแถว ๆ ทางประเภท ๒ ไก่ขาวกว่าประเภท ๑ เล็กน้อย แต่ต่างกันประธานและรองประธานนั้น เคมีอัครา คือรองประธาน มาประชุม ขนบ ขนบ ขนบ ขนบของประธานที่เคียว ถูกชนอย่างหนัก.

ทางด้านคณะรัฐมนตรี พอเรียก สภาที่มีรัฐมนตรีมาประชุมเพียง ๑๓ คนเท่านั้นเอาที่ขึ้น รองพล.บ. พิทยสงคราม, รองพล.ต.ช. อนุเรช, พล.ท.อ. เผ่า ศรียานนท์, พล.อ.เกรียง กษัตริย์บุษย พล.ท.ก.ระมัย อุตยานานนท์, พล.ท.ท.หลวงชำนาญธรรมยุทธ, พล.ร.อ.หลวงสุนวาทวิวัฒน์, "เด็กชายปัญญาธิ. พล.อ.ม.จักร พรหมโชติ..." "เด็กหญิงธรรมา..." เอยไม่ไป พล.ท.ประยูร ภมรมนตรี, พระวรวงศ์เธอวิบูลย์, พระยาลักขิตธรรมประคัลลิต พระวิจิตรชาญชุกกิจ และกรมการเมืองฝ่ายปกครอง.

วันนี้ มีอะไรจะแจ้ง ให้ที่ประชุมทราบ แต่กระนั้นก็ ส.ส. แคว้ว ๆ ซึ่งพักอยู่ตึกสโมสรเมื่อสักครู่นี้ ก็ขึ้นไปทักประธานว่า ประธานาภิบาลจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบสักหน่อยว่าทำไม ไม่มาก็แล้วจึงไม่ประชุม ข้าพเจ้าสงสัยจริงๆ ประธานไม่ฟังเสียงเพราะบอกว่าได้แจ้งให้ทราบไปแล้ว.

ประธาน ๆ จึงมีวาระการประชุมพิจารณา อันที่แรกเป็นกรณีข้อของ ส.ส. ขาญกุด โชติ ที่มี "นักชาตินิยม" แห่งกาฬสินธุ์ กระทั่ง ส.ส. ขาญกุด ก็ยังข้อสงสัยว่ากล่าวสร้างทางหลวงแผ่นดิน ปี ๒๕๔๘ รวม ๑๕๐๐ กิโลเมตรในภาคอีสานเป็นเงิน ๑๕๕ ล้าน เหตุไรงบประมาณจึงถูกตัด และสั่งให้หยุดการก่อสร้างเสีย ทว่าว่อกองการเอาไป เอาไว้ว่าจะให้เงินจำนวนนี้ แต่แล้วก็ไม่สามารถจะให้ได้เพราะเหตุใด. พุทไปผูกมัดก็ยังคงข้อสงสัยกันว่าทำไมไม่เงินมา เพราะทางกรมทาง ให้ไว้ข้อใดสักข้อไปให้ทำแล้ว ให้ ส.ส. ฝ่ายสนับสนุนรับช่วงไปอีกก็ โขยไม่มีการประชุมและแต่งตั้ง

ที่ตกลงไว้ไว้หรือไม่ ให้ทราบว่าการขอขัติกรมทางก็เหมือนน้ำท่วมปาก ไม่ให้ไปทำแต่ให้ใหญ่ให้ไปวิ่ง หรือ ไม่แล้วทำไมจึงไม่ประชุมกันซะให้เร็วขึ้น. ผู้ที่ประชุมมาออกประชุมกัน ก็คือ พล.ท.หลวงชำนาญธรรมยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดม. ก็ดูจนมาถึงแจ้งปฏิเสธข้อขัติถาม ว่าของงานยังไม่ได้เงินมา และไม่ได้ให้อีกสักทีใครไปก่อสร้างแล้วละนะ. การที่เพ.ไอเอไม่ให้งเงินไปใช้เรื่อง ส่วนเรื่องทางที่ไม่ประชุมกันอาจจะเป็นยุคก่อน ที่จะมีมาทำงานในด้านหนึ่ง แต่ถ้าไม่เป็นการร่วมแล้วการรับทาง ไปทำ ต้องประมวลความการให้อีกสักข้อเชื่อว่าไม่มี เพราะต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว.

โกกัน ไปโกกันมาตลอดอย่างว่า ๓ เพลงกันมากตามเคย.

อ้างฝ่าย ส.ส. แคว้ว ๆ วิจารณ์ คนเล็กใจกว้างแต่ใจจิ๋ว ประสิทธิภาพเรามาก ๆ ก็คือ การที่กรมการเมืองมอบ พล.อ.นิมิตว่า ว่างานเรื่องเมืองนอกเมืองนาไปเลย ขนบประชุมคณะมนตรีข้อใดที่ถูกรงการไว้ที่ ๒

กระทั่ง ส.ส. แคว้ว ๆ ถ้ามารัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ และเป็นการถูกงานเสียด้วย ถัดจากที่ ส.ส. แคว้ว ๆ ที่ ถ้ามารัฐมนตรีว่าการ

ประเทศแล้ว ส.ส. แคว้ว ๆ เกรงการ "อีกสักข้อ" เกี่ยวกับมติของที่ประชุม ให้มีการขยายอาณาเขต กรม ของ ส.ส. ส.ส. ขาญกุด ข้อใด ออกไปในประเทศปากีสถาน จนจบแนวกรแล้ว อันเป็นเส้นพรมแดนติดกับ อัฟกานิสถาน กับแคว้นแคชเมียร์ อันเป็นดินแดนพิพาทอยู่กันมาแต่ ยึดถาวรมาอย่างถาวรก็ดูประหลาดที่เห็นมติของที่ประชุม

กรมการเมืองเรียกประชุมกัน ก็คือการทัก "มือถือ" เมื่อ ส.ส. คนหนึ่งขอไปอย่างนั้น จึงทรงรับสั่งตอบเป็นการให้ความเข้าใจว่า การออกแถลงการณ์ร่วมกันนั้น เป็นการยืนยันถึงมติสัญญาข้อใดก็ตาม คณะมนตรีให้พิจารณาแล้ว เห็นว่ากรมการคณะต่าง ๆ ทำงานด้านนี้ได้ผลดีมาก การวางแผนยังกับรัฐมนตรีได้ร่วมกันด้วย

รัฐมนตรีแถลงแถลงที่ทรงเข้าใจ เห็นว่า แนวกรมการนั้นไปใช้แล้วหรือไม่ อย่าวไร จึงให้มีการขยายเขตข้อใดออกไปแต่อย่างไร แล้วมีมาถามขึ้นที่ขอมรมันขึ้นอีกถึง ๖๐ ข้อแล้ว.

ก็เพราะเรื่อง การ รับสั่ง ของกรมการเมือง ที่ไม่ทราบแจ้งให้ ส.ส. คนเล็กใจกว้างแต่ใจจิ๋วไปทุกที่ก็ดูอยู่จริงเรากระเด็นไป อย่างว่าที่กระเด็นก่อนข้างหลังเล็กน้อย ประชาชนไม่เข้าใจในการดำเนินการ ทาง ประเทศนี้รู้สึกรู้ว่ารัฐบาลแถลงไว้อย่างหนึ่งแล้วปฏิบัติก็เป็นอย่างหนึ่ง เช่นว่าเรื่องเวียดนาม ไม่มีความหมายประเทศ แต่กรมการเมืองมีรัฐบาลกลัวยุติสันติภาพไม่รีบเสียเพราะเหตุใด เราถากถางขึ้นด้านนี้การกลัวยุติถูกกล่าวหาเสียด้วย.

เหมือนถูกถามไปแพ่งหัวใจ, ประธาน ๆ ถ้ามั่นใจเรื่องเหล่านี้ จึงตั้งลูกขึ้น "เยเร" ก็ว่า "ขอให้อาจารย์ในนโยบาย และ ภาระที่มอบหมาย" พอถูกประธาน ๆ ขัดคอเอา ส.ส. คนเล็ก ๆ ที่ไม่ไว้กล่าวลูกขึ้นจึงไม่ประธานแล้วก็ถิปรายคองไปอีก องค์การข้อใดคน มีวัด ประสงค์ เพื่อ คน คำนวณมิวนิต ก็คือการกลัวยุติการงาน

ถ้าฉันเคยเกิดพิพากษาที่ปากีสถาน ไทย
ก็ควรช่วยปากีสถาน เพราะอยู่ใน
กลุ่มช็อกโก แต่ฉันเคยมีใช้คอมพิวเตอร์
นี่สิ จะไปช่วยกติกาสหประชาชาติของสนธิ
สัญญาหรือ ถ้าทุกอย่างเป็น ๔ ทั่วทุก
ภาคให้เขาเข้าใช้ไอทีหรือไม๊

ประธาน ห้อง ลูกชิ้นน้ำพริก
บนถาด ไปกระทรวงมหาดไทยให้ทุก
มีมานานแล้วไปช่วยประเทศอะไร โลก
รักษาเวลาของสงคราหนอย.

เหมือนเธอนั่น ไปวาง ใน กอง
ไฟที่ขี้ ครอบอยู่ ส.ส. คนเคย แห่ง
พิภพ จึงคงกลืนเข้าไว้ว่า เวลาของ
สถานที่สำคัญ แต่ฉันไม่ใช่เคยประชุม
กันเลย คราวนี้ถนัดใจเสีย.....ที่
ประชุมชุลลาลูกชิ้นน้ำพริก.

พอตกก้นเขาประธาน เขานั่ง
ก็เห็นมาเล่นงานกรมหมื่น ๆ เขาคิดว่า
แนวความคิด ถ้าเกิดเหตุขึ้นแล้วช่วย
ใคร. เมื่อพูดถึงแนวความคิดก็
ขยายความเรื่องเขาพระวิหารเสียด้วย
ว่า เรนเนง ซืออาโต ไหมว่าคนไหน
ของไทยแน่ ไหมของเขร ถ้าเขร
ถูกทำให้ช่วยกันรณเขร.

กรมหมื่น ๆ ทรงใช้น้ำเย็นชาลูป
ว่า เราคิดแผนการกับต่างประเทศด้วย
สนธิสัญญาอันขึ้น อนุชาบริรัฐนคร
พันกว่าก็เคยแถลงการณ์ กล่าว ชม ใน
เรื่องนี้. ที่ว่าไม่พึงเสียประชชนนั้น
ของมิสธ พึงอยู่เสมออย่างที่เป็นรัฐ
ธรรมณูปไมมีระบุไว้ ยิงเคยนำมาแจ้ง
ต่อ สภาน อย่างนั้นว่าไม่เคารพสภา
อย่างไร. เรื่องเขาพระวิหารรัฐบาล
ยังไม่คิดทำ เข้า ซืออาโต เพราะ ถือว่า
เพื่อนบ้านกันและตามหลักซืออาโต เขา
ยืนยันสหประชาชาติ. ถ้าหากมีการ
พิพากษาแล้ว รของกงสลด กันถือน ถ้า
ไม่สำเร็จจริงไปองค์การโลก. ครั้น
เรื่องเขาพระวิหาร รัฐบาลมีนโยบาย
ระลอกกลกับยัคคีแต่ เชื่อว่าไม่ถองถึง
องค์การโลก.

แม้กรมหมื่น ๆ ระทรงเอาน้ำเย็น
ลูปแก่ ส.ส. เดียว ๆ ก็เพราะ ไม่ยินยอม
กับ ระบาย ความ ข้อใจ ใจ คือ ไป อีกว่า

คำพูดของกรมหมื่นสนธิสัญญาชกกับเข
กันนั้นตัว ปักีสถานก็ควรจะให้เขา
พิจารณาถึงเอง ทำไมเขามา ลุกพิภพ
เราด้วย แดงไปแดงมากี่ครั้งว่า
ซืออาโตจะไม่ไปประชุม เพราะในนี้
สุดท้ายก็กลืนสหประชาชาติ แล้วเหตุ
ใด เรา เรา ทำสัญญาในกลุ่ม ยาง
ประเทศ เขาจะว่าเราคนในรณกร
เขา แต่กระนั้นก็ยังไม่ดีกว่ากลืน
ประชุมกันทั้ง ๆ รัฐบาลได้ทำเน
นโยบายต่างประเทศนั้นจนลวม... แต่
เอ! ชักส่ง นนโยบายของ รัฐ ที่ไม่
เกี่ยวข้องแต่เกี่ยวข้อง.

กรมหมื่นทรงวินนากรกว่า ส.ส.
คนเคยเขาไปเกิดไปใหญ่เสียแล้ว จึง
ควรสอด้วย ไม่ใช่อันจันกรณพิพาท
ถ้ามีขึ้นควรใช้ระบอบสันติวิธี ถ้าไม่
เราจึงไปถึงสหประชาชาติ. รัฐบาลมี
ได้ทำเนนโยบายเกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกัน
ว่าทำเนนโยบายนั้นจนลวมลวม. ที่
ว่าไม่พึงเสียประชชนก็ไม่จริง อย่าง
เช่นการห้ามสันติกัน ยุทธ ย้าย นัก
พึงเสียประชชน จึงไปประกาศ
เลิก นโยบายเป็นเช่นนี้ของเขรให้ถูก.

**ต้องได้เนมาคิดหาเพื่อ สรุป
แล้ว ส.ส. วังเดบ ก็ถูกมาไปตาม
เลย!**

แก้ว นันดร

□ วิทยากร

ต่อจากหน้า ๒๔

ที่งานที่พูด เครื่องไฟฟ้าทำงาน
ทันทีที่โดนสัมผัสก็ดับเสียง เมื่อ
มนุษย์ออกคำสั่งให้ทำอะไรระบบก็
ตามอย่างอัตโนมัติทันที โดยผู้
การังกำลังเครื่อง ไฟฟ้า ที่นัก วิทยา
ศาสตร์รู้จักดี.

**ในสายตา ของ คนไทยเราก็ค
กันเห็นไปว่าเรา "รอบรู้" ทั่วขึ้น
สิ่งมหัศจรรย์จริง ๆ แท้จริงด้วย
ในอเมริกา นั้น เวลาในงานกลศาสตร์
ทำงานการังหุ่นยนต์เขา กำลังเพื่อ
และไปแพร่หลายอยู่ในหมู่เด็ก ๆ มาก**

แต่ปีกลาย ก่อนที่ "รอบรู้" จะนำมา
แสดงภาพยนตร์

นักเขียน น้อยคนขึ้นสูง ของ สหรัฐ
บางรัฐ ได้มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่.
ให้ศึกษาและค้นคว้าสร้าง "ผลิตภัณฑ์
ทางกลศาสตร์" ทางของนั้น ไทยก็
ให้มีความภาคภูมิใจกับไทย เพื่อที่จะ
ให้มีความถี่ใจ และปรากฏว่าวิธีนี้ เกิด
นักเขียนสนใจมาก. ใช้เวลาว่างของ
เขาช่วย กันสร้าง หุ่นยนต์ กัน ขึ้น ได้
หลายตัวแล้ว โดยอาจารย์วิทยา
ศาสตร์ของเขาเคยควบคุมทำมา ๆ เ
นั้น.

**โรงเรือน ไฮสปีด แห่ง เมือง
ฟิลาดีเฟีย** เมลเคาน์ตีนักเขียนชายวัย ๑๖
ชื่อ โรเบิร์ต กิลล์สมี และ ไมเคิล ชมิ
ลิวส์วัย ๑๗ ได้ช่วยกันสร้างหุ่นยนต์
ไฟฟ้าขึ้นตัวหนึ่ง ให้ชื่อว่า "Thinker"
สามารถเขียนหนังสือธรรมดา ๆ ได้
ถูกต้อง ก็กลืนขบกลืนขบขบขบ
แปดเคอร์รี่ ทอยก็กลืนของมนุษย์
ก็ให้ ผลการสร้าง "Thinker" ได้
สำเร็จ ช่วยให้นักเรียนชายทั้งสองได้
คะแนนพิเศษยอดเยี่ยมไปหลายปีแล้ว
หุ่นยนต์นี้สูง ๒ ฟุต ลำตัวกว้าง ๓ ฟุต
ใช้สมองไฟฟ้า คุม กลไก ตัวหวั
ให้ระลอกตัวหนังสือ ขยับมือให้เขียน,
และเคลื่อนไหวได้ ยังกดกลไกให้ออก

เสียงเป็นคำพูด เมื่อสมองไฟฟ้าได้รับ
คำสั่งเสียก็ทำตามคำสั่งรับเข้าไว้
เรือน ทั้งสอง สัน เจริญ ล่น สร้าง หุ่น
ยนต์ตัวนี้ไป ๑๒๐ ดอลลาร์ ใช้เวลา
สร้าง ๕๐๐ ชั่วโมง ตัวข้างกลไฟฟ้า
๒๐๐ วัตต์ เล่นงานกับกลไกวิทยาไว้

ในห้องทดลองวิทยาศาสตร์ ของ โรง
เรือนฟิลาดีไฮ ไฮสปีดกล ศาสตร์การ
อดเฟรคเอ. ลิส อาจารย์วิทยาศาสตร์
กล่าว อย่างภูมิใจว่า ผลงานชิ้นของ
นักเขียนทั้งสอง ทำให้นักวิทยาศาสตร์
ชั้นปริญญาตรีต้องเอาใจไปเหมือนกัน.

หุ่นยนต์อีกตัวหนึ่ง. นักเรียนชาย
อายุ ๑๑ เรือนหนึ่ง พ่อชื่อ โรเบิร์ต
๒ เดือน สัน ๑๐ ดอลลาร์ ให้ชื่อว่า
"Robotics" หุ่นตัวนี้จะเขียน
และให้ข้อมูลก็คิดค้นสร้าง ๆ สักปอส.
เดือนละ ๓๐ ไปที่ต่าง ๆ ทั่วบริเวณ
เรือนอันเป็นเพื่อนใกล้ชิดไปเรื่อย ๆ กับเข
ตามหาได้ อีกตัวนี้อาจเป็นหุ่นเรียน
สร้าง ๆ แบบอื่น ๆ อีก ๆ ว่า ทำเพื่อ
โยนครั้งนั้นก็ได้.

**นักเขียน ชาย ชื่อ เวอร์ซาล
ครอสส์**วัย ๑๗ สร้างหุ่นยนต์ตัวเล็ก ๆ
ให้ชื่อว่า "ทีก็กลกับทริสเทส" เขา
ตัวนี้ช่วยแสดงสว่างเข้าไปทำ ให้กลไก
ไฟฟ้า ในร่าง กาย ทำงาน ความหนัก
ถ้าไปเจอเขาก็ให้เขามาเก็บเขียนอัน
"ชีวค" จนกว่าจะถึงแสงสว่างจึง
นั้น" ขึ้นมา มีภาพก็วิเศษเคลื่อน
ไหวไหม หุ่นตัวนี้ไปไกลได้มาก
แมยวิทยุ. แต่อาจใช้แสงสว่างเพียง
อย่างเดียว.

นอกจากนี้ เด็ก ๆ นักเขียนที่
ยังคิดค้นสร้างหุ่นกลของตนได้เล็ก เคย
ทดลองดูด้วย โดยใช้น้ำมันผสมกับตัว
วัด แอร์ค ๒-๓ หยด เมื่อเขียนนี้ก็
จะเกิดเป็นแสง ยิงได้ไกล ๔๐ ฟุต.

คราวหน้าลองค้นคว้าเพียง ขึ้น
ลองจากสมองเล็กๆ ของเด็กอเมริกัน
ทำของ. อาจช่วยให้ออกของอเมริกัน
มีอายุขัยที่มากขึ้น ๆ ขึ้นอีกมากใน
อนาคต.

นอกจากนี้ นักเรียนบางคนยัคคี
ค้นสร้าง "สมองไฟฟ้า" ยัคคีระไฟ
ไฟที่กลไกไฟฟ้าโดยไม่ ต้องควบคุมด้วย
มือมนุษย์ เพียงแต่ออกคำสั่งด้วยเสียง
เท่านั้น สมองไฟฟ้าจึงรับคำสั่งเสียง
ไปควบคุมกลไกไฟฟ้าในเครื่องจักร รถ
ไฟเอย

**ใน ห้อง เรือน ของ โรง เรือน
ฟิลาดี** เมลทุกซอกทุกมุมเวลานี้ เต็ม
ไปด้วยผลิตภัณฑ์ทางกลศาสตร์ ที่นัก
เรียนสร้างขึ้นเอง ศาสตร์การประดิษฐ์
กล่าว อย่างภาคภูมิใจ ในละ มั่น ไว้ว่า
(อ่านต่อหน้า ๓๑)

บุกวิชัยบุตร

คลื่นน้ำ

ต่อจากหน้า ๑๕

หรือประภาคเป็นเขต อันตราย ก็เพราะเกรงเสียงร้องแสบแตก เกเซว่า หักไว้ หักดูน ราก สหพันธ์ คอคนนการเมืองขึ้น ลอยโอกาสจากกรรมกร เหล่า นั้น สำนึกงานของสหพันธ์และ หองประมุข อยู่ชั้นบน คึกคักอยู่ ชนกลางโคมขึ้นโคมยก ๆ

กรรมกร ๑-๘ คน ยืนกลุ่มกัน อยู่ ที่หน้ากรรมาสำหรับยกประภาค ขึ้นอง หล่นออกไปพวกลูกเมียของเขา ๒-๓ คน นั่งอยู่บนม้านั่งข้างเฉลียง.

เราถามหาทีม ความประทับใจ หัว หนักกรรมกรโรงงาน และพบเขาใน หองประชุมลุกไปบนอง สีหน้าของ เขาตื่นเต้นและขี้เขิน ที่โทพยกิน

“ก็แค่ลงไปขอความ ช่วยเหลือ หนงสี่ฤดูคุณก็วันแล้ว ไม่ได้เจอกัน อีกเลย” เขาจับพนักมือ โยนปากที่เกลี้ยง อกลา ทำให้อาตมาหม่นกว่าวัยมัน ๓๐ ชึ่งเป็นอัยยจิง.

“คราวนี้ถึงคราวผมต้องขอ ให้ คุณช่วยบ้างละ” ข้าพเจ้าบอก.

“คงไม่ใช่ สามีก็ ผู้แทน?” เข็ม หัวเราะ “คุณพระช่วย! ขอผลึกไปชาติ หน้า เมื่อสวดหาทางนอนไม่ได้” ข้าพเจ้า หัวเราะตอบ.

“ผมรู้ว่าไม่ใช่เรื่องนั้น” สีน้า ของทีมเปลี่ยนเป็นจริงจัง “ผมรู้ว่าคุณ มาเพราะเรื่องอียกรงาน แต่ทำไมไม่ ไป?”

ข้าพเจ้าโยกมือ “ซอห์นไม่ เป็น ไว ไม่มีอะไรจะจำเดินไป สำนึกผม ไม่มีมืออะไรเหมือนกันเร็วเกินไป สำนึก หนงสี่ฤดูของเรา ประชาชนกำลังมุน ข้างเขียนระบือผม เราถือการบั้ง กว้างนั้น ค่วน และผอมยากก็หันถือ

หรือยศรผ่านเข้าไปในโรงงานที่เขา...”

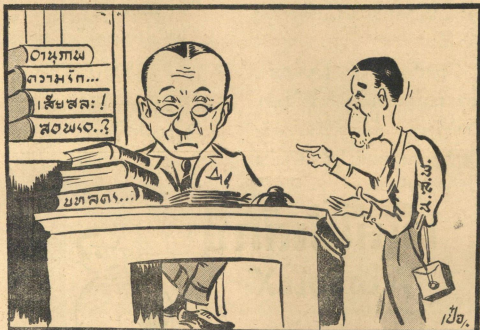
“เพื่ออะไรกัน?” เข็มเลิกคิ้ว อย่างอครรวกไว้.

“ทางสำนักงานต้องการเรื่องของ ชีวิต และความเป็นอยู่พวกกรรมกร ในนั้นสัก ๒-๓ คอลัมน์ คิดว่า คุณคง รักการได้”

เข็ม ความประทับใจ ฟังพนัก ชนง ักทอยว่า.

“คุณ เห็นจะต้อง พยายามในเรื่อง นั้น”

“นาย?” ข้าพเจ้า ร้องพนักเขา



“เมื่อไหร่จะปล่อยที่เด็ดเสียทีเล่าครับ!”

“ผมคิดว่าคุณเป็นใหญ่ เพราะเห็นหัว หน้าของพวกมันเสียอีก...ผม...”

หญิงสาว ผู้หญิงเกิดออกมา จาก หังดังกล่า ในชุดที่หล่นผ่านม่านนี้เอง เข็มเขี่ยขึ้นว่า.

“คุณเคือนควีน...”

หล่นหลุดจากที่ แสงสว่างที่ส่อง เข้ามาใน ห้องนั้นไม่มาก พอที่ ข้าพเจ้า ระวังเกะเห็น ะไรได้มานาน นอกจาก ว่า หล่นค่อนข้างคล้ำ ผมดำ สวมแว่น และวางสลวย

เข็มบอก ต่อไปว่า “นี่คุณลคร วุคิซัย แห่ง หนังสือพิมพ์ ‘ชีวิตใหม่’ ยอการขอพบคุณสักประเดี๋ยว พอมี เวลาไหมครับ? แต่เป็นฝ่ายเราเสนอ

ผา.”

“ฝ่ายคุณ!” ข้าพเจ้า หัวเราะ “ผมไม่ได้เป็นฝ่ายใคร ผมไปกันเขื่อน ข้ามเท่านั้น”

หญิงสาวนั้นก็มีศีรษะนิก สีน้า

ของหล่นอยากที่จะอ่านออก แก่เมื่อ หล่นพุก ข้าพเจ้าก็โต้แกระกลังไป เพราะ ความโงะหะที่ ของ เสียง ซึ่งไม่ คึกกว่าเกียมนได้สถานที่นั้นนั้น อ่อน หวาน สุภาพ เติบโต ด้วยอารมณ์ ชื่น และชื่นแซ้ง.

“ทำไมถึงไม่ เป็น ค่ะ?” หล่น คึงกระทุ

หูของ ข้าพเจ้า ยัง กว้างไป ้วย เสียงหวานของหล่น ชนงที่ทอย.

อย่างใด ในขณะนั้นเองเสียงกริ่งโทรศัพท์ บนโต๊ะใหญ่ที่ตั้งขึ้น หล่นหนีไปทุกที และตอบ ข้าพเจ้าด้วยโอกาสสั้น ๆ จิตราตนา ห้อยอย่างเต็มตา แม้กระนั้นเมื่อหล่น พุดบ และหันมาพูดก็ยังไม่ทราบช อ้นมาอะไรได้ นอกจากว่า ๓ ที่หนึ่งก็โต หรือภายในร่างอันสะอาดนั้นเอง แสงไฟ ชึ่ง ความ ราม ความ รังไร ไร อย่างคุตเคตและ อย่างเพราะมาในฤก

โดยรูปโฉมไม่พรวน หล่นอาช ไม่มีอะไรเป็นที่สุดคาเดือดใจ มากนัก นอกจากผิว ที่ละเอียดซึ่งกรับแคดเป็น แห่ง ๆ หม่นดำ แก้มที่แดง โบนที่ เกอียงเกลา และนัยน์ตาที่ขึงเหมือนน้า ทล.

จนกระทั่งหล่นนั้นได้ ปากก็เลื่อนเข้า กรัง แต่บางละเรื่องไปตัวอีกที นอกรท สกักรัสภา และสวดสักรัสภา พร้อมกับช นาทักข้อยอก ๆ เรือนเดียว ไม่มีผิดและเชอ วัชชศตกรังเจือปนอยู่ ๒ ที่หนึ่งก็โตเลย.

ข้าพเจ้าเอ่ยขึ้นว่า “ผมอยากจะ ขอยศรผ่านสำหรับผม และช่างภาพ เขาไปโรงงานที่ ๓ สักหน่อย เพื่อ เสอชีวิตและความเป็นอยู่ของกรรมกร ในนั้น ตามที่ทางสำนักงานต้องการ”

เคือนฉาย วัยนกลิดถาวว่า “คุณ เป็น สมาชิก ของสหพันธ์ หนังสือพิมพ์ หรือเปล่าคะ คุณคึกคัก?”

ข้าพเจ้าตอบว่า “อ้อ,เปล่าครับ ทำผมจะต้องเป็น ไม่เห็นสำคัญ ะไร?”

สีหน้าของ เคือน ฉาย โกรธ เกะริบ

และวิ่งจิ้งจันมาทันที.

“ในกรณีของเรา ดินนเกรว่า จะสำคัญมากที่เคียวจะ เพราะ ว่า ดินนจะ ไม่ยอมให้บัตร ผ่าน เข้า ไป ใน โรง งาน แก่คุณ...” △

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เลือกสินน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๑๑

เปรมเคินจะไม่ที่ศาลาทัพที่ เข้าใจ ว่าพอถึงแม้กระนั้น ประนีประนอมในคนหนุ่ม นั้น. เขาเทียมมอคนทั่ว เห็นแก่ หล่งคน ไม่เห็นพอกับแม่เลย เปรม วิญจาวมาเข้าไว้ด้วยความสงสัย ทน โทนเข้าใหม่ คึกคักคน ทั้ง ๆ ที่หน้า เห็นเข้า จึงจะเชื่อว่า

“โอ้เปรมมาแล้ว”

ทุกคนหันมาทุกที ในคอนนั้นเอง กลุ่มคนเล็กแยกออกเล็กน้อย เปรมจึงมี โอกาสเห็นร่างซึ่งอาจไต่ด้วยเลือกสอง ร่างนอนเคียงกันอยู่บนพื้นศาลาที่ยกสูง จากดินแค่นี้เอง เขาผมปรกเกือบกึ่ง คอขึ้นครึ่งลงอยู่กึ่งๆ นายปลุกนั่งมอง ดวง ที่เขามองแม้ยังเกิดเกล้ากำลังนอน แน่ซึ่งราวกับปราสาทชีวิตจิตใจ

นายมองวัยเด็กเข้าอีก แชน เปรม แล้วพูดว่า

“เล็งไม่ต้องเสียใจ. ทำใจให้ดี.

ข้าจะช่วยบรรเทาในทุกข์ให้”

คำว่าศพที่เข้าไปในหัวของ เขา. เปรมถลาลงไปในวังของพ่อ กับแม่. เขาเห็นคนละสิ่งเหมือนถูก สะกดจิต. ร่างอันปราศจากชีวิตของ นายปลุกมาวางนอนหน้าตาหลับ ไม่สนิท กลับกับมีหัว อยู่ข้าง หลัง ที่หน้า ออก หน้าทั้งสองเค็ม ไป ด้วยวาระสุณเป็น เลือดเคระระกรังไปทั่ว สำหรับ ศพ นายปลุก มรณะ กระ สุน อกรอยเหงาครวญมาท คือเข้าทาง ท้าย หอย ระ เป็ด ออก ที่ แก้ม ขาว. เพียง แผลด กรรขี้ แผล นึก พอง แล้ว สำหรับ การ ปลิด ชีวิต ของ มนุษย์ที่ ไม่มีทางจะต่อสู้กับกันตัว.

ความตื่นตันที่ อัดแน่นอยู่ใน ออของเปรมได้เบ่งตัวขึ้นถึงขีด สุด. เขาพุ่งลงกับเท้าของพ่อ กับแม่ซึ่งอยู่เคียงกัน แล้วก็ สะอึก สะอื้น อย่างไม่เคยเสียหน้า ตาเลอ ในชีวิต เทียงยลลับ ของ เขา.

ทั้งศาลาโลมามีใครพูดอะไร คง มีแค่เสียงสระของเปรม. ยี่สิบยี่สิบ สันคนไป ก็ระเหว้าว่า ความตาย เป็น สิ่งที่ไม่พ้น และยิ่งเห็นความตายที่ ออก็ขึ้นอย่างฉับพลันไม่มีทางจะเกรี้ยว มกัไปได้นั่นเช่นนี้ เปรมก็ไม่มีทางจะหัก ท้ามความโศกสลดใจได้เลย.

เมื่อเวลาได้ผ่านไปแล้วทุก ๆ หายม่ง มาก ก็เกิดเข้าไป โกลี เปรม, วางมือลงบนเข่าแล้วก็พูดว่า

“โอ้หลานชาย น้ำคำมันไม่มี

ประโยชน์หรืออะไร. เอ็งเป็นลูกผู้ชาย ไว่ลาชีวิตหลานชายเอ๋ย!”

เปรมยังคงเหมือนมีไฟไหม้. ลาย ลูกผู้ชายนั้นหรือ. เจ้ามีอยู่เต็มหัว. น้ำ คำไม่มีประโยชน์. ร่างของนายม่ง ระอื่อให้ งานคำ เป็น เลือด พอกแม่ ก็ระเหว้าขึ้นมาอีกไม่ไ้. ผู้ใดที่เห็น ทั้งสองวันวันนั้นเขาไปเสีย สดุดีสาบ ไปในแผ่นดิน ะไม่มีอีกมาประกบ ประครองเลี้ยงเขาให้รอคอยได้อีก. ต่อ ไปนั้นเมื่อเห็นหน้าของเขาคือต้องเล็ง คอวัง ต้องขึ้นชนและถูกปลุกขึ้นเข้า ที่มรลัมมอยู่รอบข้าง. ขึ้นขึ้น...ขึ้นขึ้น ขึ้น! ขึ้นอย่างถูกผู้ชายออกสามศอก... ขึ้นเพื่อจะ ให้รอค ชีวิตอยู่ใน ทะเล ของ ชีวิต...ขึ้นเพื่อจะถูกยืม...ได้นคนเข้าพ่อ จำแม่!

เปรมเป็นคนที่ ไม่ต้องการ ถานเรื่องจากใครเพราะเขาได้คิดว่าเหตุ โศกจากเขา ซึ่งทำให้แม่พลอยตาย ไปด้วย. คำว่าระเหว้าไปจากหน้าที่ย่าน

VELOSOLEX

รถจักรยานยนต์

ขนาดเล็ก ทนทาน

รูปสวย

กินน้ำมันน้อย

100 กม.

ต่อ 1 ลิตร

เหมาะแก่นักธุรกิจ และ การค้า

บริษัท บุรุษาสากลเทรนนิง จำกัด

อาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน โทร. ๒๐๑๒๔
เลขหมายจดทะเบียนในประเทศไทย



ใบ-สปีดตา

แล้วเกิดอีกขึ้น. เขาคืออยู่ในใจ เปรมกับคนเลวขึ้นเข้านัก แล้วก็ หันหลังคนคู่ไปทุกทีท่านพระครูสังข์, พระแท้ก็พอเขาขึ้นข้อ.

พอผ่านหอรบจึง โกลีรังถึงทุกที ท่าน พระครู. เปรมก็โค่นเสียงร้องเรียก

เขาว่า

“พี่เปรม”

เขาเห็นไปทางเจ้า ของเสียง กันที่ ส่วนน้อยหน้าแต่มีผมประยา แต่ัง เครื่องแขวนนกเกียน วยเค้นเข้ามาหา แล้วถามว่า

“พี่จะไปไหน”

“ไปหาท่านพระครู” เปรมตอบ อย่างแทบไม่รู้ว่าพูดอะไรออกไป.

“พี่เรื่องเลวหรือ”

“เรื่องอะไร”

“เมื่อคืน. เรื่องที่ขงกันนะ”

เปรมหันไปทางศาลา เห็นคน ยี่สิบคู่ที่ห้อยงึกเกลออยู่ เขาเห็นม่ง อยู่ประเดี๋ยวเดียว. ระเหว้าหน้ากลอนมา.

“ยังไม่รู้ อะไรอีก. แต่มีนักเภา ไม่น่า. กับก็มี”
“คนเห็นตอนยักนั้น” กับก็มีพูด เสียงสนคล้ายกับควมสยดสยองยังคง คงค้างอยู่ในใจ.

ลูกทุ่งสามรามาโกไหนก็ สย เท้าเขามาถั่วหนึ่งแล้วถามว่า

“เห็นอะไร? เล่าไป, กับก็มี.”

เด็กสาวอายุ ๑๕ ปีเงาะเต็ม สี หนาซัดไปเล็กน้อย คล้ายกับเกิดควม หวาดกลัวที่คือหวนระลึกถึงเหตุการณ์ อันโศกเหยนั้นอีกครั้งหนึ่ง. ริมฝีปาก ของกับที่มีสนอย่างประหลาด. สะอึกใจ ตัวเองอยู่ประเดี๋ยวหนึ่งจึงเริ่มเรื่อง.

“คนไปซื้อของให้แม่ที่ร้านก็กระ แล้วโดนกลั่นมาขึ้น พอผ่านบ้านขุน พคนไปไหนหน่อย ก็เห็นคนจวราเกินมา ก็หน้าปลุกน้าว่ง”

“เก็บก่อน” เปรมสวนเขานักที่ “ยังนักไหน? ไม่ไปใช้ที่ ย่านฉัน คอช หรือ?”

“ไม่ใช้ที่ย่าน. ฉันรู้ที่หลังว่า คำว่าไปใช้ที่ ย่านปลุกน้าว่ง มาจาก บ้านเก่าแก่เล่า. ท่านรองก็ไปด้วย.”
“บ้านเก่าแก่เล่า. ทำไมไปใช้ ที่ย่านเก่าแก่เล่า?” เปรมถามอย่าง งงของ.

“เห็นเขาพูดกันแต่ที่ว่า น้ำปลุก กับน้ำจวง เขาเงิน ไปคืนเก่า แต่สาม หมัน. เพื่อกะเอาพี่เปรมออกมาราก โรงพัก แต่เก่าแก่กว่าน้ำจมน”

“อะไร, ก็ได้ยินมันพูดกันสาม หมันเท่านั้น. ใช้ก้านี่จะเอาไปจวง ที่คืน.” เปรมสวนเขานักที่ “อ้อ, แล้ว มันจะเอาไปใช้ให้หัวหมันหรือ?”

“ก็เล่ากันอย่างนั้น. เจ้าเก่าเล่า เขาจะเอาให้ใช้หัวหมัน. น้ำปลุกโอรอ ก็เลยกระเจ้าแต่เจ้าที่หนึ่ง ท่านรอง

ဟုကၢ်ဃ်ဃ်ဃ်ဟံ

เปรมจึงหันหน้าทิ่ม แวตาคิ้ม
ไปท้วยความแครงเคียว.
“เล่าไป.”

แกไปซื้อหมอกคนหรือ. ตำรวจ

ขืนมีกันศาลอยู่ข้างไปหน่อย เลยไม่
ไต่ขึ้น. แค้นน้ำดวงหันหน้ามา. ทำ

ระคมยิ่งกันใหญ่. บึงน่าน้ำตวงเงียบ

เปรมยศวเบนชก. มอگانเนน.
มอชยศวทงงอามว

ณบณชยขางตนคาลวมณนจน
๑๑๑๑ ๑๑๑๑๑ ๑๑๑๑๑๑ ๑๑๑๑๑๑ ๑๑๑๑๑๑

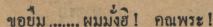
เบรมยงคกงขนนงอน. ไมพุกอะโร
๒

โดย เอลดว๋อ่นไ่ในตลวงบ่เรียนชวด

“แล้วพี่เปรมจะทำอย่างไรกับศพ?”

“ศพ. อ้อ, จิ้งซี. นี่จะทำยังไง

กน? ชวียกนคคหนอยเอะทยมท.ทง
 เนอทยกมอยหยาบท. คาสยเหวอ
 ไมพอ. เมอทยกกว่าจะไปฝากศพท่นพว



“อย่าคิดว่า. เจกกงมันไม่ให้
หรือ. มันไม่เชื่องเปรี้ยวแน่ ๆ. แต่

ก็...ก็กรอด้วยละสิบ. พี่เปรมสู้ไหวหรือ
เขาขงงกกว่า. อันจะไปพอกกับแม่."

“อย่าเลยทบทม. ไม่ก็หรวก.”

“ไม่เป็นไร. แม่ฉันใจก็. แร

พูดเมื่อคืนว่าส่งสารพ่อบรม."

นั้น เปรมก็พูดไม่ออก. เมื่อเห็นเข
นั่ง ทักษิณก็ถือโอกาส แยกทาง ไปน้
เพื่อพอกัยแม่เรื่องเงิน เปรมจึงเดินค
ไปจนถึงภิกขุท่านพระครูสังข์. พอเห

“มาเรื่องศพไซ้ใหม่. ไม่กั๊ง
ห้วงหอรอก, เปรม. วัชรเจกัโ. นั๊กมอก
สั๊เหว้อเขาไปแล้ว. เขาฝังไว้ก่อน
แล้วก็หลั่งสวกวใจจึงค่อยเผา.”

เปรมกมลสงคราม แล้วยกนาง
 ลักคณคณจนทุกไม้ออก เขานางนงนุช
 จนท่านพระศรพทศไธ

“โคงก็ไม่ค้องท่วง. ทางวคมี

โลงเก่า ๆ อยู่หลายใบ. เขาไปตอก
ซ่อมเสียใหม่ก็พอประทังไปได้. ไปพบ
สีกุ๊เหว้าคนหนึ่งเขาเสียใจที่จะให้ช่วยกัน."

เปรมกมลสงคราม
“ผมก็ชอบฟังหลวงนาครบ. ผมก็
ตัวคนเกี้ยวแล้ว.”

พอตะวันตกดินก็พลกึ่งหลมได้เรียบร้อย
สี่ห้าเหวอเมืงชวนเปรมไปกินข้าวที่บ้าน

เพราะรู้ว่าเปรม คงไม่มีจิตใจกลัวยัง
หุงกินที่บ้านซึ่ง คงจะเต็มไปด้วยความ
ว่าเหวอเคียวคาบ. ระหว่างที่เข็ญฉาว
กนอยุ่ที่เลอกลึงเวียน สัปเหวอเมฆ
ถามขึ้นประโยคหนึ่งว่า

“พอแม่เข็งก็ไม่มีแล้ว. เข็งจะ
ทำอะไรกันนะ, เปรม?”

เปรมเคียว ขาว นิง อยุ ประเคียว
หน่งจ้งไคตอย

“ก๊องจะต้องปล้นเขากินแะละน้า
เมฆ. ฉันก็ไม่ทำอะไรเหลือแล้ว. น้า
จงปล่อยมันไป. แล้วมันก็จะยกเขาไป.”

“อย่าเพิ่งใจเลียบ” นายเมฆพูด
อย่างปลอบ “ลูกผู้ชายมันต้องหนักเอา

ไว้. เขาไปซื้อตัวมัลในกรงเอาใหม่ละ
ไอพินมันก็ไปขึ้นหนึ่งแล้ว. มันว่าเงิน
ครึ่งสิ."

“ก่อนหน้า” เปรื่องพูดแล้วก็
 ขำหัวเราะไป. คุยหนึ่งก็ถามขึ้นว่า “เฮ
 น้าเมฆ, คอสีท ทรายควายกับ น้าเกียเฮ
 มาจากดงผีเสื้อแล้ว. ยังอยู่ไหม?”

“ยังอยู่. เชิงถามทำไม?” สัก

เพื่อเมฆตามอย่างตงสัย.

“เฮ้ตา. มคนมาตามชช
“จ...”

“เพื่อนตนเอง. เขาให้หารอย. ถัด

น้ำระชายฉนั้นจะเอาไปขายให้”

ว่าห้าร้อยบาทควรจะพอใจหรือไม่ ถ้า
จริงดังว่า

“จะซื้อแพนหรือ? ถ้าแพนก็ตกลง”

ไอ้เสื้อแฉ้วมัน ไช้เซมาตาย ทิวักครา
นั้น ข้าก็ลาภหลายอย่าง. กุ่มคำนี้
๔๔ ๔๔ "

หลังจากที่น้ำพริกปลาได้หมดเกลี้ยง
ไปแล้ว การกินก็ต้องยกเลิก. นายสมน
ไปในห้องนอนหยิบปืนสั้นที่สร้างด้วยมือ
โทมมาพร้อมด้วยกระสุนสิบกว่านัดยื่นให้
เปรมแล้วตามว่า

“เขาจะวางเงินให้เมื่อไหร่?”
“ทันที.”

“ให้มาวางกันตอนนี้ก็ไม่ได้หรือ?”

เปรม ทำท่า อึกเอื้อน แล้ว ก็ ตอบ
อ้อมอ้อมว่า

“มันไม่กล้ามาพรอกน้ำเมฆะ. มัน
ไม่เชื่อนะอย่างเงา.”

“ไม่ใช่คนอย่างเงา? อ้อ, เขาใจ
นี่เองไปแถมมีเพื่อนเป็นไอ้เสือมากังแก่
เมื่อไหร่?” สิบเห่รอเมฆะหัวเราะใน
คอแล้วพูดต่อไป “พรุ่งนี้โกโหมเงิน?
ถ้าโกโหมเงินก็ตกลง.”

“พรุ่งนี้โกแน่. ฉะนั้นเอาหม้าให้.
น้ำไว้ โหมนเถอะ.”

นั่งคุยอยู่คุยอยู่ใหญ่ เปรมก็ลา
สิบเห่รอเมฆะ ไปพรอมควยมัน และกระ
สุนเสียสามนัด. เขาคืนออกไปจนพ้น
แสงไฟ แล้วก็วกกลับไปทางซ้าย.
แม้จะมืดเหมือนเขาค้าง แต่เปรมก็ทำ

ทางให้ก็. คุ้ยเขี่ยเขาก็คุ้ยเขาไปไม่ถึง
หลุมของพ่อแม่อึ้งก็เกิดกลัว. ลูกทุ่ง
สามพราน นั่งลงแล้วก็รวบรวมสติ
หลุมศพทั้งสอง. ไม่มีน้ำเกาะไหลก็
ไปอีกแล้ว. เขามีแค่ความตั้งใจ
มันคงที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อความ
ธรรมดาที่เขาไม่สามารถหาได้ วก
คว่หลังตื่นในเลมูกทุยทุย.

เปรมนั่งหลับตาพนมมือ นั่งอยู่คุ
ใหญ่. เขาได้บอกกับพ่อและแม่ตลอด
จนตัวของเขาเองว่าเขายะ ทำอะไรต่อ
ไป เมื่อเขาได้เดินออกไปจากวัดชาม
เดี๋ยวนี้แล้วภายในไม่กี่นาทีนี้.

ลูกทุ่ง สาม พราน ได้สาบถล ไว้
ในความมืดของป่า. โลกนี้ ได้
มืดไปแล้วสำหรับเขา. แต่เขาก็จะ
เดินฝ่าความมืดต่อไปอย่างลูกผู้ชาย
ในเสือ. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในตอนหน้า)

ท่านจะไปต่างประเทศ

โปรดซื้อ

ตราฟ และ

เช็คเดินทาง

ที่

ธนาคารแห่งเอเชีย ฯ จำกัด

ไฮ-สปีดอาคิ

□ หัวทกกันชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๒

“เฮ่นข่าวหาเสียงพรรคการเมือง
เน่นาย ไคร่ทำมาไรเห็นภาพหมก
กุดอย่าง”

“เฮ่นยังนึกไม่เด่นซี้ ลงเห็น
กันหมกกุด อย่าง บัง ละคร ไคร่ เขาจะ
ยอม เวลาเขาเล่นการเมืองกันนะ เขา
เล่นกันด้วยซิ่นเชิงมากอยู่กัน กลมเก็ก
เกิดพวกเขาซิ่นซิ่นใจไม่ยอมเอ็กแซ
กันหรอก อัดอย่างพ่นเวลาหาเสียง
สมัยเขาถือถ่มมาร คุมขบวน ขากัน
กันด้วย พวกทำพลาททางก็ตายกัน
ไปข้างหนึ่งแล้วก็ถูกกวาดให้ถ่านไคร

เขาจะ ยอมให้ นายห้าง ส่งแสง ออกมา
เป็นภาพทักนะ ขวกรายที่ไปเกลี้ย
กล่อมมาขอรูหาเสียงนั้น คิวใหญ่
ผู้ใหญ่นานกลองเลาะของพรรคเงา
แถมไม่โกศเคินเซไปเข็นสั้วรับสงกับ
ผู้หญิงเสียวัย นายห้างซิ่นส่งแสงยัง
จ้องมัลกั่ หมกกัน เก้าเป็นผู้หลัก
ใหญ่ในการเมืองของเราทั้งหมด”

“นาย...นาย... นายกรบ โปลิศ
มากรบ”

“เฮ้! เรืองอะไรกันล่ะ? โธ่!”

“มา ตาม ชัย แดก นะ ซี้ คุ้ย นาย
แดก บัก มาส่ง เสี่ยง อีก กระ ทัก ครัก
โครมอยู่หรือครับ”

“อาท้าวร่วพุดดี เรืองอะไร
กันละคุณ วักก็ทักมาก็เคียว”

“มาเอาตัว แดกบ้านนี้ แดกครับ
เอาไปเก็บเสียบ”

“เกียตไหนไม่ทราบ?”

“ให้พยายายบ้านซี้ครับ เมื่อ
ครักมันเคย ไปส่งเสียงทวนกู่ซำโรง
พัก ค้าวร่วทำงานกันไม่ได้เลย เมื่อ
คืนก็ แหกปาก ร้องเพลง ฮาเส็ง กัอยู่
จนก็ร่วมสว่าง ส่งเสียงเป็นทิวาคำ
แก่ชาวบ้านถื่น ผู้คนไม่ยิน
หลยอันแนกก็เพราะ มันส่งเสียงมา

อยู่ตลอดเวลา อย่างนั้นมันเย็น
แน่แน เขาให้เก็บวักส่งเสียบไม่
เป็นเวลา พวกนี้หาตัวพวกอย่าง
ว่าแหละครับ”

“อ้อ...แปลกหลัก แดกก็มย
พุดกับหมยู้ดิดินหา เฮ้!ไรจะเป็น
บักวังวังแะ เฮ้!ถ้าจวังวังจะ
เมื่อ ตบ ก็เก็บ ขะ ตบ บักรับ ส่ง แสง
เขาให้แล้ว ะ. ถ้าไปจับเกี่ยวกับ
การบ้านการเมืองเสียบด้วยมา ฮะ!
โฮ่นับเอาเรื่อง สักอู้นั้นแท้ ก็
บักส่งเสียง ทวนกู่ ค้าวร่ว และ ยังจะ
เริ่มบักส่งแสงเข้าให้อีก เชิญเฮด
ไปเถอะครับ”.

‘ไซ-บาดาล’

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๑๓

ดูร ที่ ถูก เกตซ์ แร้ง งาน ไป โคนสร้าง
ถนนและอาคารต่าง ๆ คลอดกันทหาร
ที่เขาไป คุ้ยกัน อยู่ในภูมิภาคแห่งนั้น
ต้องเขี่ยขี้มูลคากเป็นอันมาก าน
เลิกมีค่า ที่กลาชาวญวนที่ทั่วไปในสมัย
นั้นว่า ถ้าใครไปเพียรขุดแล้ว ก็มี
หวังเอกรวมทุกสิ่งเหมือนไม้กลอยมาเท่า
นั้น ถัดก็พ่นเสียงออกไปทั่วทุกสารทิศ
เพราะฉะนั้น การที่ รัฐบาลใหม่ เล็ก-
แผนแคว้น “ย้ายเมืองหลวง” ไปอยู่
เพ็ชรบูรณ์จึงเป็นขึ้นโบกแสกทำความ
พอใจให้กันคนจำนวนมาก และทำให้
รัฐบาลใหม่ของ นายควง อภัยวงศ์ ได้
คะแนนเสียงมากประชาชนขึ้นประจักษ์
แฉก.

แต่ในทางตรงกันนั้น การที่รัฐบาล
ใหม่ได้ตั้งและจัดตั้งอยู่ในพระนคร เพื่อ
การคลั่งคลั่งพุดขึ้น เมื่อจะพูดที่ขมขื่นนั้น
จำใจเอกรังเสียดเสียขึ้นอันมากว่า การกระทำ
เช่นนี้เองจะบังเกิดมาเสียหอยกักรัฟที่ยะ
นัดและจึงต้องปะจาวชนเพื่อบรรเทาความ
ศาลเพื่อโคโรโงโง่า ทำขึ้นจนเวลาผ่านไป
และสยบคานก็เอออ รัฐบาลของควง อภัยวงศ์
อาจคิดว่าในระยะนี้ ประเทศไทยคงจะไว้
ความเชื่อเหลือจากกำลังฟื้นฟูกับจักรนิกร คือ

บทกวีนิพนธ์

อังกฤษและสหรัฐอเมริกาได้ แต่เมื่อสงครามพหุภาคย์ในเขตนานาชาติ ความเสียหายต่อทรัพย์สินและวิถีชีวิตของประชาชนย่อมหนีไม่พ้น

ข้าพเจ้า เป็น นาย ทหาร ฝ่ายเสรีนาธิการในชั้นนี้ ไม่เห็นหน้าที่ตกลงใจในการที่จะใช้แผนการนี้ ทางทหารอย่างใด มีหน้าที่เพียงแต่เสนอความคิดเห็นและชี้แจง แสวงคุณค่าและโทษของแผนการนี้แก่ประชาชนเท่านั้น การตกลงใจจะใช้แผนการนี้ใด เป็นอธิปไตยของผู้บังคับบัญชาสูงสุด ซึ่งในขณะนั้นก็คือ คณะรัฐบาลนั่นเอง

อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงแผนการสงครามของกองทัพไทย ในสมัยนั้นก็เห็นผิดก็ถูก อยู่ในฐานะ กองทัพยกสนามข้าพเจ้าประจำอยู่ ย้ายจากพื้นที่ซึ่งอยู่ใกล้แม่น้ำโขงที่ส่วนจิตรลดา ในกรุงเทพฯ อีกวาระหนึ่ง

จิตรลดาใหญ่ ในกองทัพบกสนามใหม่เปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกับวาระอื่น ๆ พล.ท. วี วิชิตสงคราม เสนอข้อการกองทัพบก ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้แทน พล.ท. หลวงสกลนิกักรโยธินตำแหน่งแทน ข้าพเจ้าก็พลอยได้รับตำแหน่งแทนซึ่งออกตำแหน่งหนึ่งก็เป็นผู้ช่วยเสนาธิการ ทหารบกฝ่ายเทคนิก ที่ตำแหน่งหัวหน้าแผนกที่ ๓ ที่เกี่ยวกับกิจการแผนยุทธการที่ยังคงกระทำอยู่ตามเดิม

เมื่อเริ่มรู้ ความยุ่งยาก ภายในที่นี้แต่อยู่ จางหายไปแล้ว "งมกูขุด" ของเราก็ดำเนินต่อไป.....

เช้าวันหนึ่ง ขณะข้าพเจ้ายังทำงานอยู่ในกองบัญชาการ กองทัพบกสนามแห่งใหม่ ในส่วนจิตรลดา นายทหารคนสนิท ของรองแม่ทัพใหญ่ ได้มาแจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า พล.ท. หลวงสกลนิกักรโยธิน รองแม่ทัพใหญ่ ให้เชิญข้าพเจ้าไปพบที่ห้องทำงานชั้นบน เมื่อข้าพเจ้าไปถึงก็เจอเขาอยู่ในห้องนั้น ก็พาท่านรองแม่ทัพใหญ่

อยู่ทำงานแต่ผู้เดียว ท่านยังพ่นคำชมกองข้าพเจ้า แล้วกล่าวว่า "ขอ-ในเวลานี้ก่อน ขอมีเรื่องสำคัญจะพูดกับคุณ"

พล. ท. หลวงสกลนิกักรโยธินเป็นความสูงใหญ่ เกือบเป็นนายทหารชั้นใหญ่ เคยไปทำงานและศึกษาวิชาการป้องกันและต่อสู้จากภายนอก ในประเทศฝรั่งเศส และฝรั่งเศส สมัยเดียวกับข้าพเจ้า ไปศึกษาวิชาทหารในประเทศฝรั่งเศส ขณะเราทั้งสองจึงคุ้นเคยและสนิทสนมกันพอใช้ ในสมัยนั้น ท่านมีฐานะ เป็น นักเรียน นายทหารชั้นใหญ่ พวกเราจึงได้หาว่าท่านว่า "พี่แก" ท่านผู้ใหญ่น้อยและอาวุโสแก่กว่าข้าพเจ้ามากก็เกือบ แม้ว่าเราจะไม่เคยร่วมรบด้วยกันด้วยกัน แต่ท่านเป็นผู้มีเลือดหัวใจ และมีความสนิทสนมและข้าพเจ้าเป็นคนที่เสมอมา

หลวงสกลนิกักรโยธินเป็นผู้หนึ่งในการกระทำการ ว่ารู้จริงมีความรู้ ความรอบรู้ในกลาวยุทธการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ เมื่อข้าพเจ้ายังสังกัดกองหน้าโคทำงานของรองแม่ทัพใหญ่ เรียบร้อยแล้ว ท่านก็ถามว่าจากงานที่กำลังทำอยู่ แล้วกล่าวว่าว่า:

"นคร-ว่ารู้อยู่ที่ลอสไปญิตีงานพิเศษทางด้านเมืองเชลลิส เมื่อสมัยท่านจอมพล เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดทุกหมกแล้ว"

ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบอย่างใด นอกจากจะรับคำว่า "ครับ" และไม่พยายาม

ที่จะชักใช้ต่อไปอีกว่า ท่านผู้มาจากโคร

"เนื่องจากลอสเคยทำงานที่สำคัญและพอจะเข้าใจของ ประเทศชาติมาแล้ว อารมณ์ของงานประเทศนั้นให้ลอสไปท์อีก" ท่านรองแม่ทัพใหญ่กล่าวต่อไปสละขยี้แว่นตากันสวมมูอยู่ "เวลานี้งานในคืนของเรา ก็หนักไปเป็นอันมาก เรื่องราวที่อะไรเล่าที่ฟังก็ไปนี้ เป็นความลับที่สุดของบ้านเมืองอะไรแพร่พรพวไฮใด ใครรู้ไม่ ก็เป็นอันขาด"

"ผมขอรับรองกับนายก็เคยของสมมอ" ข้าพเจ้าได้คำนับ

รองแม่ทัพใหญ่ ผู้มีฐานะสูงใหญ่ สมกับตำแหน่ง นั่งอยู่หัวของหมก แล้วจึงกล่าวด้วยใจว่า "เวลานี้ทางบ้านท่านยี่ก็ ผู้เล่าเรื่องราวจากโคก็คอกับฝ่ายสันติพันธมิตรกันนี้ไปมากแล้วคุณหลวงสกลนิกักรโยธินก็ไว้ร่วมมอด้วยสำหรับทางทหาร อยู่โดยนอกรีตตามงานประจำทางกันทุกฝ่าย เพื่อกู้ชาติของเรามาให้พ้นจากความวุ่นในสงครามคราวนี้"

ต่อจากนั้น หลวงสกลนิกักรโยธินได้ใช้ข้าพเจ้าฟังว่า ขณะนั้นฝ่ายอังกฤษและ สหรัฐอเมริกา ได้ส่งนักวิจัยไทยที่อยู่ในเขตนานการ "เสรีไทย" ในต่างประเทศและ โครซ การฝึกวิชา ทหาร และ การ ขนบแบบใดก็ใน เข้ามามีในประเทศไทยหลายคนแล้ว พวกนักทางตำรวจของหลวงสกลนิกักรโยธิน ควบคุมตัว ไม่ยอมให้ฝ่ายญี่ปุ่นเอาตัวไปให้เข้เป็นเชลย และ

พวกเสรีไทย เหล่านี้เอง ได้คิดต่อไปยัง ฐาน ทพของตัว พยมิคร ในประเทศจีนเคยและเกาะลังกา เพื่อให้ทราบว่ามีขบวนการ ก่อ คำน อยู่นั้นอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว ยี่นักกระร่วมมอคือฝ่ายสันติพันธมิตร เพื่อ

กล่าวถึง ทหาร ผู้ไป ออก ไปจากประเทศไทยในเมื่อโอกาสนั้นมาถึง ขบวนการเสรีไทยภายในประเทศ ที่กล่าวถึง มีนายปรีดิมนะย์กั ผู้เล่าเรื่องราวจากแทนพระองค์ ซึ่งใช้ชื่อรหัสลับ (โค้ดเนม) ว่า "รูธ"

(Ruoh) เป็น หัวหน้าใหญ่ พล.ท. หลวงสกลนิกักรโยธิน ซึ่งใช้ชื่อรหัสลับว่า "พูเล" (Polan) เป็นรองหัวหน้า การร่วมมือ ระหว่าง ขบวนการเสรีไทยต่อประเทศใดในประเทศไทยก็ให้หมายไปยังเชลยศึก ที่นายทหารอเมริกัน รากหน่วย O.S.S. เข้ามามี ชุมช้อน คำนับในงานอยู่ในกรุงเทพฯ แล้ว ส่วนทาง คำน อังกฤษ ก็รับ ส่งคณะนายทหารจากหน่วย Force 136 เข้ามามี ร่วมงาน กับ ขบวนการเสรีไทยใน ประเทศไทย ไม่ซ้ำกันหน่วยใด คน เหล่านี้ มี ใครซึ่งช่วย ขนากลัก ที่ คอก กอ กองบัญชาการ สัมพันธ์มิตร ในอินเดียและลังกา ได้สะดวกทุกขณะ เพราะฉะนั้นก็ยกขึ้นเป็นต้นไป ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือและประสานงานกันเพื่อปกป้องอยู่อิสระ ภาย นอก ชาติ ที่อยู่เสียไปนี้เอง หาก การขัด กระของผู้นำกลับคืนมาให้จึงได้ และในที่สุด รองแม่ทัพใหญ่ ก็ตั้งคำถามแก่ข้าพเจ้าว่า "เมื่อลอสทราบเรื่องราวเช่นนี้แล้ว ลอสควรจะร่วมมือกับขบวนการใหม่"

ข้าพเจ้าได้ตอบทันทีว่า "ผมเห็นด้วยมออย่างเต็มที่ เพื่อประโยชน์"

อัตราความเป็นสมาชิก โท-สปีดท์ หัวัวชอนาเจอร์

๓ เดือน (๑๓ ฉบับ)	๓๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ ฉบับ)	๕๔ บาท
๑ ปี (๕๒ ฉบับ)	๑๐๘ บาท

สำหรับพระนครและธนบุรี รับบริการจัดส่งถึงบ้าน หรือส่งทางไปรษณีย์ตามค่าส่งให้ถึงตามไปรษณีย์ธรรมชา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์พิเศษ

ທຸກໆຈັບເກີດ

รัฐมนตรีบางคน มีข้อบกพร่องภาคภูมิ และโดยยิ่งกว่า สัมผัสเจ้าฟ้า ในสมัย
สมัยบรรณาธิการราชวชิรเสียดอีก มีการให้ตำรวจฉกฉวยราษฎรไปไว้ที่นั่น
แล้วนำตัวของตัวเจ้าออกแทนกงเนนตน. ซึ่งแม้เจ้านายในสมัยสม
บรรณาธิการราชวชิรก็ไม่กล้าทำ.

พิบล^๕ของคว^๕ง ด^๕เหมือน^๕เร^๕องการ^๕เม^๕อง^๕ไ^๕ทย^๕จะ^๕ เป็น^๕เร^๕องส่ว^๕น^๕ ค้^๕ว^๕กัน^๕ไป

เสียหมดแล้ว และมีการเมืองชนวนพิฆาตพรกักกันตัวจวบจน
อันไม่ต่างมาก่อนชนวนหลัง เช่นเคยเป็นเพื่อนร่วมความทุกข์ยากกลา
กัน และมีการฟ้องร้องกันอีกในโรงทาสีง หากกล่าวถึงการเห็นว
พ้องไม่ระ เรืองยักการลงได้ ในมอถกพหุยาไม้อานวยให้ อย่าง

จะห้ามไม่ให้ลูกสมัน ทางเอง กันคง ยกพวก ตรึง พันแทง กันอย่าง ไรได้
ส่วนจิตใจของคู่วิริงขุนมัวที่คึกประหลัดประหลาดกันต่อไป ผู้เขียนยังมิ

ความเคารพต่อกฎหมายของพลเมือง และความเคารพต่อชีวิตที่
อยู่ในการหาเสียงอยู่ ด้วยวิธีที่แต่ละคนจะหาประโยชน์ให้แก่ชาติ
บ้านเมืองต่อไปได้ และอาจจะยังมีโอกาสร่วมกัน ชาติบ้านเมืองใน
ยามที่ขึ้น ยกตัวอย่างในขณะนี้เชื่อว่าคนไทยได้ร่วมกัน

สนุนจากมัสเทอร์ เทกสเคลด์ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเป็นอย่างมาก คิวโน
ปัญหาวัยยี่สิบก็ีกรองสุเอส จึงโดนตีความเสียใจและปลงใจจึงจัด
ประชาธิปไตยในประเทศไทยเห็นจริงมีค่านามเท่านั้น หากลั่นแท้จริง
ไปไ้ เพราะทำมิใช่เป็นประเทศประชาธิปไตยอย่างอื่น

ในวอกหาลีง ถ้าการหาเสียงนั้นไม่ไ้กระจายเจือความชั่วร้ายใน
ระเจันที่มาพกกัน ว่ามันแก้ไขได้ในเรื่องยกพวกต่อต้านเจ้าข้า
ขึ้นมินกัน ผู้เขียนได้เคยเห็นโปสเตอร์ของฝ่ายพรรคแรงงาน

ชวลิตเคียวเลนซึ่งเรียนหลายภาษา นานูรับปากที่จะมีนมามาพดลและเขียนจดสั้นถึงโรว์ด์ไคโรว่า “ถ้าใครอยากฟังคำโกหกมั่วสวาท จงเลือกผู้หญิง” จิตรทอนเป็นนุรผู้มีความรู้ความฉลาด เขเขียนไว้ว่า “ถ้าต้องการให้คำครองของหญิงลั่วต่อปากก็เขียนเลือกคนใดเกิด”

โพเพนมีโครงแบบขนานอ้างอิงไปของรอกัน อาจเป็นฉนวนกันความร้อน พลาสติก ฟองโฟม กระจกหรือหินพิทิตาม ไม่ค่อยจะลัดก็ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนโดยเฉลี่ย มีผลต่อเสียอย่างนี้ดู ถ้าทำฉนวนกันความร้อนแล้ว การหาเสียงต่อไปใครจะทำหน้าที่กันนี้รัฐบาลไม่ไป เหมือนกับกฎหมายของ

จอมเผด็จการประณามแห่งอารยันตน ถาถกยพองกระสงเสริมให้คนรัก
หะโซไคโหมงคังยาลดงันกหยาบคายก็ ได้ มีแต่ทางเสด็จขึ้นทั้ง
ล่อง กังนัประชาชนพลเมืองรัฐ สดขยคุณเจ้าหน้าทียอการให้ช่วย
สพุงประชาธิปไตยไว้ด้วยเป็นอย่างดี.

อนึ่งถ้าประเทศบุคคลอื่นมีทุนครัว ก็ออกไปหาเลี้ยงตาม
กิจที่ช่วยพวกท้องถิ่นเหมือนกัน แต่ไม่ได้แต่อาศัยราชการประจำห้อม
ล้อมไปด้วยเส้นของเรา ที่เอางานในตำแหน่งหน้าที่ไปประกอบกิจการหา
เลี้ยง เช่นเรียกรับค่าจ้างและค่าเบี้ยหวัดก่อนมาประชุมฟังคำ

ปราศรัย โดยเอาตำแหน่งรัฐมนตรีไปยื่นขังคย ถ้าเขาไม่มากอาจถือ
เป็นความผิดในทางปกครองได้ ข้าราชการฝรั่งก็ไม่มาช่วยใครต่อ

โครในการหาเสียงหรือทำการรณรงค์อย่างใดเพราะโดยคิดเห็นจากพลัง
 วาทะเป็นกลาง เมืองรัฐที่ดำเนินมาชอบใจอย่างไรเมื่อไทยให้ไว้ เช่น
 พรรครัฐชาติใช้เครื่องขยายเสียงได้ แต่พรรคที่คิดว่าจะเข้ามาจัดวาง
 ทัพเป็นพวกกัน ก็ว่าในแต่ละคนหรือชาวชนและพรรคให้เสียงมีวิถี
 หนึ่ง ที่รู้ความหมายมากในการหาเสียงคนตามใจและพรรคชอบใจไป
 ในโดยโอกาสการมีอำนาจของรัฐจึงต้องกลายเป็นปัจเจกและอาจเผลอ
 เชื้อยู่กันจนถึงความไม่เต็มร้อยวิถี ที่องเราถ้าถึง ปฏิบัติอยู่กันนั้น

จริงอย่าท่านจอมพลท่านว่า ถ้าใครเป็นรัฐบาลต่อไปและ

ท่าทางหาเสียงของบางพรรคมันก็คิดว่าจะทำกันไว้ว่า แต่ถ้าใครเป็น
รัฐบาลขึ้นมาก็อย่างทุกวันนี้ก็ไม่แน่ เพราะเราไม่ได้ช่วยสร้างประชาธิปไตย
โดยเลย แต่กลับช่วยสร้างเผด็จการ หรือทำให้คนเมื่อหน้าชอบกลายเป็น
คนเป็นฝ่ายข้างขึ้น เราได้ช่วยสร้างคนไปเสียที คิดว่าเป็นสิ่งสมควร

ต่างประเทศ

ต่างประเทศ

สุเชสไฟลามทุ่ง. เมื่อท่านได้อ่านบทวิจารณ์ข้างต่างประเทศอยู่ในมือ

ขณะนั้น ข้าพเจ้าได้ถวายผลของการประชุมที่กรุงลอนดอนนี้ที่ ๑๖ สิงหาคม แล้วก็ได้ให้อาจารย์เดินทางไปปลายาเกตอนตามข้อเสนอดังที่เรากล่าวไว้
กระแสน้ำของพระทัยเขายืนยันได้แก่สิ่งที่เห็นว่าย่ำเปรียบข้อพิพาทของสอง
เป็นเหตุใช้มีความกระตือรือร้นที่จะคิดแล้ว เช่นดังที่บอกกล่าวไว้ว่า

ทพเรืออย่างนี้มาลอบล่ายอยู่ในทะเลเม็กซิโกตะวันออก และทะเลแค
แล้ว ยังได้กระเดื่องมกพิพันและทพอากาศอย่างพร้อมสรรพโภหาร
และเกณฑ์ข้างเรือพาณิย์ไว้ล่าเสียง ทหารบกและอาวุธยุทโธปกรณ์ถึง

๓๒. ล่า ขิงผ่ายขยอขยอการ้องการะการะโห่สองส่วเสื่อขิง ในเวลา
นวยการของกรรมการสากลสาขักัน เมินเลื่อเถระขมไม่ไ่เป็นอันซาค
ถักขมกัเมื่องขมรวานเอง และแทนที่ระไ่ว่มประมุขที่กรุงลอนดอน
แนเชอรัลลัศโพลไ่กรุงมอสโคไ่เดียนวันันคัย เมือเช่นนี้แล้วยัง

มองเห็นทางว่า การประชุม ๒๔ ชาติกำลังลั่นค้อนนรกของบุคคล
 แต่ละรายโค เว้นแต่รัสเซียและอินเดียนโคเข้าทำการโกล่กล้อประนี
 ประนอม สงครามอาจสงบลงได้ เพราะว่าทุกวันนี้ แนนเซอร์โคได้ถูกยา
 ทวีกอบเลอรวรชาวสหุณิณเคียนและรัสเซียซุ่มอยู่ที่กรุงโคโร นอก

หากนักสืบเห็น ไบโพรเอกอรรถราชทูตอะเมรินออกเดินทางก็เข้าพบปะกับนักเศรษฐีเมือง ๖ คนที่มีความสำคัญอยู่มากเหมือนกัน ด้วยว่าเขีนบุคคลที่ถูกรัฐบาลอะเมรินสั่งจับไปอยู่ทัณฑ์บนแล้ว แต่ก็มิได้เกิดทางทำขึ้น เดิมทีคิดว่าถ้าไบโพรไม่สามารถ แต่ต่อมาก็ปรากฏว่าไบโพร

ผู้เป็นนายทหารบกและมียศเป็นพลโทว่าเมื่ออายุ ๓๓ ปี^๔ ท่านก่อนย้าย
มาอยู่กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้มีความปรีชาสามารถ และเพราะ
เหตุที่มีอาชีพเป็นทหารมาก่อนจึงเข้ายศนายเซอร์โทบี เป็นยศชั้นสูง
และมีเงินส่วนตัวเป็นเงินหลายหมื่นบาทว่า นับถึงไปก่อนผู้ยศโทเลซ

กระเด็นไป บางทีก็กลืนลงกลืนเห็นน้ำไปโรคอาเป็นป่วยโชนช่วย
ใกล้ใกล้ในข้อพิพาทความนี้ และข้อให้เห็นชัดก็คือ การรุนแรงใน
ชั้นแรกที่จะเรียกว่าไว้รวมเมื่อภัยจะลงลงลงลงลง
ข้อหนึ่งถึง

จะเมรกาจะเมรูกมดบรียงอย่างใด ๆ ในข้อนี้

บทกวีฉบับยาว

(๓) ญวนเห็นภัยให้ระดมปลุกชาวหัวถนน เพื่อการเลือก
วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ขึ้น

นั้น ทำทางจิตใจเขาเป็นฝรั่งเอามาทั้งเจ้ากับฝรั่ง ส่วนข้างนั้นใจ
เป็นไทยรู้มากว่าความต่างประเทศประกาศว่า ประชาชาติกันสนันสนุน
แผนขอท้าวทิดทาง เพราะการที่คิดลงสู่แดนนั้นเป็นข้อโดยของอียิปต์
ที่กระทำให้ ใจเราใจไทยอดกลั้นว่ากันว่า “เรื่องการเจรจาให้จู่แล้ว
ทั้งอังกฤษและจีนทำเอาโรยาศักยภาพเขยิบเป็นที่ยึดมั่น” ทั้ง
ให้พูดกันถึงชาวหัวถนนลือลือฟังกันด้วยว่า การกระทำของอียิปต์ก็คดโกง
สู่แดน อันที่จริงอังกฤษก็เคยทำมาแล้วหลายครั้ง ใจเราอดกลั้น
กับฝรั่งเศส เป็นผู้พยายาม ที่กระทำให้ความ กังเครียดในเอเชียเขายางลง
จึงไม่ควรถือว่าไร้วัยอารมณืว่าไว้อื่น การกระทำของอียิปต์และ
การเคลื่อนไหวของ ของพวก ฝรั่งเศสในครั้งนั้น ก็กระทบกระเทือนจิตใจชาว
เอเชียมาก และเขาเชื่อว่าชาวอินเดียนก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกันกับ
ชาวจีน ถึงที่ครั้งหนึ่งก็กล่าวออกมาว่า การกระทำของพวกฝรั่งเศสก็ใช้
เส้นยานาญมาญใช้เส้นเช่นนี้หมดสิ้นแล้ว และวิธีเช่นนี้การ
เคลื่อนไหวทางทหารของอังกฤษและฝรั่งเศสครั้งนั้น เป็นการกระทำที่ไม่
ถูกต้องกับจิตสำนึกของประชาชาติ เพราะเป็นการยั่วยุให้เกิดสงครามมาก
กว่าสันติ ความเป็นภัยข้อคำหาของอินเดียนหรือสืเชื้ออย่างไรไม่ทราบ
อังกฤษได้ตั้งระงับจนทราวยกหัวแล้ว ลายหลังที่เซอร์ แอนโทนี
อินเดียนได้ประกาศว่า อังกฤษไม่ต้องการขบขันหาข้อพิพาทของ
เอสคิวแกล้งทหาร และการตรวจตราในอังกฤษก็ไม่มีให้เหตุผล
การระงับแก่หนังสือพิมพ์ด้วย

อินเดียนเชื้อเชื้ออียิปต์ รัฐบาลอินเดียนได้
ประกาศเป็นทางการเมื่อ ๒-๓ วันว่า หันสนระหว่างรัฐบาลใน
แอฟริกาอินเดียนเชื้อเชื้ออียิปต์อินเดียนเชื้อเชื้อ ๕๐๘ ล้านปอนด์
สเตอร์ลิงเงิน เป็นอันยกเลิกถอนเพราะเป็นต้นต้นแดนที่ให้อ
เมื่อยกความเป็นเอกราชให้ รวมทั้งหนี้ต่างประเทศด้วย ความจริงอิน
เดียนเชื้อเชื้ออินเดียน เพราะเอกราชที่เขาไม่ให้อธิบายเล่า ๆ
ด้วยความเต็มใจของซอลันคา หากว่าอียิปต์กันและเสียเงินไป
มากมาย และซอลันคาเป็นฝ่ายถูกราน ขณะนี้ยังไม่ทราบผล
สักหน่อยก็ว่าเพราะเป็นอย่างไร แต่ถึงดังการดังกล่าวว่ากล่าวอิน
เดียนเชื้อเชื้ออินเดียน ๓ ปีเขาแค้นกว่าอียิปต์ก็และอ้างความเกิดขึ้น
มาเท่า (ยี่สิบทุก) เกาหลินและซอลัน (อังกฤษ) ก็ยังกระทบกระ
เทือนหนาว ๆ อื่น ๆ ไปด้วยไม่มีปัญหา.

ญวน ตามที่ประธานาธิบดี โจดินเดียมบอกกล่าวไม่ยอมเจรจากับเวียด
มินในปัญหาการเลือกวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ตามสัญญาเขาเพราะ
เขาไม่ต้องการคืนนั้น มีเหตุผลที่เห็นใจไทยบ้างเหมือนกัน ก็ยั่วว่า
ตามสัญญาญวนไม่ขอความสำคัญอยู่ ๒ ข้อด้วยกันคือ

(๑) ยอมให้พลเมืองของแคว้นฝ่ายของพม่าแดนที่ตกได้ความ
ความสมัครใจ

(๒) ฝรั่งเศสจะต้องถอน ทหารออกไป จากดินแดน เวียดนาม
ได้ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ และ

โจดินเดียมได้ยอมปฏิบัติข้อ ๑ แล้ว ส่วนในข้อ ๒ โจก็ได้
ยักยอกให้ฝรั่งเศสถอนทหารไปจากญวน ตามกำหนดโดยสันติแล้ว
เหมือนกัน เหตุใดจึงไม่ยอมปฏิบัติข้อที่สองข้อ ๓ ที่เพราะใจเห็นว่า
ถ้าจีนปฏิบัติตามข้อนี้ คนฝรั่งเศสก็ใจไม่สบายใจก็เลยยักยอกไป
ที่ ข้อว่าใจกับความเห็นเป็นภัยความกดดันของอังกฤษและฝรั่งเศส มี
ข่าวว่าใจกันเดิม ได้แต่ครั้ง ให้นายทหารชั้นพันโทขึ้นไป พยบักฝ่าย
เห็นแล้ว แต่กระนั้นเรื่องการเลือกก็หรือใจไม่เอื้อเฟื้อออกมา

แล้วถึงกับสืเชื้อใจของโจดินเดียมนั้น น่าจะเป็นคนที่มี
ความสามารถเป็นสภาพบุรุษผู้ชาญฉลาด เพราะได้ยอมย
ยอมมากร ๆ กับผู้แทนหนังสือพิมพ์ลอนดอนไครส์ว่า โจมีม
กำลังทหารเข้มแข็งกว่าของหัวขมิอยู่ ๑๐,๐๐๐ คนเท่านั้น แต่เข
ว่าโจมีเงินไม่กล้าขลุกลาม ก็ยั่วทว่าด้วยคนมีอยู่ในเขต
อารักขาของสัญญาข้อใด เพราะถ้าจีนยั่วทว่าขลุกลาม ข้อใดก็
คงช่วยเหลือ เมื่อถูกถามว่าชาวญวนไม่ชอบหรือ ก็ทว่าช่วยเหลือ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ใจบอกว่า ไม่ใช่อุญหาหลบเรอาชารวมกัน
แต่การ รวมกันนั้น ระดม คอยกัน ว่ากำลัง ทหาร ของ ญวน ได้มีกำลัง
เข้มแข็งก็เทียบกันพอเห็นเอื้อเอื้อกัน เมื่อถูกถามว่าอย่างนั้นก็ไม่เข้าใจ
โง่งมสักเท่าไรว่าเป็นเช่นนั้น พูดถึงสถานะการนี้เศรษฐกิจ โจว่า
ไม่สู้ก็เท่า กำลังวังใจการเร่งรัดปลุกข้าว และเข้าใจว่าระงับหัวออก
ขายนอกประเทศใด ในหน้า ก็ยังเริ่มทำนุบำรุงอุตสาหกรรมเขา
เช่นเครื่องใช้โลก อยู่โลกที่เรากำลังใจใช้ เพื่อทำให้ระงับการครอง
ชีพของพลเมืองเขินกว่ากัน.

ข้อที่ไทยมีส่วนในใจของญวนก็คือ ถ้าเกิดการรุม
กันชนที่เวียดนามได้ ในฐานะเป็นสมาชิกข้อใดก็ทหารไทยต้องไปรบ
ด้วย และในขั้นที่การมีตลาดข้าวแห่งชนกับเราจีนก็ประเทศหนึ่ง
ซึ่งทำให้ระงับเศรษฐกิจของเรายังคงอยู่มากเหมือนกัน เราควร
ชมเชยโจดินเดียมอยู่บ้างก็คือ เป็นผู้นำของหัวถนนไม่ระมัด
และเผด็จการ ซึ่งเป็นสมมุติของญวนซึ่งที่สมมุติพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงสรรเสริญ แต่โจดินเดียมก็ยั่วกันด้วยหัวหมักก็ ๒-๓ วัน ระ
พาวเวียดนามได้ข้อใดไปก็หรือไม่ได้อุญหา เพราะผู้สืเชื้อก็ยั่ว
ว่ากระชั้นชิดญวนได้มีมากกว่าประเทศไทย. ▲

□ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๒

กับโจคร่ำคร่ำจากนิคา ซึ่งเป็นมุสลิมผู้เคร่งครัดก็ต่อประเพณีอย่าง
เป็นครั้งแรก.

“การเมืองทำให้อนาคตของเจ้าพินิสัน เจ้าต้องออกจาก
โรงเรียน และคือผลของสรีระภาพเจ้าโตมา”

ระหว่างเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ ยังมีเพียงพระซำคาลงไปไว้ นิส
เซอร์ เป็นคนที่เกิดมาดีหรือเป็นนักการเมือง เพราะพระนั้น เป็น เวลาที่
ประชากรชาวอียิปต์กำลังรักความไม่พอใจอังกฤษอย่างใหญ่หลวง พรรค

ว่าฟัก ซึ่งขึ้นพรพรการเมืองที่ทรงอิทธิพลของประเทศกำลังดำเนินการต่อสู้กับกษัตริย์ผู้ตก และภัยอันตรายอย่างเข้มแข็ง ปฏิกริยาที่เห็นชัดชัด แสดงออกมาจึงเป็นไปเพราะแรงกึกก้องความรันทดพลึงประเทศชาติและสายเลือดหนุ่มแน่นระชนผู้มีพระคุณกัน.

อย่างไรก็ตาม นัสเซอร์ ก็ยังมีโอกาส ก้าวหน้า ในการ ศึกษาต่อไป ด้วยอุปนิสัยที่รักการต่อสู้—ผจญภัย บิดาจึงตัดสินใจส่งเขาเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยทหารบก เมื่อมาพบกวีวิชาที่ก่นดลและฟังใจเข้า นัสเซอร์ ก็มีความรื่นเริงอย่างซื่อตรง จนกระทั่งอายุครบ ๒๐ ปี เขาได้เข้ารับราชการในนายร้อยยศ และเมื่อใช้ชีวิตลูกกอดอกอยู่กับผู้มีพ่อในนาม นัสเซอร์ ก็ยังมีอิทธิพลตกใจต่อสภาพความเป็นอยู่ของกองทัพอ ซึ่งพอเพระไว้ด้วยอิทธิพลของวงการเมืองที่ขยายตัวเข้าปกครองยุคม นัสเซอร์ ก็ได้กล่าวถึงความซบเซาในภายหลังเมื่อมีอำนาจว่า “ครั้งนั้น, ทหารเป็นบุคคลประเภทที่ถูกกลืน, ไม่ได้รับการเอาใจใส่ในกระบวนการศึกษาเท่าที่ควร นิสสัยอันเลวร้ายจึงเกิดขึ้นในหมู่ทหารทั่วไป ทุกคนต่างใช้ชีวิตอยู่ด้วยการเลี้ยงดูเลี้ยงดูแบบจับบับอยู่.”

สงครามโลกครั้งที่สอง มีส่วนผลักดันให้ประเทศต้องเปลี่ยนแปลง เท่ากับมีอิทธิพลมาหนุนให้วิถีชีวิตของนัสเซอร์เริ่มต้นขึ้น ระหว่างสงคราม อียิปต์ประกาศความเป็นเอกภาพ แยกตัวออกจากผู้สนับสนุนลัทธิที่ออกจากราชอาณาจักร พระเจ้าฟัด ๒ ถูกพาหนีแล้วและหนีไปจำที่เขาคีร์ค ดังนั้น ท่านกษัตริย์จึงทรงลี้ภัยจากอียิปต์ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๖ เมื่อองค์การของรัฐบาลและกองทัพต่างจากกันและกันและกันเพื่อที่จะระดม ๔๐ ล้านที่นั่น อียิปต์จึงหันมาทรงการหักล้างในแนวความคิดที่จะกลับเข้าล้อมรับวัฒนธรรมโคโร. และแล้ว...เอกราชของอียิปต์จึงเกิดขึ้นด้วยการต่อสู้กับกษัตริย์ “เราชอบมอบอำนาจการบริหารประเทศให้แก่พระราชินี (ซึ่งเดิมสนับสนุนด้วย) หรือพระราชบุตรของพระนาง” กษัตริย์ไฟฟูทรงเห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ที่เห็นแก่ผลประโยชน์ไปปากนอกทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของพระมหากษัตริย์

“พณฯ ท่านจะคงสนใจในโครงการกระทำนี้ ในภายหลัง” เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ วันอาทิตย์แห่งแรก ได้เป็นเหมือนรอยจารึกให้เข้าใจของนัสเซอร์ตลอดมา เขาก็ได้มีความรู้สึกชดช้ำเหมือนก่อนการเสื่อมถอยของอาณาจักร. สัมผัสถึงความเจ็บปวดที่ครั้ง “พณฯ” แต่การประกาศทางทางการหาเงินในกรณีพิพาทกับอียิปต์เอง ประเทศที่พึ่งเกิดใหม่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เขาก็กับแล้วอีกประการหนึ่ง. นั่นคือทุกที่นำไปสู่ “ขบวนการนายทหารเสรี”

เมื่อเกษียณชีพาวกถูกขับออกจากราชบัลลังก์ในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. ๑๙๕๒. พร้อมกันกับยึดครองอยู่ภายใต้การปกครองของคณะนายทหารกลุ่มหนึ่ง. ซึ่งได้กลายมาอยู่แค่เพียงว่า นายพลกษัตริย์มีหมกนักเป็นผู้นำการปฏิวัติ อียิปต์ และนายพันโท. กามาล อับเดล นัสเซอร์ เป็นเพียงผู้ อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีมหาดไทย ในคณะรัฐบาลนักการเมืองนั้น.

งานชิ้นแรกของนัสเซอร์. ภายหลังการก้าวลงทางภายในสำหรับคณะยึดอำนาจที่ถือ. การขึ้นสู่ตำแหน่งอียิปต์ถูกยึดครองบริเวณคลองสุเอซของกองทหารอียิปต์ ซึ่งดำเนินมาขึ้นเวลานั้นนานถึง ๑๒ ปี ตามพันธะที่ให้อียิปต์ประชาชน.

หลังจากนั้นเป็นต้นมา สถานะอันแท้จริงของนัสเซอร์ก็ค่อยๆ ปรากฏเด่นชัดออกมาตามประกาศทั่วโลกในทุกที่ในที่สุดก็กระเจาเจตน์ เมื่อเขารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คืออำนาจนั้นมาจากนักชนกึ่งผู้หมดลัทธิศาสนาไปโดยปริยาย. อียิปต์ได้มอบหัวใจใหม่ ภายใต้การนำของนัสเซอร์ก็ก้าวต่อไปอย่างรวเร็ว ทุกด้านและทุกเหตุการณ์ โดยเฉพาะในนโยบายทางการเมืองระหว่างประเทศก็แล้ว นัสเซอร์ก็ทำให้มหาอำนาจแกนดั้มพันธมิตรลัทธิฟาสซิสต์. เมื่อเขาพบความล้มเหลวของอียิปต์ไปทางหนึ่ง, ขุนนางและขุนนางโคโร ก็รู้ว่า

ไบ-สปีดาคี

หมิ่นเหม่ต่อการเข้าสู่ค่ายคอมมิวนิสต์เพียงไร?

นายมิซงนัสเซอร์เรืองรองขึ้นสู่ศก ๗ วันที่ ๒๓ มิถุนายน. ค.ศ. ๑๙๕๖. เมื่อประเทศอียิปต์เปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐและเราได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนแรก ความเห็นชอบของประชาชนชาวอียิปต์ก็จึงเป็นเอกฉันท์

ปัจจุบัน นายพันโท กามาล อับเดล นัสเซอร์ มีอายุได้ ๔๘ ปี. สันนิบาติว่าเป็นประธานาธิบดีหนุ่มที่สุดในโลก. แต่เมื่อมีอำนาจใหญ่โตในนัสเซอร์ก็ยังคงความเป็นผู้เยาว์ที่ไม่เปลี่ยนแปลง เขาใช้ชีวิตในช่วงวัยยังงัยกับวัยกับราชการและบุตรชายสามคนของเขา. บ. นักเล่ ๓ หลังหนึ่งซึ่งมีชื่อเต็มว่าห้องโถงโคโรโคโร. เขาเป็นคนที่อยู่อย่างและกินอย่างหนึ่ง. ไม่เอาด้วยอะไรมาไปว่าเครื่องแต่งกายที่ดัดแปลงเครื่องแต่งกายไปรอบปรมาณูที่สุดคือ “นัสเซอร์” ซึ่งเขาเคยนิสสัยบางประการเขาชอบออกกำลังกาย.

นัสเซอร์เป็นคนละมุดระมัดระวังอ่อนโยน และมีอารมณ์เยือกเย็นอยู่เป็นเนืองเนืองดีการดำเนินงานทางการเมืองและการต่างประเทศของเขา ปรากฏว่าอันและระมัดระวังตัวมากมีนิสัยอันแท้จริงที่เห็นคือเป็นทั้งนี้.

ไม่มีใครคาดการณ์ได้ โอกาสนอกการที่เขาก้าวไปเขานัก อับดุล. “บุรุษเหล็กที่หนุ่มมีหัวใจ” ระลึกเขาภายหลังไปของเขาคืออียิปต์ นอกเหนือไปจากการประกาศยึดคลองสุเอซขึ้นของอียิปต์ ซึ่งเขายืนยันนาประเทศทั่วโลกอยู่เช่นนี้.

“เราเตรียมการปฏิวัติด้วยหลักการที่ในแผนการ นั้น, เราจึงเปลี่ยนวิถีการไปตามความเหมาะสม ข้าพเจ้าเคยศึกษาตัวโรเบิร์ตลี, คอมมิวนิสต์, ประชาธิปไตยตลอดจน ฟาสซิสต์ มาแล้วไม่น้อย แต่ข้าพเจ้าชอบคำว่า การปฏิวัติของเรามาได้คงอยู่ภายใต้ความที่กล่าวถึงนั้น...”

นี่คือการถกกันกับกษัตริย์ของนายพันโท กามาล อับเดล นัสเซอร์ ประธานาธิบดีผู้ยิ่งใหญ่ของสาธารณรัฐอียิปต์!

เวียง รณนิจ.

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๑๔

เมื่อมา แก้มือ เหล่านี้แรงใน ครั้งนี้ จักว่าเขา ประพฤติดีความสามารถ อย่างแท้จริง ควรเป็นมดลย ของนักมวยอันที่เคยแพ้ถูกผู้มาแล้ว หากมีความพยายาม และตั้งใจจริงก็อาจจะเรียกชัยชนะที่เคยเสียไปกลับคืนมาได้ อย่างแน่นอน...

ศึกไทยญี่ปุ่นอีกครั้งหนึ่ง

ในวัน อาทิตย์ที่ ๑๙ สิงหาคมนี้ เวทีราชดำเนินได้จัดการแข่งขันมวยคู่สำคัญอีกครั้งหนึ่งระหว่างเคอียิโคมิรุ นักมวยขึ้นชกคนแรกของญี่ปุ่นมาฟากฝั่งตนเอง-ส.พ. ที่วังมวยนักเคยชกกันมาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อคราวรวมหมู่ชิงแชมป์โลกฟิสิกส์ขึ้นและต่อสู้กันด้วยมวยตัว ซึ่งตนเองไว้ว่าไว ว่าคน ๒ คนจะเป็นฝ่ายชนะไม่ได้แน่นอน ซึ่งว่าไว้ก็ถูกต้อง แต่เกิดมีเหตุการณ์อันเลวร้ายไม่มืออะไรเปลี่ยนแปลงแน่นอน.

ยุควิชัยชัย

ลองให้ โฉมจินตนาเป็นใจ ?

หากคิดดูให้ถี่ถ้วนในทางที่ เวที
ราชดำเนิน สิ่งใดมี มาชก ก็นัย สมอง
ร.ส.ท. ราชดำเนินในเวลานี้ก็ยกย่อง
สิ่งหากมี... หลงหากใครไปไหนก็
สมองแล้วก็ควรที่ให้ โฉม กิ่งเพชรของ
ฝีมือใคร โคมุโรจิที่ ไม่น้อย เพราะ โฉม
กำลังจะโรจน์ ในวงการแซบ สดาก อยู่
ในเวลานี้...

โฉมจิตรจินตนาโฉมโรเพราะโฉม
ชนะอีกเอก พห พหุเกียรติก็ว่า
น้อย นภาพล แซมเปียนฟลายเวทของ
เวทีราชดำเนินถึง ๑๐ มาแล้วทั้ง
คุณพินและกรเท่งก็ตกเขาไปรายนาย
มีนชัยนักมวยกับพหุชาติยกมือยอมแพ้
หากสถิติ คือนักชก ของเขาแสดง ให้เห็น
ว่าโฉมคนนี้ควรได้รางวัล สนิษสน์
ไป ก็เมื่อโฉมโรมาชกครั้งนี้ ให้ โฉม
ขึ้นชิงชัยอยู่ข้างนี้เป็นการแสดงให้เห็น
ว่าโฉมชกกับนักมวยต่างประเทศฝีมือ
เช่นโฉมโรพอจะไปได้ อีกโลก หรือมี
แม้ว่า โฉมจะ ไม่เคยชก กับมวย ขึ้น
ทวีปก็ยังมีสักคนที่มีโอกาสชนะ
ที่โฉมโรกับมวยญี่ปุ่นเข้ามาชกในเมือง
ไทยครั้งนี้ควรจะได้ สนิษสน์ให้ โฉม ได้
ประลองฝีมือกับนักมวย ญี่ปุ่น ขึ้น
ครั้งแรกก็ควรจะ ไม่เป็นการเสียหาย
อย่างใด ๆ นั่นเอง.

แม้ว่าโฉมจะปราศโฉมโรที่ไม่ได้ชื่อ
ที่โฉมโรไปโฉมโรของเขาสื่อว่า แต่สิ่งที่
โฉมโรจะเอาโฉมโรได้ แต่โฉมโรจะขึ้นเพื่อ
โฉมโร คัดรับ ที่โฉมโรไปในเรื่องกีฬาไทย
ของชาติให้เป็นไป...

“นายเซ็น”

□ วิทยากร

ต่อจากหน้า ๒๕

นักเขียน ของ เขาจะเห็น ฟ้าขึ้น ความ
ทางวิทยาศาสตร์ แต่คนเขียนอย่างนั้น
คง ซึ่งชื่อมันว่าอีกไม่ซ้ำอีกเหล่านี้
จะให้เป็น นักวิทยาศาสตร์ ขึ้น นำของ

ชาติในอนาคต และช่วยให้ประเทศ
อเมริกา เป็นประเทศ วิทยาศาสตร์
นำคืออยู่เสมอ.

นอกจากนี้ ทุกวันนี้ก็วิทย
ศาสตร์ซึ่งก็บอก ลองสร้าง หุ่นยนต์ ไฟ
ฟ้า เพื่อ ใช้ควบคุมรถ โดย โรงงาน
อุตสาหกรรมต่าง ๆ แทนมนุษย์อีกก็
งานสร้าง หุ่นยนต์ ไฟฟ้าไม่ ใช้สิ่งยาก
เข็หรือ ใหม่เอี่ยม สำหรับ ประเทศที่มี
วิทยาการก้าวหน้าแล้ว.

นั่นมา “ห้องทดลอง” ตาม
โรงเรียนมัธยมชั้นสูง ของไทย เรายก
ก็ทั้งตอนไปเที่ยวความแล้ว ขึ้นว่า
แต่โรงเรียนต่างๆ วิชาเคมีก็มีแต่
อยู่ประเภทปฏิบัติเลย แม้แต่ใน
วงราชการ ของเรายัง รังเอิญก็
อยู่เสมอ ว่าวิชาเคมีนี่ก็ทันสมัย
อย่างเมื่อคราวที่นักข่าวของไท-รวาย
ไปรับข่าว ยู.พี. เมื่อเข้าได้จนกว่า
แม้ว่า นัก วิทยาศาสตร์ ผู้ ขึ้นหลาย
นายคากาว่าไว้ว่า ทุกวันนี้ในวง
อาชีพก็ เริ่มก่อ ตัว ขึ้น แต่ ๒๐
กรกฎาคม โดษยาณิชาญขึ้นเรื่อย ๆ
จนเกือบ ๑๐ เท่าของขนาดโลกและ
อาจจะระเบิดในอีก ๒๐ กรกฎาคม
ซึ่งจะทำให้เกิด คลื่นขนาด กวาว ร้อย
วิทยุโทรเลขของโลกได้ ไท-รวายก็
วิ่งส่งนัก ข่าวไปขอ เจ้าหน้าที่ยศกรม
อุตสาหกรรม ซึ่งเคยขึ้นในทางวิชา
การศาสตร์ เคยคำนวณเวลาที่
เกิดสุริยุปราคาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม
มาอย่างถูกต้อง และเคยใช้กล้องดูการ
ขึ้นสมัย เครื่องบันทึกและเขียนแสง
ขึ้นเป็นการคำนวณอย่างถูกต้อง เป็น
ซ้ำที่ทั้งที่ชาวไทยภาคภูมิใจ มาแล้ว

คำสอนที่เราได้รับจากท่าน นักเขียน
อุตสาหกรรม ก็คือ ไม่ควรทำเป็นก่อน
และ ไม่เอา กับ ใคร สิ่ง เกิดก่อน
เพราะไม่ใช่เรื่องสำคัญ อาจจะดีก็ควร
ไปติดต่อขอทราบจากกรมอุตสาหกรรม
มีหน้าที่ตรวจสอบให้เอาออก ที่กรม
อุตสาหกรรม มีหน้าที่ให้ส่งเอกสารให้ด้วย
เพื่อขอทราบนั้น เครื่องนี้เครื่องมือก็ไม่มี
หรือ...

พอนัก ข่าวของเรา ไปถึงกรม

อุตุฯ ก็ได้รับแจ้งว่า เครื่องจะขึ้น
หน้าที่ของกรมอุตุฯ เพราะเป็นเรื่อง
เกี่ยวกับอากาศ การคาดการณ์ โดย เฉพาะ
กรมอุตุฯ ไปขอ วัตถุที่พออากาศพอ
พยากรณ์เท่านั้น เครื่องนี้เครื่องมือ
ก็ไม่มี. ท้ายที่สุดได้แนะนำให้นักข่าว
ลองไป ติดต่อ สอธกมา เจ้าหน้าที่ยศ
กรมไปรษณีย์ ยางที่อาจจะทราบเรื่อง
แล้วให้ลองไปพบเจ้าคุณศัลยวิธาน นา
ยอกสมการวิทยาศาสตร์ ถ้ามีขึ้น
ก็ให้รับฟังข้อคิดเห็นจาก ยู.พี. เอาเอง

ผลการติดต่อขอทราบข่าวความ
เคลื่อนไหวในทางวิทยาการและเทคนิค
ต่าง ๆ ระหว่างหนังสือพิมพ์-ประชา
ชน-กับทางราชการนั้น มีอยู่สองแห่ง
ที่ ยิ่งติดต่อใกล้ชิด ก็ถึงพิสูจน์ให้ประ
ชาชนชัดเจนว่า รัฐบาลไทยได้เอาใจใส่
โยชน์ของชาติเลย นักวิทยาศาสตร์
ชั้นๆ ที่ได้รู้เรื่องไปก็ค่อยๆ
เพื่อ ทราบว่า ความ สำคัญใน ทาง
ประเทศก็เข้ามาทางโลก กลับมาแล้ว
บุคคลเหล่านี้ ก็คือคนเชื่องๆ
การทำงานแบบเก่าที่ล้าสมัย ขาดคน
ทั้งทุนทรัพย์-ทั้งอุปกรณ์ และแรงผลักดัน
ให้ไปให้ ก็คือขาดการติดต่อ งาน
ตามความรู้ ที่คนได้รับมา หรืออยู่
บุคคล เหล่านี้ ขาดการระคิด สมอง
คนรัฐบาลก็ขยี้ขยี้ส่งเสริมให้เข้าม
นำเข้ามาและไปใช้ตัวกลืนมา ด้วยการ
กันหน้า ปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่ทรง
เวลาราชการ แต่... ก็ขาดการเสนอ
ให้คิดกันว่า เงินที่รัฐบาลเอามา
จากภาษีรายได้ก็ไปใช้ทางราชการ บิดาเขาใน
ราชการ ไม่ควรจะยอมให้เงินที่ตัวเอง
การดำเนิน งานอย่าง เล็กๆ ที่รัฐบาล ปฏิบัติ
เพื่อที่จะได้ผลประโยชน์ที่รัฐบาลทรง
ควรจะถ่วงคิมนั้นที่ทำอะไร ก็ไปยืม
งานผลิตผลมีความชำนาญที่ไว้
มาเพื่อ ประโยชน์ สุข และ สวัสดิภาพ
ความปลอญและความก้าวหน้า ของ
ประชาชน จึงจะถูก!

“ตามา”

□ เรื่องหนึ่ง ๆ

ต่อจากหน้า ๒๕

ไทยด้วยกันทั้งนี้ไม่เรื่อง ไม่ชาย
ซึ่งในคนที่ควรชายซึ่ง ไม่เพราะใน
คนที่ควรที่ควร... แต่กลับไม่เพราะ
ในคนที่ไม่เพราะที่ควรเป็นกัน ผม
เลยคิดว่า สายโยชน์แล้ว โยชน์
หาว่าผู้หาหนังสือที่หาหนังสือใน
เวลาเกือบจะถือว่ามีความรู้ในหนังสือ
ที่ควรเป็น เครื่อง วิชาความรู้ ขึ้นหรือ
เสื่อมลงของหนังสือโยชน์อย่างหนึ่ง.

ผมเคยสนใจต่อการพากย์หนังสือ
ม.ล. รุจิรา อิศรางกูร ณ อยุธยา
มาแต่ก่อนเขา เขาก็มีมารู้เพื่อน
เคยของเขาไปร่วมพากย์ด้วย เคย
นั้นผมสนใจ ม.ล. รุจิราและมารู้คือ
โยชน์ ผมสนใจต่อการพากย์ของคนที่
โกมารชุน กับ วิธ ขำยังไม่ถึงกัน
โยชน์อย่างนั้น ที่ผมสนใจเพราะ
เท่าที่รู้เรื่องว่า หนังสือโยชน์
เรื่องนั้นที่พากย์โยชน์พากย์ว่าจึงได้
ก็แสดงให้เห็นว่า ประชาชนนิยม
อย่างนั้นแต่ไม่เกิด พากย์โยชน์
และความไม่ต้องการพากย์ของเขา
กันอย่างไรก็ตาม.

ผมเองเคยพูดไว้ครั้งหนึ่งถึงเรื่อง
การพากย์หนังสืออยู่ด้วย นอกยก
มากผู้ แสวงและ นอกเรื่อง รวบรวมไป
แต่ผมก็มีความพากย์ชดที่กล่าวมา ได้
รักษาไว้แล้วซึ่งระดับที่ประชาชนจะ
นิยมมัน

เมืองไทยเราไม่เจริญเท่าหน้า
ในเรื่องหนังสือ เมื่อเราจะต้อง
อาศัยการพากย์เราก็ต้องหัดพากย์
กันไปพรากก่อน แล้วเราก็หัด
ไทยกับคนพากย์ได้ ๆ ด้วย ไม่รู้
สร้าง หนังสือเกิด แยกกันนักพากย์
ได้ ๆ เสียแล้วคือเอานักพากย์ขึ้นหัว
นักพากย์ขึ้นมาพากย์ หนังสือ ๆ จะเสีย
เสียหมด.

ผมอาจพูดผิดความผิด อีก
ถ้าแห่งกับตัวผมเอง ได้เสียไว้ในคอ

มันก็เลย ทุ ๆ ก็ไม่เก็บจะซื้ออะไรก็
เรื่องที่ว่ามาแต่คนเล่ยานึกก็เลย แต่
เมื่ออย่างนี้แล้ว ผลก็จะทุกอย่าง

คุณรัตนกรพูดสั้น ๆ ชดเชยเอา
ขึ้นไม่กลับจากนอก เธอไปเล่นเรื่อง
“สระวัดเครือวัลย์” (คำที่ใคร ๆ พูด
กัน) พวกคนเล่ยานึกมา สมเคย
กันที่คุ้นเคยกันจนกระทั่ง มาฝากพอ
สมควรอยู่ คงนึก “นิกร-สาธิต”
มาจนบัดนี้ แต่เขื่อนอย่างไร ไม่ทราบผล

ชอบขบขันและการแสดง ของเธอใน
เรื่อง “นิกร-สาธิต” เรื่องเดียว
เรื่องอื่น ๆ ไม่ชอบเลย ไม่ใช้เพราะ
เรื่องนั้นเองโดย “จอร์” และไม่ใช่
เพราะ “จอร์” เป็นเพื่อนคน

สมอยากรู้ให้รัตนกรฟัง หรือผู้
แสดงฝ่ายหญิง ที่ระสรวล ให้คน มีชื่อ
เสียงก้องไปหลายแห่ง พิดพิถในการ
เลือก บท ยาก และ เรื่อง ที่ คน
แสดงให้รู้มุกเล็กน้อย ให้เหมาะแก่

ความ รู้สึก ของคน เธอ ี่ ระสรวล ได้
อย่างเหมาะสม ไม่ใช้เห็นในสังคมที่ ๆ

คิดว่าไม่มีความ สึกหรืออุปนิสัยใด

อย่างที่ได้ยินขบขันมากมาย สิ่งต่าง ๆ
อันไม่เหมาะ สมกับ แขนงศิลปะ ของ
คนนั้น ระหว่างความแข็งแรงทั้งให้แก่
ตัวอย่างไม่มีผู้หา

ท่านองเคียวกัน ทางฝ่ายผู้สร้าง
หนัง ก็ควรระวัง คือพิถิติน อยู่ เหมือน
กัน ในการเลือกนักแสดง มิใช่เช่น
รัตนกรเอง อินทกวีแห่งก่อน หรือ
วิไลวรรณ วังนพาดิษกันอยู่ ก็เธอ
การแสดงจนเห็นเด่นเสียอยู่ไป ไม่ว่า
จะเป็นเรื่องรักหรือโลก หรืออยู่ต่าง
ผลาญกลลยกันขึ้นไร ตลอดจนเรื่อง
ชีวิตที่ไม่ใช่ชีวิตอะไรเลย

แต่มาครฐานของหนังไทย สม
หวังว่าคง พิดพิถิน กัน ขึ้นข้าง ทั้งการ
สร้างการแสดงและหนังที่ไปเกี่ยวกับ
หนังไทย ▲

แดง พยัคฆวรรณ

■ เปรสส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๐

ถ้ามีใครเสนอก็ไม่เอา นึกๆหน่อยๆ”
อันนี้ “เรไปเสียขึ้นกับหัวและ
สรวลเท่านั้นถ้าไม่ครบ ของพี่ผมพอ
มีแค่ ๑๐๘ อย่าง”

พระยารัตน “ทำสรวลที่ท่าน
ผมเชื่อว่าทุกคนจะไม่ขาดแคลน”

อันนี้ “เปล่าครับ ผมคิดว่าไม่มี

ใครเสียขาดสรวลสัก แต่ท่านรัฐมนตรี
ควรขอว่าเงินเอาไปทำบุญทำกุศลได้
ใช้ระบอบนี้ ก็ควรหัดหัดจากจาก
ทำบุญทำทานร่วมกับ ทำไมก็ทำ
สรวลที่ขึ้นใจกัน เพราะผู้หญิงชอบ
ซื้อข้าวไปบริวารเพื่อถนอมหญิงๆ

โรงหนัง ควรช่วยกันทำบุญอะไร
บริวารบ้าง “คือว่าสรวลคนน้อย
ในอำนาจที่พระมหากษัตริย์ ที่รักก็ยก
บุญมาให้ทั้งนั้น ดิฉันก็ด่าว่ายกกันนี้
แต่ไม่จริง”

(พูดสั้นๆสั้นๆ เติมนั่นแหละ คุณสาว
จะสาว) ละก็ไปพูดต่อไปถึงได้ ดนตรีไป
ไม่เข้าใจอะไร)

สมุทร “หมาบ้า” สรวลจะรวมค.
ศึกษา ศ.ช.ช.ญ.ว่า “ผมขอถามว่า
มนตรีว่า”

นายก “ไม่ใช่มังกร คุณหลวง
พรมโย”

สมุทร “ครับ รถมศึกษาว่าเอา
เงินหลวงไปใช้ ในการหาเสียงเท่าไร
เพราะศึกษาเขาไปหลายแสน”

มังกร “เสียใจผมไม่รู้อะไรเลย
ที่สมโยไป ไปบอกเล่าการพรรค
ไม่สนใจ”

นายกถามแล้ว “ไปไปอย่า?”
มังกร “ครับ ไปควรวรรณาการ
ด้วย”

นายก “อ้าวแล้วใครเลี้ยง”
มังกร “ทางพรรค มีหน้าที่เลี้ยง
สมกับหน้าที่กัน”

สมุทร “แล้วอีกอย่างเลี้ยงไหมครับ”
มังกร “ยังไม่ได้เกิด”

สมุทร “อีก ๓-๓ วัน ะเกิด ใช่
ไม่ครับ”

มังกร “ถ้าเกิดทำขึ้นขึ้นอีก

ใบ-สปีด

เมื่อดำไมท์กับไมท์

เดือน “เหี้ยมแก่” วิวัตร
เปลี่ยนบรรยากาศว่า “พูดถึงเรื่องไป
หาเสียง ผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี
ว่าศึกษาว่า ผลการเดิน ทางไปหา
เสียงคราวนี้ ได้ผลเป็นที่น่าสนใจ หรือ
ไม่”

มังกรขมออกมาก “ผมคิด
มาก และขอขอยไป เพราะผมคิดว่า
คงถูกถามในขั้นนี้ การเดิน ทางไป
หาเสียง ผมรู้สึก ว่า ก่อนผมไปประชา
ชนสัปดาห์แล้ว ผมเข้าไปอีกต่าง ๆ
เพราะฉะนั้นคณะที่ผมไปนี้ ได้ไปขึ้น
ถึงนโยบายและ ความ ช่วยเหลือ ที่ให้
แก่ประชาชน ของพรรครัฐบาล และ
พรรคเสรีนิยมก็คล้าย ผลที่ได้ชี้แจง
ไปนั้น ข้าราชการและประชาชนต่าง
เข้าใจถูกต้องมาก ถ้าคณะของ ผม ไม่
ได้ไปขึ้นแล้ว บ้านเมือง อาจจะมี ขึ้น
ได้ (ที่ประชุมหัวเราะ) ผมไปขึ้น แล้ว
แล้วประชาชนเข้าใจถูกต้องอย่าง ถึง
ใครจะไปพูดอย่างไรจะหาว่าผมไม่เชื่อ
แล้ว ผมไป ขึ้นแล้วแสดงถึงถึงกันที่รัฐ
บาลและพรรคเสรีนิยมก็คล้าย ทำอะไร
ไปบ้าง ผลที่ได้ก็มีความดีก็คล้ายเมือง
สงบเรียบร้อยเป็นอย่างดี”

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

สมุทร “ที่ ท่านรัฐมนตรีว่าไปหา
เสียงคราวนี้ ทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย
ขึ้นนั้น แต่ทางหนังสือพิมพ์ได้มีข่า
ยมาคร่ำครวญว่า เพราะเขาว่างาน
ว่ากล่าวไปหาเสียงของท่านรัฐมนตรีทำ
ให้เกิดการ ขึ้น ขึ้น ขึ้น ไปพูด ที่
สมุทรสงคราม—

พูดจากัดไป ไปทำในเวลา เราเลยก็
ทันก่อนโดยคำที่ให้เกิด ความเกลียดชัง
สาวเธอก็คิดแยก กันคน ยิ่งไปกว่านั้น
แล้วว่า ท่านนายกเป็นผู้กระตือรือร้น
พูดอย่างนั้น จึงได้กระตือรือร้นให้ไป

จอมพล “เปล่าผมไม่ได้อะไร
ผมรับรองว่าเพียง แต่ผมมี สำนึกพิมพ์
ไปให้อ่านเท่านั้น ข้อเท็จจริงเรื่องใจ
ก็ไม่ใช่ ละถามหาของพรรคม”

มังกร “เอาพูดกันนี้ เอาพูดถึง
ประวัติศาสตร์ คือเขาพูดว่าแต่การ
—แต่การที่ อยู่ไม่ได้อะไรอะไรก็โดย
ไม่ได้ เพราะเขาถูกนักการเมือง—๑
องค์ท่านนั้นก็ไม่ได้ เขาพูดถึงประวัติ
ศาสตร์ อาจจะมีดังต่อไปนี้ ที่ว่าไป
คำเขามันนั้น คุณอาจจะฟังงานมา
ได้”

“ที่ว่าเขาได้ไปถูกคนในเรือนจำหรือ
เขาพูดสั้นๆไปรับทราบกันแล้ว ได้รับทราบ
ช่วยเหลือไปอย่างนี้ ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐. ๑๐๑. ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐. ๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐. ๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐. ๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐. ๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐. ๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐. ๒๐๑. ๒๐๒. ๒๐๓. ๒๐๔. ๒๐๕. ๒๐๖. ๒๐๗. ๒๐๘. ๒๐๙. ๒๑๐. ๒๑๑. ๒๑๒. ๒๑๓. ๒๑๔. ๒๑๕. ๒๑๖. ๒๑๗. ๒๑๘. ๒๑๙. ๒๒๐. ๒๒๑. ๒๒๒. ๒๒๓. ๒๒๔. ๒๒๕. ๒๒๖. ๒๒๗. ๒๒๘. ๒๒๙. ๒๓๐. ๒๓๑. ๒๓๒. ๒๓๓. ๒๓๔. ๒๓๕. ๒๓๖. ๒๓๗. ๒๓๘. ๒๓๙. ๒๔๐. ๒๔๑. ๒๔๒. ๒๔๓. ๒๔๔. ๒๔๕. ๒๔๖. ๒๔๗. ๒๔๘. ๒๔๙. ๒๕๐. ๒๕๑. ๒๕๒. ๒๕๓. ๒๕๔. ๒๕๕. ๒๕๖. ๒๕๗. ๒๕๘. ๒๕๙. ๒๖๐. ๒๖๑. ๒๖๒. ๒๖๓. ๒๖๔. ๒๖๕. ๒๖๖. ๒๖๗. ๒๖๘. ๒๖๙. ๒๗๐. ๒๗๑. ๒๗๒. ๒๗๓. ๒๗๔. ๒๗๕. ๒๗๖. ๒๗๗. ๒๗๘. ๒๗๙. ๒๘๐. ๒๘๑. ๒๘๒. ๒๘๓. ๒๘๔. ๒๘๕. ๒๘๖. ๒๘๗. ๒๘๘. ๒๘๙. ๒๙๐. ๒๙๑. ๒๙๒. ๒๙๓. ๒๙๔. ๒๙๕. ๒๙๖. ๒๙๗. ๒๙๘. ๒๙๙. ๓๐๐. ๓๐๑. ๓๐๒. ๓๐๓. ๓๐๔. ๓๐๕. ๓๐๖. ๓๐๗. ๓๐๘. ๓๐๙. ๓๑๐. ๓๑๑. ๓๑๒. ๓๑๓. ๓๑๔. ๓๑๕. ๓๑๖. ๓๑๗. ๓๑๘. ๓๑๙. ๓๒๐. ๓๒๑. ๓๒๒. ๓๒๓. ๓๒๔. ๓๒๕. ๓๒๖. ๓๒๗. ๓๒๘. ๓๒๙. ๓๓๐. ๓๓๑. ๓๓๒. ๓๓๓. ๓๓๔. ๓๓๕. ๓๓๖. ๓๓๗. ๓๓๘. ๓๓๙. ๓๔๐. ๓๔๑. ๓๔๒. ๓๔๓. ๓๔๔. ๓๔๕. ๓๔๖. ๓๔๗. ๓๔๘. ๓๔๙. ๓๕๐. ๓๕๑. ๓๕๒. ๓๕๓. ๓๕๔. ๓๕๕. ๓๕๖. ๓๕๗. ๓๕๘. ๓๕๙. ๓๖๐. ๓๖๑. ๓๖๒. ๓๖๓. ๓๖๔. ๓๖๕. ๓๖๖. ๓๖๗. ๓๖๘. ๓๖๙. ๓๗๐. ๓๗๑. ๓๗๒. ๓๗๓. ๓๗๔. ๓๗๕. ๓๗๖. ๓๗๗. ๓๗๘. ๓๗๙. ๓๘๐. ๓๘๑. ๓๘๒. ๓๘๓. ๓๘๔. ๓๘๕. ๓๘๖. ๓๘๗. ๓๘๘. ๓๘๙. ๓๙๐. ๓๙๑. ๓๙๒. ๓๙๓. ๓๙๔. ๓๙๕. ๓๙๖. ๓๙๗. ๓๙๘. ๓๙๙. ๔๐๐. ๔๐๑. ๔๐๒. ๔๐๓. ๔๐๔. ๔๐๕. ๔๐๖. ๔๐๗. ๔๐๘. ๔๐๙. ๔๑๐. ๔๑๑. ๔๑๒. ๔๑๓. ๔๑๔. ๔๑๕. ๔๑๖. ๔๑๗. ๔๑๘. ๔๑๙. ๔๒๐. ๔๒๑. ๔๒๒. ๔๒๓. ๔๒๔. ๔๒๕. ๔๒๖. ๔๒๗. ๔๒๘. ๔๒๙. ๔๓๐. ๔๓๑. ๔๓๒. ๔๓๓. ๔๓๔. ๔๓๕. ๔๓๖. ๔๓๗. ๔๓๘. ๔๓๙. ๔๔๐. ๔๔๑. ๔๔๒. ๔๔๓. ๔๔๔. ๔๔๕. ๔๔๖. ๔๔๗. ๔๔๘. ๔๔๙. ๔๕๐. ๔๕๑. ๔๕๒. ๔๕๓. ๔๕๔. ๔๕๕. ๔๕๖. ๔๕๗. ๔๕๘. ๔๕๙. ๔๖๐. ๔๖๑. ๔๖๒. ๔๖๓. ๔๖๔. ๔๖๕. ๔๖๖. ๔๖๗. ๔๖๘. ๔๖๙. ๔๗๐. ๔๗๑. ๔๗๒. ๔๗๓. ๔๗๔. ๔๗๕. ๔๗๖. ๔๗๗. ๔๗๘. ๔๗๙. ๔๘๐. ๔๘๑. ๔๘๒. ๔๘๓. ๔๘๔. ๔๘๕. ๔๘๖. ๔๘๗. ๔๘๘. ๔๘๙. ๔๙๐. ๔๙๑. ๔๙๒. ๔๙๓. ๔๙๔. ๔๙๕. ๔๙๖. ๔๙๗. ๔๙๘. ๔๙๙. ๕๐๐. ๕๐๑. ๕๐๒. ๕๐๓. ๕๐๔. ๕๐๕. ๕๐๖. ๕๐๗. ๕๐๘. ๕๐๙. ๕๑๐. ๕๑๑. ๕๑๒. ๕๑๓. ๕๑๔. ๕๑๕. ๕๑๖. ๕๑๗. ๕๑๘. ๕๑๙. ๕๒๐. ๕๒๑. ๕๒๒. ๕๒๓. ๕๒๔. ๕๒๕. ๕๒๖. ๕๒๗. ๕๒๘. ๕๒๙. ๕๓๐. ๕๓๑. ๕๓๒. ๕๓๓. ๕๓๔. ๕๓๕. ๕๓๖. ๕๓๗. ๕๓๘. ๕๓๙. ๕๔๐. ๕๔๑. ๕๔๒. ๕๔๓. ๕๔๔. ๕๔๕. ๕๔๖. ๕๔๗. ๕๔๘. ๕๔๙. ๕๕๐. ๕๕๑. ๕๕๒. ๕๕๓. ๕๕๔. ๕๕๕. ๕๕๖. ๕๕๗. ๕๕๘. ๕๕๙. ๕๖๐. ๕๖๑. ๕๖๒. ๕๖๓. ๕๖๔. ๕๖๕. ๕๖๖. ๕๖๗. ๕๖๘. ๕๖๙. ๕๗๐. ๕๗๑. ๕๗๒. ๕๗๓. ๕๗๔. ๕๗๕. ๕๗๖. ๕๗๗. ๕๗๘. ๕๗๙. ๕๘๐. ๕๘๑. ๕๘๒. ๕๘๓. ๕๘๔. ๕๘๕. ๕๘๖. ๕๘๗. ๕๘๘. ๕๘๙. ๕๙๐. ๕๙๑. ๕๙๒. ๕๙๓. ๕๙๔. ๕๙๕. ๕๙๖. ๕๙๗. ๕๙๘. ๕๙๙. ๖๐๐. ๖๐๑. ๖๐๒. ๖๐๓. ๖๐๔. ๖๐๕. ๖๐๖. ๖๐๗. ๖๐๘. ๖๐๙. ๖๑๐. ๖๑๑. ๖๑๒. ๖๑๓. ๖๑๔. ๖๑๕. ๖๑๖. ๖๑๗. ๖๑๘. ๖๑๙. ๖๒๐. ๖๒๑. ๖๒๒. ๖๒๓. ๖๒๔. ๖๒๕. ๖๒๖. ๖๒๗. ๖๒๘. ๖๒๙. ๖๓๐. ๖๓๑. ๖๓๒. ๖๓๓. ๖๓๔. ๖๓๕. ๖๓๖. ๖๓๗. ๖๓๘. ๖๓๙. ๖๔๐. ๖๔๑. ๖๔๒. ๖๔๓. ๖๔๔. ๖๔๕. ๖๔๖. ๖๔๗. ๖๔๘. ๖๔๙. ๖๕๐. ๖๕๑. ๖๕๒. ๖๕๓. ๖๕๔. ๖๕๕. ๖๕๖. ๖๕๗. ๖๕๘. ๖๕๙. ๖๖๐. ๖๖๑. ๖๖๒. ๖๖๓. ๖๖๔. ๖๖๕. ๖๖๖. ๖๖๗. ๖๖๘. ๖๖๙. ๖๗๐. ๖๗๑. ๖๗๒. ๖๗๓. ๖๗๔. ๖๗๕. ๖๗๖. ๖๗๗. ๖๗๘. ๖๗๙. ๖๘๐. ๖๘๑. ๖๘๒. ๖๘๓. ๖๘๔. ๖๘๕. ๖๘๖. ๖๘๗. ๖๘๘. ๖๘๙. ๖๙๐. ๖๙๑. ๖๙๒. ๖๙๓. ๖๙๔. ๖๙๕. ๖๙๖. ๖๙๗. ๖๙๘. ๖๙๙. ๗๐๐. ๗๐๑. ๗๐๒. ๗๐๓. ๗๐๔. ๗๐๕. ๗๐๖. ๗๐๗. ๗๐๘. ๗๐๙. ๗๑๐. ๗๑๑. ๗๑๒. ๗๑๓. ๗๑๔. ๗๑๕. ๗๑๖. ๗๑๗. ๗๑๘. ๗๑๙. ๗๒๐. ๗๒๑. ๗๒๒. ๗๒๓. ๗๒๔. ๗๒๕. ๗๒๖. ๗๒๗. ๗๒๘. ๗๒๙. ๗๓๐. ๗๓๑. ๗๓๒. ๗๓๓. ๗๓๔. ๗๓๕. ๗๓๖. ๗๓๗. ๗๓๘. ๗๓๙. ๗๔๐. ๗๔๑. ๗๔๒. ๗๔๓. ๗๔๔. ๗๔๕. ๗๔๖. ๗๔๗. ๗๔๘. ๗๔๙. ๗๕๐. ๗๕๑. ๗๕๒. ๗๕๓. ๗๕๔. ๗๕๕. ๗๕๖. ๗๕๗. ๗๕๘. ๗๕๙. ๗๖๐. ๗๖๑. ๗๖๒. ๗๖๓. ๗๖๔. ๗๖๕. ๗๖๖. ๗๖๗. ๗๖๘. ๗๖๙. ๗๗๐. ๗๗๑. ๗๗๒. ๗๗๓. ๗๗๔. ๗๗๕. ๗๗๖. ๗๗๗. ๗๗๘. ๗๗๙. ๗๘๐. ๗๘๑. ๗๘๒. ๗๘๓. ๗๘๔. ๗๘๕. ๗๘๖. ๗๘๗. ๗๘๘. ๗๘๙. ๗๙๐. ๗๙๑. ๗๙๒. ๗๙๓. ๗๙๔. ๗๙๕. ๗๙๖. ๗๙๗. ๗๙๘. ๗๙๙. ๘๐๐. ๘๐๑. ๘๐๒. ๘๐๓. ๘๐๔. ๘๐๕. ๘๐๖. ๘๐๗. ๘๐๘. ๘๐๙. ๘๑๐. ๘๑๑. ๘๑๒. ๘๑๓. ๘๑๔. ๘๑๕. ๘๑๖. ๘๑๗. ๘๑๘. ๘๑๙. ๘๒๐. ๘๒๑. ๘๒๒. ๘๒๓. ๘๒๔. ๘๒๕. ๘๒๖. ๘๒๗. ๘๒๘. ๘๒๙. ๘๓๐. ๘๓๑. ๘๓๒. ๘๓๓. ๘๓๔. ๘๓๕. ๘๓๖. ๘๓๗. ๘๓๘. ๘๓๙. ๘๔๐. ๘๔๑. ๘๔๒. ๘๔๓. ๘๔๔. ๘๔๕. ๘๔๖. ๘๔๗. ๘๔๘. ๘๔๙. ๘๕๐. ๘๕๑. ๘๕๒. ๘๕๓. ๘๕๔. ๘๕๕. ๘๕๖. ๘๕๗. ๘๕๘. ๘๕๙. ๘๖๐. ๘๖๑. ๘๖๒. ๘๖๓. ๘๖๔. ๘๖๕. ๘๖๖. ๘๖๗. ๘๖๘. ๘๖๙. ๘๗๐. ๘๗๑. ๘๗๒. ๘๗๓. ๘๗๔. ๘๗๕. ๘๗๖. ๘๗๗. ๘๗๘. ๘๗๙. ๘๘๐. ๘๘๑. ๘๘๒. ๘๘๓. ๘๘๔. ๘๘๕. ๘๘๖. ๘๘๗. ๘๘๘. ๘๘๙. ๘๙๐. ๘๙๑. ๘๙๒. ๘๙๓. ๘๙๔. ๘๙๕. ๘๙๖. ๘๙๗. ๘๙๘. ๘๙๙. ๙๐๐. ๙๐๑. ๙๐๒. ๙๐๓. ๙๐๔. ๙๐๕. ๙๐๖. ๙๐๗. ๙๐๘. ๙๐๙. ๙๑๐. ๙๑๑. ๙๑๒. ๙๑๓. ๙๑๔. ๙๑๕. ๙๑๖. ๙๑๗. ๙๑๘. ๙๑๙. ๙๒๐. ๙๒๑. ๙๒๒. ๙๒๓. ๙๒๔. ๙๒๕. ๙๒๖. ๙๒๗. ๙๒๘. ๙๒๙. ๙๓๐. ๙๓๑. ๙๓๒. ๙๓๓. ๙๓๔. ๙๓๕. ๙๓๖. ๙๓๗. ๙๓๘. ๙๓๙. ๙๔๐. ๙๔๑. ๙๔๒. ๙๔๓. ๙๔๔. ๙๔๕. ๙๔๖. ๙๔๗. ๙๔๘. ๙๔๙. ๙๕๐. ๙๕๑. ๙๕๒. ๙๕๓. ๙๕๔. ๙๕๕. ๙๕๖. ๙๕๗. ๙๕๘. ๙๕๙. ๙๖๐. ๙๖๑. ๙๖๒. ๙๖๓. ๙๖๔. ๙๖๕. ๙๖๖. ๙๖๗. ๙๖๘. ๙๖๙. ๙๗๐. ๙๗๑. ๙๗๒. ๙๗๓. ๙๗๔. ๙๗๕. ๙๗๖. ๙๗๗. ๙๗๘. ๙๗๙. ๙๘๐. ๙๘๑. ๙๘๒. ๙๘๓. ๙๘๔. ๙๘๕. ๙๘๖. ๙๘๗. ๙๘๘. ๙๘๙. ๙๙๐. ๙๙๑. ๙๙๒. ๙๙๓. ๙๙๔. ๙๙๕. ๙๙๖. ๙๙๗. ๙๙๘. ๙๙๙. ๑๐๐๐. ๑๐๐๑. ๑๐๐๒. ๑๐๐๓. ๑๐๐๔. ๑๐๐๕. ๑๐๐๖. ๑๐๐๗. ๑๐๐๘. ๑๐๐๙. ๑๐๑๐. ๑๐๑๑. ๑๐๑๒. ๑๐๑๓. ๑๐๑๔. ๑๐๑๕. ๑๐๑๖. ๑๐๑๗. ๑๐๑๘. ๑๐๑๙. ๑๐๒๐. ๑๐๒๑. ๑๐๒๒. ๑๐๒๓. ๑๐๒๔. ๑๐๒๕. ๑๐๒๖. ๑๐๒๗. ๑๐๒๘. ๑๐๒๙. ๑๐๓๐. ๑๐๓๑. ๑๐๓๒. ๑๐๓๓. ๑๐๓๔. ๑๐๓๕. ๑๐๓๖. ๑๐๓๗. ๑๐๓๘. ๑๐๓๙. ๑๐๔๐. ๑๐๔๑. ๑๐๔๒. ๑๐๔๓. ๑๐๔๔. ๑๐๔๕. ๑๐๔๖. ๑๐๔๗. ๑๐๔๘. ๑๐๔๙. ๑๐๕๐. ๑๐๕๑. ๑๐๕๒. ๑๐๕๓. ๑๐๕๔. ๑๐๕๕. ๑๐๕๖. ๑๐๕๗. ๑๐๕๘. ๑๐๕๙. ๑๐๖๐. ๑๐๖๑. ๑๐๖๒. ๑๐๖๓. ๑๐๖๔. ๑๐๖๕. ๑๐๖๖. ๑๐๖๗. ๑๐๖๘. ๑๐๖๙. ๑๐๗๐. ๑๐๗๑. ๑๐๗๒. ๑๐๗๓. ๑๐๗๔. ๑๐๗๕. ๑๐๗๖. ๑๐๗๗. ๑๐๗๘. ๑๐๗๙. ๑๐๘๐. ๑๐๘๑. ๑๐๘๒. ๑๐๘๓. ๑๐๘๔. ๑๐๘๕. ๑๐๘๖. ๑๐๘๗. ๑๐๘๘. ๑๐๘๙. ๑๐๙๐. ๑๐๙๑. ๑๐๙๒. ๑๐๙๓. ๑๐๙๔. ๑๐๙๕. ๑๐๙๖. ๑๐๙๗. ๑๐๙๘. ๑๐๙๙. ๑๑๐๐. ๑๑๐๑. ๑๑๐๒. ๑๑๐๓. ๑๑๐๔. ๑๑๐๕. ๑๑๐๖. ๑๑๐๗. ๑๑๐๘. ๑๑๐๙. ๑๑๑๐. ๑๑๑๑. ๑๑๑๒. ๑๑๑๓. ๑๑๑๔.

ທຸກໆຈັບໜຶ່ງ

ควรสร้างนโยบายของท้องถิ่นขึ้น ไปทำ
กันส่วนด้วยไปข้อตกลงการ ที่ผมขออีก
เพราะเขาโทรลงมาให้เสร็จ เรื่องอื่นๆ
เขาขี้บอมาก ผมไปก็ทำซ้ำๆมาแต่
คุณเล่า,หลวงพ่อก็ก็ขึ้นชกๆ ไม่เห็น
ทำใคร. เรื่องไปข่าวอิสลาม ผมเข้า
ไว้ว่านั่นเรื่องคน ๆ ก็เพราะเขาไม่ไว้
เขาว่าคนข้างกันไว้ว่า เขาขอว่าพวก
อิสลามผมขอชอยคุณ ะมีไปปรับป่ง
อย่างนายคุณผมก็ไม่เคยคิด เราเป็น
คนไทยไม่ใช่ เหมือนา ากกระดกเอา
(หัวไปล้มลง,อาบ) จกโหม่งเขาประ
ชุมพรรคกรรพักษ์(พันกษัตริย์) คนรวม
อยู่ หนึ่งไปแดงโพย เห็นคนอีกได้สาม
ก็เขย่งรุมแดงไปบ้าง (หันไปเทือก
เขาขี้บอ)ดูว่ากินเวลาไปไหนอย่าไปทำ
เขาขี้บอ

จอมพล "เชอเม็งลงไคกรี" ผม
ก็อยากเล่าให้ฟังอยู่ที่เดียว ผมไป
จังหวัดนครนายกจังหวัดนั้นแปลกกว่าที่
แห่งอื่นไม่ว่าจะไปไหน เขาชอบร้อง

[illegible]

1

ประกอบตะ, เพราะเมื่อคุณการุณมา
แล้วว่า การทำอะไรให้สนุก รนคน
เซซาให้ร้องไห้แล้ว คุณการุณมี หว
เต็มเปี่ยมที่เก็บว.

จากชั้นสามของอาคารชั้นใต้
 อ่างตักของสลาก ผมคงจะทิ้งมายังที่
 ข้างวังหลวง อันเป็นที่ตั้งของสถานี
 วิทยุ ส. ทว. กันที ผมก็จะเห็น ชน
 ไปจนถึงชนสอง จึงได้พบความเก๋วข

วันนี้...ผมทราบว่า แผลก
โฆษณาของบริษัทนี้โดยบริษัทที่
เหมาขาดการถาวร แสดงไว้โดยตลอด
หลักฐานนี้เกี่ยวกับการแสดงทุกประเภท
ทุกลักษณะ เท่าที่เวลาจะอำนวย ทั้ง
แก่ผู้รับชม และผู้ชมกันจริงไปจนถึง
กันจริง ในขณะนั้นเองก็กำลัง
แสดงอยู่ ในขณะนี้ นอกเหนือ
จากการกำลังถูกมองอย่าง อยู่นั้น
ก็เคย

อาทเช่น, ทัพพระรามพลลัคน์
 แท่งกายออกมาในชุดกางเกงแพรรัก
 คนละตัว แปะผ้าขึ้นหนูเล็กไว้ที่โ
 ปล่อว่าร่างกายส่วนบน ซึ่งประกอบไ
 ด้วยชี โกรง, อี.โกล.หนึ่งเบวทุกกล
 เอนาจึงถึงลงโกลี่ไม่ รวมนั้นขึ้น
 สัชาของมนุษย์ พอดรถ ในขมิ
 เกินสามสิบปีสองคน ไร่อุดสุย

ต่อจากกวีนิพนธ์นี้ทำให้คุณผู้รัก
 ร้องสันทัดทวนวาทังได้ย้อนย้อนไปตาม
 ก้นแก้ว พระรังสีทอง (รวมแปลกนิพนธ์)
 ก็ยังได้เสียงเรวจากนอกลูกมา ด้วยถ้อย
 คำพ้องคึกคว่ำ ข้นทักกันไว้นี้แล้วโลก
 ตลากนสนธิ์ของเมืองไทย. กวีโค
 มีว่ากวีนิพนธ์การ ก้นบรรพบุรุษ อึก
 เล่มใด ๆ ก็กวี.

ฝึกหัดที่เราจะยกมาเขียนเพื่อมุง
 ต่อการแต่ง "คอล" ในแบบสากลเช่นนี้
 เมื่อเห็นสภาพการเขียนแล้ว มันก็
 ให้ผมเข้าใจได้ในทันทีว่า ทำไมการ
 แต่งในแบบของเมืองไทย จึงไม่เข้า
 จูนมาตรฐาน อันแท้จริง กันเสีย. ทั้ง
 ที่เราฝึกการขับ สนทนานี้ มาแล้ว
 ทั้งทางคำประพันธ์และวิธีขับเอง.

ความโดดเด่นอีกสิ่งของเรานี้ก็คือ
ว่าการศึกษาเลือกทางและการพ
หาขยายได้น สมเป็นแบบฉบับที่คว
นิยมและเหมาะสม ควรนำมาประยุกต์
การนำเสนอแล้ว ความนี้... คนไทย
จะไม่ค่อยมีความรู้การใด ๆ จากการ
ละเลียดแบบเรียนออกจากการตั้งและ
มีความน่า พุทธ เหล่านี้ข้าพเจ้ากั
ต่อไป.

ทำไมหนอ...เมื่ออยู่ในเสื่อผ้าเครื่อง
แต่งกายที่เรียบร้อย และใช้วาจาอันสุ
ภาพนุ่มนวลแล้ว นักแสดง ประเทส
ของเมืองไทย. จะทำให้ประชาชนทั่ว
เราปรบมือชื่นชมให้เขาไม่ได้ก็เพราะ
ความที่ ก็นั่น

1 2

อย่างไรก็ตามสิ่งที่ต้องระวังก็คือ
 หนึ่งสิ่งที่คุณต้องระวังก็คือว่า
 คุณต้องระวังของที่คุณมี
 รวมทั้งสิ่งที่คุณมีเข้ามา
 ไม่นับที่เก็บ เพราะว่ามันจะ

แก้ว โทเมอ



စတုတ္ထ



พ.อ. การุณ 'โมกข์จำเริญ' เก่งระดมยิง กำลังมอบของรางวัลให้แก่ผู้พิชิตผู้หนึ่ง ใน รายการ 'เพลงพาโชค'

เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ผมมีโอกาสออกไปทัศนจร การออกอากาศบนเวทีของสถานวิทูหลายแห่งด้วยกัน ได้ทั้งความรู้ สนุกสนานและความหวังเล็กน้อย. ผสมผสานกลั้มมา. ซึ่งผมขอนำมาเป็นข้อเขียนในคอลัมน์ของผมสำหรับฉบับนี้.

การออกอากาศของสถานีแห่งนี้. ทีมนี้ใช้สมาชิกสถานีวิทยุกรมการทหารสื่อสาร. ในรายการ "เพลงไทย" ซึ่งก็เป็นประจำทุกอาทิตย์เป็นเวลา ๑๑.๐๐-๑๒.๐๐ น. เขาสามารถนำส่งของไปรษณีย์ในงานสถานีแห่งนี้ ราชวาทิน. เขายังขายยาสูบและเครื่องดื่มขบขันหนึ่ง เป็นผู้ออกกนให้สถานีสื่อสารกัน. โดยมี พ.อ. การณ์ "ไทยกานี่" แห่งรายการนี้ ถ้าเรารู้จักอย่างใกล้ชิดแล้ว. ก็เขายังเป็นรายการที่ เค และ พอนที่เห็นผ่านสถานีไปจนถึงผู้ชม. ก็ถึงขณะนี้พ.อ.พ.ท. ทั้งเป็นนักเพาะ และให้โชคนั้นไปร่วมรายการอย่างน้อยเป็นกัาหนึ่ง. โดยเฉพาะกับที่วิธีการเชิงรางวัลจาก "เด็กโลก" ซึ่งก็เป็นคนนอกกับโชคนั้นเองที่แบ่งจำนวนเงินไปไว้ในความตั้งใจ. พวกเขาสองพี่น้องด้วยดีกับพวกกัน

การเข้าป่วนรวมศูนย์กลับ ก็เป็นวิธีที่ต่อมากจะไร้ประโยชน์. เพื่อแสดงให้เห็นว่า
 การเข้าป่วนครั้งนี้ หรือการเข้าป่วนครั้งอื่นๆจะไร้ประโยชน์. ดังนั้นหน้าที่การรวมและเข้าต่อกรกับ
 นกต่า เป็น โศก หรือ เป็น นก แล้ว ... ไม่ว่า
 มารวมหรือเข้าต่อกรตลอดจนทุก. ซ้ำแล้วซ้ำอีก
 จะไร้ประโยชน์เป็นไป (หรือจะรอจนกว่า) ทุกสิ่ง
 มีวิธีที่พอเป็นไปได้จากโลกภายนอกนั้น แต่
 การเข้าที่รวมรวมอยู่ๆ ชนิดเข้าป่วนคือไปห้อง
 ขยะทางทะเล. (ซึ่งถูกนำขึ้นและเก็บใส่ตะกร้า
 ไปโดยผู้ตกปลาเป็นครั้งใหญ่) แล้วคือ คือ
 ตอนนั้นจะตกจนหมดหรือไปส่งตามลำน้ำซึ่ง
 หมดน้ำหรือหมดน้ำหรือหมดน้ำแล้ว คือ
 มรดกที่รวมรวมการเข้าป่วนนั้น คือโลกภายนอก
 มีอยู่อย่างนี้ คือต้องรัก กระ ป่า ชาติจึงหมดแต่เพียง
 คือทุกสิ่ง. นอกจากการตกปลาหรือจับปลา
 คือการที่รวมเข้ากันและเข้ากัน

รายการ 'เพลงพาโชค' น. มี
วัตถุและปัจจัย เป็น อุปกรณ์ ประกอบ ที่
สำคัญ ๆ ควรจะ นำมา กล่าว อ้างอิง ที่
หน้าปก.

๑. เงิน (สำหรับทุนการ)

๒. ขอสองรางวัล (ผลิตภัณฑ์สินค้าขึ้น
ชื่อของบริษัทผู้ออกทุน)

๓. วงกบตัวชื่อนาคระที่กรักหึงวง
(หลาย ๆ สัปดาห์มาแล้ว. ใช้งานประมาณสิบ
แต่ผมทราบ ว่าต่อไป จะเปลี่ยน เป็น วงดนตรี
แทน)

๔. ชิ้นส่วนต่างๆ ของผลิตภัณฑ์
ชิ้นย่อย ประมาณ ๗-๘ ชิ้น
(ผู้ผู้ให้และต้องการร่วมรายการส่งมา หากไม่มี
ชื่อ, นามสกุลและอื่นๆ ของผู้ส่งละเอียดยื่น
ตามกฎข้อบังคับ อันเคร่งครัด ของสถานทุกประ
การ.)

๕. วงศ์หุณน 'เพลงทาส' ซึ่งแบ่งออกเป็นซีกต่าง ๆ มีชื่อเพลงกำกับไว้ทุกซีก (เริ่มแต่ซีกหนึ่ง) ซึ่งแต่ละชื่อหมายถึง ๗ นามว่า สติง, แม่มณี, กัวย่า, นาค, รุณ, ภูมัย (วัตถุอันมีลักษณะหนัก) เหมือนกัน เพราะใคร่พิเคราะห์ได้ดังนี้—ว่าจริงหรือไม่ก็ได้เพราะเจ้าวงหุณน อันวิจิตรพิสดาร

ถ้าคุณมีนกในมือออกไป
เป็น ๔๒ หน้า และผมก็ถือคัมภีร์
ให้เต็มที่แล้ว ผมจะบอกออกไป
ให้เขาน้ำท่วมทั้งโลกนี้ เต็มทั้งนี้ โดย
ว่า ราชทานเข้ามีเงินในสุกกัน
อย่างไร เสียใจขอพรเพื่อคนใน
จึงให้เงินไปใช้กันคองๆ และฉัน
โดยไปสี่พัน, ลงชกฟอกไปทุกวัน
กับกล่องกับกล่อง. อย่างหวาน
กาไปอีกตัว!

แต่เมื่อผู้สมัครมีหน้าที่ทำ แคมเปญ
ได้เพียงคนเดียว จึงไม่ขอทำอะไรให้
คนอื่นเยี่ยงต่อไป นอกจากการขอแนะนำว่า
ถ้าคุณ ๆ คนใดสนใจแล้วละก็ ขอให้
เวลา ๑๑.๐๐ น. ตรงเป๊ะทุกวันอาทิตย์
ที่ถนนคนเดินหน้าก ๔๖๑.๕ - ๒๐๔

๒๘-๖๑.๕ เมตร คุณก็จะได้ฟังรายการ
การนัดขายแะไปเลย.

และโดยเฉพาะ ผมนชอบระชีบว่า
คุณทูลกระพริบใจให้มาก เพราะจะ
^๕ ^๕ ^๕ ^๕ ^๕
นียอดเงิน “แจ๊คปอด” เพิ่มขึ้นไป
๕ ๕ ๕ ๕ ๕
เกือบสองหมื่นบาทแล้ว และ
๕ ๕ ๕ ๕ ๕
ก็ยังไม่มีใคร หอับ เขาไปไหนกะ
ไปอีกอาทิตย์ละพัน... ละพันก็เลย

ขอควรสังเกต วรรณการ "เพลง
พาโชค" วรรคหนึ่งประเจิง และเมื่อ
บรรยากศผกขานทวนอีกมากมาต่อ
หากทางสดานี้แล้ว ก็วิทยาวาร ฆะ โ
ที่ใดก็ดูเข้า มา รวม วรรณการ ใน ท้อง
นี้มีความรู้ทั่วๆ ทั้งการประพันธ์
ในเครื่องนี้ และของรางวัลมากก็
ไป รมยวงกรรณการอรรถกรุณ
เลียบและรวบอยู่ ซอยบด ทางนี้
หรือที่เกาะหรือที่ผืนควมรวล สด
น่าไปพักใจไว้ "สักอย่างหนึ่ง" แพร
ความ ให้เห็นการบรรเลงนั้นโดย
ความพิเศษของผืนนี้ ผู้ฟังจึง
บังการที่ ประสมไม่ขัดข้องด้วย
(อ่านต่อหน้า ๔๓)

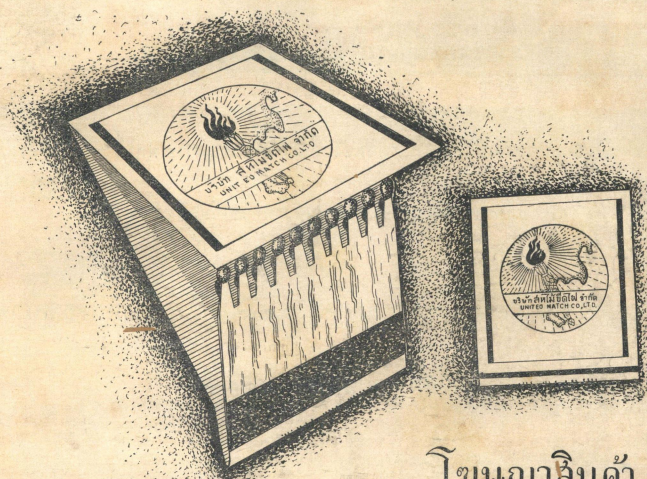
ฉาบทองหยก

๒ ๑
บ๊อบบัท

นางนพเพ็ญเห็นแสงเงาเกือบแก่
 หลีกจากเงาเมื่อเร็วขึ้นว่า ความ
 ขำขงคนพลบเข้าพลบก็ทลายไป
 ห้อมล้อมเข้ามามากมายในชั้นนั้นแล้ว
 ทากระมิอยู่ สดชื่น เบ่งบาน ทากระมิ
 ทากระมิหรือเรียกกันว่า ทากระมิ พืช
 แล้ว จึงคิดมีสวนที่ใดกันมา ให้
 เหมือนกัน. ขึ้นมาพักใจกระมิ
 งามหมดวิธ วิธงามวิธวิธงามวิธ
 เช่นฝอย แต่กันค้อย ว่าความ
 ๑๓ ฟ้าพยับน้ำเกิดจากนั้นทราตรวม
 นอนขึ้น เก่งกลิ้งกลิ้งแล้ว
 ก็วิ่งขึ้นพยับ รากห้อยประจบไป

[illegible]

1792



โฆษณาสินค้า
ของท่าน หรือ ขำร่วยในงานมงคลต่าง ๆ

ด้วย
ไม้ขีดไฟหับ
สั่งทำที่

บริษัท สหไม้ขีดไฟ จำกัด

อาคาร 1 ราชดำเนิน ทรนคร

สลากกินแบ่งเพื่อถือน้ทานการไฟฟ้านครไชยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถือน้ทานบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในสลากที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่หนึ่งมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สองมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนหนึ่งครั้งมี	๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๒๔,๐๕๑ รางวัล		๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ถูกเข้าอ่าน สาระเสรี ถูกอ่านอ่าน ไท-ราชวัช